

ইছলামী নমাজ

প্রকাশক
নজারত নশ্বর ইশ্বায়ত কাদিয়ান

ইছলামী নমাজ

إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفُحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ ط
(29:46)

বাস্তৱতে নমাজ প্রকাশ্য অশ্লীলতা আৰু অসৎ আচৰণৰ পৰা
(মানুহক) বিৰত ৰাখে। (চুৰা আনকৰুত আয়াত ৪৬)

যি ব্যক্তি পাঁচ ওৰাক্ত নমাজ নপঠে তেওঁ মোৰ জমাতত নাই
(কিঞ্চতি নুহ)

ইছলামী নমাজ

অনুবাদক
শাহজাহান আলী মুরাদিম ছিলছিলা

ইছলামী নমাজ

নাম কিতাপ	: ইছলামী নমাজ শিক্ষা
অনুবাদক	: শাহজাহান আলী (মুরাল্লিম ছিলছিলা)
প্রথম প্রকাশ	: ২০২০, (১০০০ কপি)
প্রকাশক	: নজারত নশৰ ও ইশ্বায়ত কাদিয়ান
মুদ্রণে	: ফজলে উমর প্রিণ্টিং প্রেছ কাদিয়ান জিলা: গুরদাচপুর, ১৪৩৫১৬ (পঞ্জাব)

Name Book : Islami Namaz
Translated by : Shajahan Ali (Muallim Silsila)
First Published : 2020, (1000 Copies)
Published by : Nazarat Nashor-O-Ishaat Qadian,
Printed at : Fazle Umar Printing Press
Qadian, Dist. Gurdaspur 143516
(Punjab)

ইছলামী নমাজ

ভূমিকা

নমাজ ইছলাম ধর্মৰ পাঁচটা স্তুপৰ(তেটিৰ) এটা। সঠিক আৰু সুন্দৰ ভাৱে
নফল নমাজ আদায় কৰিবলৈ হলে সৰু সৰু কিছুমান নিয়ম-নীতি আৰু
মছলা-মছায়েল জনা আৱশ্যক ইয়াৰ আগত অসমীয়া ভাষাত এইবিলাক
বিষয় সমূহ বিস্তাৰিত আলোচনাৰ এখন কিতাপ দীঘদিন ধৰি আৱশ্যক
অনুভৱ হৈ আহিছিল। যাৰ কাৰণে অসমীয়া ভাষাত এই কিতাপখন
অনুবাদ কৰি প্ৰকাশ কৰাৰ মৌভাগ্য লাভ কৰিছোঁ। অসমীয়া ভাষা-ভাষী
পাঠক ভাই-ভনী সকলৰ বাবে অতিকৈ উপকাৰ হ'ব বুলি মোৰ বিশ্বাস।
উক্ত কিতাপখন প্ৰকাশ কৰাত সহায় সহযোগীতা আগবঢ়োৱা সকলক
আল্লাহ তায়লা উত্তম পুৰস্কাৰেৰে পুৰস্কৃত কৰক।আমিন

ইতি
মজিবৰ বহমান
ইনচার্জ অসমীয়া ডেক্স

প্রকাশকৰ কথা

ইংলামী নমাজ শিক্ষা মাননীয় স্থানজাহান আলী মুবাল্লিম ছিলছিলা অসমীয়ালৈ অনুবাদ কৰিছে আৰু মাননীয়া ৰেজিয়া খাতুন বি.এছছিয়ে কম্পোজিং কৰিছে। মাননীয় আমান আলী চাহাব (সভাপতি বিভিউ কমিটি অসম) মাননীয় মজিবৰ বহমান চাহাব মুবাল্লিগ ছিলছিলা (ইনচাৰ্জ অসমীয়া ডেঙ্ক) মাননীয় আফজালুৰ বহমান চাহাব মুবাল্লিম ছিলছিলা, মাননীয় বহিম বাদগোহ চাহাব মুবাল্লিগ ছিলছিলা, মাননীয় নাজিমুদ্দিন মোঞ্জা চাহাব মুবাল্লিগ ছিলছিলাই বিভিউ কৰিছে। বিভিউ হোৱাৰ পাছত মাননীয় মজিবৰ বহমান চাহাব মুবাল্লিগ ছিলছিলা (ইনচাৰ্জ অসমীয়া ডেঙ্কে) চালি জাৰি চাই অত্যাৰশ্যকীয় সংশোধন কৰি কিতাপখন প্ৰস্তুত কৰি উলিয়াইছে। আল্লাহ তায়লা এই কিতাপখন প্ৰস্তুত কৰি উলিওৱা সকলক আৰু সহায় সহযোগিতা আগবঢ়োৱা সকলক উত্তম পুৰষ্ঠাৰে পুৰস্তুত কৰক।

নাজিব নশ্বৰ ইশ্বায়ত কাদিয়ান

প্রথম খণ্ড

ইছলামৰ দৃষ্টিত মানুহ সৃষ্টিৰ উদ্দেশ্য হ'ল আল্লাহৰ একমাত্ৰ এবাদত বা উপাসনা কৰা। এই প্ৰসঙ্গত আল্লাহ তায়লা কৈছে,

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّةَ وَالْإِنْسَانَ إِلَّا

لِيَعْبُدُونِ^১

(51:57)

উচ্চাবণঃ ওৱা মা খালাকতুল জিমা ওৱাল ইনছা ইল্লা লিইয়াবুন।
অর্থঃ আৰু মই জিন আৰু মানুহক সৃষ্টি কৰিছো এই অভিপ্ৰায়েৰে যাতে তেওঁলোকে মোৰ উপাসনা কৰে। (৫১ : ৫৭)

ইবাদতৰ অৰ্থ হ'ল সম্পূৰ্ণ ভাৱে আল্লাহৰ আদেশ সমূহৰ প্ৰতি আনুগত্য হোৱা। নবী কৰিম (ছাঃ) আল্লাহ তায়লাৰ বাণীসমূহ কঢ়িয়াই আনিছে আৰু ইছলাম ধৰ্মৰ সকলো আদেশ-নিমেধ সম্পর্কে বিশ্বারিত ভাৱে ব্যাখ্যা কৰি গৈছে। ইছলামত পাঁচটা মৌলিক কৰ্তব্য আছে। এজন মুছলমানে সেইবোৰ পালন কৰা আৱশ্যকীয়। এই পাঁচটা মৌলিক বিষয় বা পাঁচটা স্তুত বুলি পৰিচিত।

প্ৰথম স্তুতক কলিমা বোলে, কলেমা শ্বাহাদতত ইছলামী বিশ্বাসৰ ঘোষণা অৰ্থাৎ আল্লাহ তায়লাৰ বাহিৰে আন কোনো উপাস্য নাই আৰু মই সাক্ষী দিওঁ যে হজৱত মহম্মদ (ছাঃ) আল্লাহ তায়লাৰ বান্দা (ভৃত্য) আৰু তেওঁৰ প্ৰেৰিত বচুল।

আল্লাহৰ তৌহিদ বা একত্ৰিবাদৰ বিশ্বাসটো হ'ল ইছলামৰ বিশ্বাসৰ ভিত্তিস্থল। দ্বিতীয় স্তুত (ভেটি) হ'ল নিৰ্ধাৰিত সময়ত নমাজ আদায় কৰা।

তৃতীয় স্তুত হ'ল জাকাতঃ- জাকাত এক প্ৰকাৰৰ যি সম্পদশালী মুছলমান সকলে বচুবত নগদ ধন-সম্পদৰ দ্বাৰা আদায় দিব লাগে আৰু সেইবোৰ পুণ্য কামত খৰচ কৰা হয়। এই বিষয়ত কোৰাণ কৰিমত উল্লেখ আছে।

ইচ্ছামী নমাজ

চতুর্থ স্তুতি (ভেটি) হ'ল বোজা :- অর্থাৎ বমজান মাহত বোজা বখা।

পঞ্চম স্তুতি (ভেটি) হ'ল হজ :- অর্থাৎ এজন মুছলমানে জীরনত কমপক্ষে এবাব মক্কার কাবা গৃহত গৈ হজ পালন কৰিব লাগে।

সকলো ধর্মীয় কর্তব্যৰ মাজত ইচ্ছামত সকলোতকৈ বেছি গুরুত্ব প্ৰদান কৰিছে নমাজৰ ওপৰত। প্রত্যেকজন মুছলমান দৈনিক ৫ (পাঁচ) ওৱাত্তু নমাজ পঢ়া ফৰজ (বাধ্যতামূলক) পাঁচ ওৱাত্তু ফৰজ নমাজৰ বাহিৰেও আৰু কেইবাপ্রকাৰৰ নমাজ আছে যিবিলাক নফল নমাজ। এজন মুছলমানৰ জীৱনৰ আধ্যাত্মিক দিশটোক বৰ ডাঙৰ বুলি ভাৱে যেনেকৈ এজন পাৰ্থিৰ জীৱন খোজা ব্যক্তিয়ে পাৰ্থিৰ জীৱনটো ডাঙৰ বুলি ভাৱে। যেনেকৈ খাদ্য আমাৰ ভাৱে অতি প্ৰয়োজনীয় ঠিক তেনেকৈ আধ্যাত্মিকতাক জীয়াই বাখিবলৈ দিনৰ বিভিন্ন অংশত ছালাত বা নমাজ পঢ়া অত্যাৱশ্যকীয়।

নমাজত অৱশ্যই কৰিবলগীয়া (ফৰজ)

নিৰ্ধাৰিত নীতি নিয়মৰ সৈতে নমাজ পঢ়া প্রত্যেকজন মুছলমানৰ বাবে ফৰজ বা বাধ্যতামূলক। শিশুৰ ক্ষেত্ৰত প্রাপ্তবয়স্ক নাহোৱালৈকে নমাজ আগতেই অবিবাম চেষ্টাৰ সৈতে নমাজৰ প্ৰতি প্ৰত্যয় জন্ম দিয়াৰ প্ৰয়োজন আছে। গতিকে শিশুসকলৰ বাবে যথাৰ্থ শিক্ষা-প্ৰশিক্ষণৰ প্ৰয়োজন আছে। সেই বাবে নবী কৰিম (ছাঃ)য়ে নিৰ্দেশ দিছে যে, যেতিয়া শিশুৰ বয়স ৭ বছৰ হ'ব তেতিয়াৰ পৰা তাৰ মাক-দেউতাই শিশুক নমাজৰ প্ৰতি আকৃষ্ট।

টোকা :- মই অসমীয়াত আৰবী শব্দবোৰৰ উচ্চাৰণ লিখিবলৈ চেষ্টা কৰিছোঁ মাত্ৰ। সঠিক উচ্চাৰণ শিক্ষকৰ ওচৰত শিকিবলৈ অনুৰোধ কৰা হ'ল। অনুবাদক ছালাত বা নমাজ বিভিন্ন অংগ ভঙ্গীৰ সময়ত গঠিত। যেনে- থিয় হোৱাটোক কয় কিয়াম, আঁৰ্যুৰ ওপৰত হাত থোৱাক কুৰু বোলে, সাষ্টাঙ্গে প্ৰণিপাতক ছিজদাহ বোলে,আৰু আৰু দ্বিতীয় বাকাতৰ পিছত বহি আন্তৰিক্ষত পঢ়া সময়ক কাদাহ বোলে। নিৰ্ধাৰিত বিভিন্ন অংগ ভঙ্গীৰ সময়ত বিভিন্ন বাক্য উচ্চাৰণ কৰিব লাগে। এইবোৰ আৰবীত ৰচিত প্রত্যেকজন মুছলমান এই বাক্যবিলাক কেৱল মুখস্থ কৰিলেই নহ'ব, লগতে অৰ্থসমূহ জানিব লাগিব যাতে নমাজী নমাজত তাৰ প্ৰভুৰ ওচৰত কি কৈছে সহজে বুজিব পাৰে।

ইচ্ছামী নমাজ

করিব লাগিব আরু যেতিয়া শিশুর বয়স ১০ বছৰ পূর্ণ হ'ব তেতিয়া যদি সিহঁতে ঝীতিমতে নমাজ নপঢ়ে তেন্তে সিহঁতৰ সৈতে কঠিন ভাৰে সতৰ্ক কৰিব লাগে। (ছুনন আবু দাউদ, কিতাবুচ্ছলাত)

যেতিয়া শিশু সকল প্রাপ্ত বয়সত উপনিত হৈ যায় তেতিয়া সিহঁতৰ বাবে নমাজ পঢ়া ফৰজ হৈ যায়। এই ক্ষেত্ৰত কোনো ব্যক্তিৰ অধিকাৰ নাই যে সিহঁতক নমাজ পঢ়াৰ বাবে শক্তি প্ৰয়োগ কৰে, কিয়নো শক্তি প্ৰয়োগ কৰি নমাজ পঢ়িবলৈ বাধ্য কৰাৰ কোনো অৰ্থ নাথাকে। নমাজ স্থইচ্ছায় পঢ়া উচিত। এইটো হ'ল সেই ব্যক্তি আৰু আল্লাহৰ মাজৰ বিষয়বস্তু। গতিকে শৈশৱ কালৰ পৰাই প্ৰত্যেক শিশুকেই নমাজৰ বাবে প্ৰস্তুত কৰি তোলা সকলো মুছলমান পিতৃ-মাতৃৰ কৰ্তব্য। ইয়াৰ উপৰি সিহঁতৰ সন্তান সকলে যাতে নিয়মানুসৰি নমাজী হ'ব পাৰে। তাৰ বাবে সৰ্বশক্তিমান আল্লাহৰ ওচৰত দোৱা কৰা অতি প্ৰয়োজন আল্লাহ তায়লাৰ সাহায্য বিচৰা দৰকাৰ। কিয়নো এইটো বৰ গুৰুত্বপূর্ণ বিষয়।

হজৰত ইচ্ছাইল (আং) গোটেই জীৱন তেখেত (আং)ৰ পৰিয়ালৰ লোকসকলক নমাজ পঢ়াৰ নিৰ্দেশ দিছিল। এই কথা কোৰাণ কৰিমত উল্লেখ আছে।

এইটো লক্ষণীয় বিষয় যে যিখন ঘৰত বয়জষ্ঠ সকলো নীতি-নিয়ম অনুসৰি নমাজ আদায় কৰে সেইখন ঘৰত ল'ৰা-ছোৱালী সকলেও ডাঙৰ সকলৰ আদৰ্শ স্বাভাৱিক ভাৰে অনুকৰণ কৰি থাকে আৰু এনেকৈয়ে সিহঁতে সময় মতে নমাজ পঢ়াৰ বাবে আকৃষ্ট হয়। গতিকে যেতিয়া শিশু ৭ বছৰ বয়সত উপনীত হয় তেতিয়া নমাজৰ সকলো ধৰণৰ পদ্ধতিৰ শিক্ষা দিয়া প্ৰয়োজন। নমাজত উপস্থিত থাকিবলৈ সিহঁতক উৎসাহিত কৰা উচিত আৰু যদি সন্তুষ্ট হয় পিতৃ-মাতৃৰ লগত মছজিদলৈ যোৱাৰ অভ্যাস গঢ়ি তোলাৰ প্ৰয়োজন। এইটোৰে শিশু সকলৰ মনত নমাজৰ প্ৰতি এটা আকৰ্ষণৰ সৃষ্টি কৰিব আৰু ভৱিষ্যত প্ৰজন্মৰ মাজত নমাজৰ অভ্যাসটো থাকি যাব।

ইছলামী নমাজ

সেই কারণেই শিশু সকলে নমাজত শিথিলতা ভার দেখুরালে অভিভাবক বা পিতৃ-মাতৃক সিহঁতৰ ১০/১২ বছৰ বয়সৰ ল'ৰা-ছোৱালীৰ ওপৰত কঠোৰ ব্যৱস্থা লোৱাৰ অনুমতি প্ৰদান কৰিছে। ইয়াৰ অৰ্থ এয়া নহয় যে সিহঁতৰ ওপৰত নিষ্ঠুৰতা অবলম্বন কৰিব বা বেয়াকৈ শাস্তি দিব পাৰিব মাত্ৰ সিহঁতক সতৰ্ক কৰিব লাগিব যেনেকৈ পিতৃ-মাতৃয়ে সিহঁতক স্থুলত অনুপস্থিত থকাৰ বাবে সতৰ্ক কৰি থাকে। গতিকে যেতিয়া সিহঁতে ১২ বছৰ বয়সত ভৰি দিয়ে তেতিয়া তেওঁলোকক সজাগ কৰি দিয়া দৰকাৰ যে পিতৃ-মাতৃয়ে নিজৰ দায়িত্ব পালন কৰিছে আৰু এতিয়াৰ পৰা বিষয়টো তেওঁ আৰু তেওঁৰ খোদা তায়লাৰ মাজত থাকিব, লগতে খোদা তায়লাৰ ওচৰত তেওঁৰেই জবাবদিহি হ'ব লাগিব। ইয়াৰ অৰ্থ আকৌ এয়া নহয় যে সিহঁতক উপদেশ দিয়া বা অনুৰোধ কৰা বা সতৰ্ক কৰা নহ'ব। কাৰণ পৰামৰ্শ দিয়া বিষয়টো প্ৰয়োজন অনুসৰি গোটেই জীৱন ব্যাপী অব্যাহত থাকিব। কঠোৰতা অবলম্বন তেতিয়া শেষ হৈ যায় যেতিয়া ল'ৰা-ছোৱালী ১২ বছৰ বয়সত উপস্থিত হয়। যেনেকৈ আগত উল্লেখ কৰা হৈছে যে হজৰত ইছমাইল (আঃ) তেখেতৰ পৰিয়ালৰ সদস্য সকলক ভালপোৱা আৰু সজ উপদেশ দিয়াৰ পদ্ধতি অনুসৰণ কৰিছিল।

হজৰত নবী কৰিম (ছাঃ) তেখেতৰ পৰিয়ালৰ বয়স্কসকলৰ সৈতে এনেকুৱা আচৰণ কৰিছিল বৰ্ণিত আছে যে, তেখেত (ছাঃ)য়ে তেখেতৰ কন্যা হজৰত ফাতিমা (ৰাঃ) আৰু জোৱাই হজৰত আলী (ৰাঃ)ক ফজৰৰ নমাজৰ বাবে মাতিছিল।

নমাজৰ গুৰুত্ব :-

পৰিত্ব কোৰাণত নিৰ্ধাৰিত নমাজক এজন প্ৰকৃত মোমিনৰ (বিশ্বাসীৰ) বাবে প্ৰয়োজনীয় বৈশিষ্ট বুলি কোৰাণ মজিদত উল্লেখ কৰিছে। পৰিত্ব কোৰাণ কৰিমত উল্লেখ আছে।

ذِلِّكَ الْكِتَبُ لَا رَبَّ لَهُ مُّدَّىٰ

لِلْمُتَّقِينَ ﴿١﴾

ইচ্ছামী নমাজ

الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْعَيْبِ وَ يُقْيِمُونَ
 الْأَصْلُوَةَ وَ مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٣٤﴾

উচ্চারণ :- জালিকাল কিতাবু লা বাযবা ফিহি হৃদান্তিলমুত্তাকিন; আল্লাজিনা ইউমিনুনা বিলগায়বি ওৱা ইউকিমুনাছ ছালাতা ওৱা মিস্বা বাজাকনাহুম ইউনফিকন।

ଅର୍ଥ:- ଏହିଥିନେଇ ପରମ ପରିତ୍ର ଗ୍ରହ; ଇଯାତ କୋଣୋ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ; ଇ ଧାର୍ମିକ ସକଳର ପଥ-ପ୍ରଦର୍ଶକ ।

যিসকলে অদৃশ্যত বিশ্বাস করে,আৰু নমাজ প্রতিষ্ঠিত কৰে আৰু আমি
তেওঁলোকক যি সম্পদ দিছোঁ তাৰ পৰা ব্যয় কৰে।।(২ঃ ৩,৪)

নমাজ আমাক পাপৰ পৰা আঁতৰত ৰাখে আৰু ঐশ্বী বিষয় সমূহৰ লগত
বেছি বেছিকে সম্পর্ক গঢ়ি তুলে। ই লাহে লাহে আমাক পৰিত্ব কৰে কিন্তু
সেই বুলি নমাজৰ ফলাফল এই থিনিতেই শেষ নহয়। নমাজৰ ফলাফল
ইয়াতকে আৰু বেছি গভীৰ। ই মানুহক তাৰ শ্রষ্টাৰ সামিধ্যত লৈ যায়।
এজন নমাজী তাৰ মৰ্য্যদাপূৰ্ণ গুণাবলীৰ মাধ্যমত খোদা তায়লাৰ অনুকৰণ
কৰিবলৈ চেষ্টা কৰে।

ଅରସେୟତ ତେଣୁ ଲାହେ ଲାହେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତରେ ନିମ୍ନ ଆକୁ ପାର୍ଥିର ସ୍ତରର ପରା
ଖୋଦା ତାଯାଲାର ଏଜନ ଉଚ୍ଚ, ମହାନ ଓ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦାସତ କୃପାନ୍ତରିତ ହ'ଲେ ଧରେ ପରିଏ
କୋବାଣ କରିମତ ନମାଜର ଉପବୋକ୍ତ ବୈଶିଷ୍ଟପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୁଣ ଏନେକେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛେ ।

أَتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ
 الصَّلَاةَ طَافِ الصَّلَوةَ تَسْهِي عَنِ الْفَحْشَاءِ
 وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ طَوَّلَ اللَّهُ
 يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴿٤﴾

ইচ্ছামী নমাজ

উচ্চাবণ :- উত্তর মা উহিয়া ইলাইকা মিনাল কিতাবি ওরা আকিমুছ ছালাতা, ইন্নাছ ছালাতা তানহা আনিল ফাহশারি ওরাল মুনকাব, ওরা লাজিকবিল্লাহি আকবার, ওরাল্লাহ ইয়ালামু মা তাছনাউন। ২৯ : ৪৬)

অর্থ :- (হে মহম্মদ) যি ধর্মগ্রন্থ তোমার প্রতি প্রত্যাদেশ করা হৈছে তাৰে পৰা পাঠ কৰা, আৰু নমাজ প্রতিষ্ঠিত কৰা; বাস্তৱতে নমাজ প্ৰকাশ্য আশীলতা আৰু অসৎ আচৰণৰ পৰা (মানুহক) বিৰত ৰাখে। আৰু অৱশ্যই আল্লাহৰ স্মৰণ সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ; আৰু তোমালোকে যি কাৰ্য্যকে কৰা আল্লাই তাক (ভালকে) জানে।

প্ৰকৃতার্থে নমাজ হৃদয় আৰু মনৰ পৰিগ্ৰিতাৰ বাবে এটা নিশ্চিত আৰু পৰীক্ষণীয় ব্যৱহাৰণ। একমাত্ৰ নমাজৰ জৰিয়তে আমি আল্লাহ তায়লাৰ সৈতে জীৱন্ত সম্পর্ক গঢ়ি তুলিব পাৰি। কোৰাণ কৰিমত আল্লাহ তায়লা কৈছে,

إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتْبَ اللَّهِ وَأَقَامُوا^۱
الصَّلَاةَ وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُ سِرًّا
وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً لَّنْ تَبُورَ^{۲۰}
لِيُوْقِيَّهُمْ أَجْوَرُهُمْ وَيَزِيدُهُمْ مِّنْ^{۲۱}
فَصَلِّهٗ إِنَّهُ عَفْوٌ شَكُورٌ^{۲۲}

(35:30,31)

উচ্চাবণ :- ইন্নাজিনা ইয়াতলুনা কিতাবাল্লাহি ওরা আকামুছ ছালাতা ওরা আনফাকু মিস্মা বাজাকনাহুম ছিৰৰাও ওরা আলানিয়াতায় ইয়াবজুনা তিজাৰাতাল লান তাৰুৰা; লিহউওৱাফফিয়াহুম উজুৰাহুম ওরা ইয়াজিদাহুম মিন ফাজলিহি, ইন্নাহ গাফুৰুন শ্বাকুৰ।

অর্থ :- যিসকলে আল্লাহৰ গ্ৰন্থ (কোৰাণ) অধ্যয়ন কৰে আৰু নমাজ প্রতিষ্ঠিত

ইছলামী নমাজ

করে। আরু যি সম্মত আমি তেওঁলোকক দান করিছো তারে পৰা (সৎকার্য্যত) ব্যয় করে, গোপনে আরু প্রকাশ্যে, সেইসকলে নিশ্চয় এনে বেগোবৰ কামনা করে যি কেতিয়াও নিষ্ফল নহয়।

যাতে তেওঁলোকক আল্লাই পূর্ণমাত্রাই প্রচুৰ প্রতিদান দিয়ে; আরু তেওঁলোকৰ কাৰণে নিজ কৃপাৰ অংশ বৃদ্ধি কৰে; নিশ্চয় তেওঁ পৰম মাৰ্জনাকাৰী, শ্ৰেষ্ঠগ্রাহী। (৩৫ : ৩০,৩১)

আঁহজৰত (ছাঃ)য়ে কৈছে ছালাত (নমাজ) বিশ্বাসীৰ আধ্যাত্মিক জীৱনৰ সদৃশ। এয়া ঐশী ইবাদতৰ সৰ্বোচ্চ পদ্ধতি। নবী কৰিম (ছাঃ)য়ে কৈছে, নমাজ বিশ্বাসীক তাৰ প্রভু-প্রতিপালকৰ লগত সাক্ষাৎ কৰায়।

এইটো অনুভৰ কৰা উচিত যে একাগ্রতাপূৰ্ণ নমাজ কেতিয়াও নিষ্ফল নহয়। কেতিয়াবা কেতিয়াবা খোদা তায়লাৰ লগত সুদৃঢ় ভালপোৱাৰ গভীৰ আধ্যাত্মিক অভিজ্ঞতা চকুৰ টোপালত পৰিণত হয়। কেতিয়াবা কেতিয়াবা এই ভালপোৱাৰ মণ্ডু সহানুভূতিয়ে হৃদয়ক পৰম সুখেৰে আৱাৰি পেলায়। যথাৰ্থ আৰু ফলপ্ৰসূ হোৱাৰ নিৰ্দৰ্শন, নহলে কেৱল আনুষ্ঠানিক মানৱৰ কাৰণে কোনো কল্যাণ কঢ়িয়াই আনিব নোৱাৰে। এইটো হ'ব কেৱল মাত্ৰ আন্তৰিকতা বিহীন আদেশ পালন মাত্ৰ। ইয়াৰ বাবে এইটো বৰকে প্ৰয়োজন যে প্ৰত্যেকজন নতুন নমাজীয়ে এই মহান উদ্দেশ্যক সন্মুখত বাখিব লাগিব আৰু সদায় তাৰ নমাজক জীৱন্ত কৰি উঠাৰলৈ চেষ্টা কৰিব লাগিব।

নমাজ সকলো ধৰণৰ বিনয় আৰু আত্মসমৰ্পনৰ সংমিশ্ৰিত প্ৰতীক ৰূপৰ সমষ্টি। নমাজী সকলে শাৰী পাতি সম্মানৰ সৈতে ইমামৰ পিছত থিয় দিয়ে, সকলো নমাজীয়েই যিসকলে শাৰী পাতি ইমামৰ পিছত থিয় দিয়ে অৱশ্যই ইমামৰ আহ্বানত সকলোৱে তাৰ আঙ্গ-ভঙ্গ অনুকৰণ কৰিব লাগিব।

ইচ্ছামী নমাজ

প্রত্যেক মুহূর্ত ইমামে আল্লাহর আকবর (আল্লাহ সর্বশ্রেষ্ঠ) বুলি উচ্চস্বরে ক'ব, ইমাম চাহাব যেতিয়া ককুব পৰা থিয় হ'ব তেতিয়া ছামি আল্লাহ লিমান হামিদাহ ক'ব যাৰ অৰ্থ হ'ল অৱশ্যই আল্লাহ সিহঁতৰ কথা শুনে যিয়ে সেইজনাব প্ৰশংসা কৰে। এই আহানত সকলো মুকদ্দামি (অনুসৰণকাৰী) সকলে কান্দাৰ সৈতে কান্দা মিলাই থিয় হ'ব। লগতে বাববানা ওৱা লাকাল হামদ হামদান কাহিবান তায়িবান মুবারাকান ফিহি বাক্য পাঠ কৰিব।

নিষ্ঠা আৰু বিগলিত হৃদয় হ'ল নমাজৰ অন্তঃস্তুতি। আল্লাহ তায়লা বিশ্বাসী সকলক কৈছে,

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ۖ إِنَّهُمْ فِي صَلَاةٍ هُمْ خَشِعُونَ ۝

(23:2,3)

উচ্চাবণ :- কাদ আফলাহাল মুমিনুন; আল্লাজিনা হুম ফি ছালাতিহিম খাখিউন।
অৰ্থ :- মোমিনসকল সফলপ্রাপ্ত হৈছে যিসকলে বিনয় অৱলম্বন কৰি নমাজ সম্পন্ন কৰে। (২৩ : ২,৩)

নবী কৰিম (ছাঃ) যে কৈছে যেতিয়া আল্লাহ তায়লাৰ কোনো ভৃত্যই তাৰ সন্তুষ্টিৰ উদ্দেশ্যে নশ্বতাৰে বিনয় অৱলম্বন কৰে আল্লাহ অৱশ্যই ইয়াৰ বাবে ৰাফা (সমুন্নত) কৰে ৰাফা আৰবী শব্দ। ইয়াৰ অৰ্থ হ'ল উঠোৱা। ইয়াৰ অৰ্থ হৈছে আল্লাহ তেওঁক তাৰ সন্ধিধানত মৰ্যদাপূৰ্ণ স্থান প্ৰদান কৰিব। আচল নশ্বতা বিনয় কেৱল আল্লাহ তায়লাৰ গুণৱলীৰ ওপৰত মানসিক ভাৱে ধ্যানত নিমগ্ন হলেহে লাভ কৰিব। যেতিয়া আল্লাহৰ অসংখ্য কৰণা কোনোবাজিনৰ ওপৰত বৰ্ষিত হয় তেতিয়া সি বিনশ্ব নহৈ থাকিব নোৱাৰে।

নমাজৰ সময়

সূৰ্যৰ বিভিন্ন অৱস্থানৰ ভিত্তিত পাঁচ ওৱাক্ত নমাজৰ প্রত্যেক ফৰজৰ বাবে একো একোটা নিৰ্দিষ্ট সময় নিৰ্ধাৰিত আছে। ফজৰৰ নমাজৰ সময়

ইছলামী নমাজ

শেষ ৰাতি পূৱা আকাশত ফেহজালি দিয়াৰ (পোহৰৰ নিচিনা দেখা যোৱা) লগে লগে আৰম্ভ হৈ সূৰ্য উদয় হোৱাৰ আগমুহূৰ্তলৈ থাকে।

জহৰৰ নমাজ অৰ্থাৎ দুপৰীয়া সূৰ্য মধ্য গগন অতিক্ৰম কৰি পশ্চিম আকাশত হালি যোৱা সময় পৰ্যন্ত থাকে।

আছৰ নমাজৰ সময় তেতিয়া হ'ব যেতিয়া বেলি পশ্চিম আকাশত আৰু বেছিকৈ ঢালি পৰে অৰ্থাৎ এনেকুৱা এটা স্থানত উপনীত হয় যিখিনিৰ পৰা সূৰ্য ঢালি পৰা আৰু অস্ত যোৱাৰ সমান দূৰত্ব বা মাজৰ অৱস্থান। ইয়াক অপৰাহ্ন বুলি কয় কিন্তু একেবাৰে ইয়াৰ শেষৰ ফালে নহয়। এই সময় সূৰ্য অস্তমিত হোৱাৰ অলপ সময় আগতেই শেষ হৈ যায়। যেতিয়া সূৰ্যৰ বশি ক্ষীণ হৈ যায় যদিও দিনৰ একেবাৰে শেষ প্রাত্তত আছৰৰ নমাজ পঢ়া হোৱাম বা নিষিদ্ধ নহয়। কিন্তু এইটো বেছি পছন্দনীয় যে বশিক্ষীণ বা বিৰ্বন্ত হোৱাৰ আগতেই অৰ্থাৎ সূৰ্য তেতিয়াও দিশ চক্ৰবাল বেখাৰ পৰা বহু ওপৰত থাকোতেই আছৰৰ নমাজ পঢ়া হয়। সূৰ্য অস্ত হোৱাৰ লগে লগেই মাগৰিবৰ নমাজৰ সময় আৰম্ভ হয়। সন্ধিয়া শেষ হোৱাৰ আগ মুহূৰ্তলৈ এই সময় থাকে। কিন্তু এই গধুলি শব্দটোৰ ওপৰত বিভিন্ন মজহৰ শাস্ত্ৰবিদসকলৰ মতানৈক্য আছে। ওহায়ী সকল আৰু সিহঁতৰ অনুৰূপ মতালঙ্ঘী সকলে মাগৰিবৰ নমাজৰ সময় সম্পর্কৰ এটা কঠোৰ দৃষ্টি ভঙ্গি গ্ৰহণ কৰিছে। সিহঁতৰ মতে সূৰ্য অস্ত যোৱাৰ ভালেখিনি সময় পিছত এই নমাজ পঢ়িব লাগিব। ইহঁতৰ মতে সন্ধিয়া (গধুলি লঘ) তেতিয়া শেষ হয় যেতিয়া সূৰ্য অস্তৰ পিছত পশ্চিম আকাশৰ লালবৰ্ণ দূৰ হৈ কুৱলী বৰণীয়া অন্ধকাৰৰ সৃষ্টি হয়। অন্যান্য মতালঙ্ঘী সকলে বিশ্বাস কৰে যে, সূৰ্য অস্ত যোৱাৰ পিছত দিশ চক্ৰবাল বেখাত সামান্য পৰিমাণৰ পোহৰ থকালৈকে গধুলি লঘ (সন্ধিয়া)ৰ অৰ্তভুক্ত। এই বিলাক মতালঙ্ঘীকাৰী সকলৰ মতে মাগৰিবৰ নমাজৰ বাবে যি নিৰ্ধাৰিত সময় ধৰা আছে, তাৰ দৈৰ্ঘ্য প্ৰায় ফজৰৰ

ইচ্ছামী নমাজ

নমাজৰ বাবে যি সময় নির্ধাৰিত আছে, তাৰ সমান যিটো পূৰ আকাশত ফেছজালি দিয়াৰ পৰা আৰম্ভ হৈ সূৰ্য উদয় হোৱা পৰ্যন্ত থাকে।

ফিকাহ শাখাবিদ সকল এই বিষয়ে একমত যে, ইশ্বাৰ নমাজ গধুলি লগ্ন (সন্ধিয়া) আঁতৰি গৈ ৰাতিৰ এন্দৰ হৈ অহাৰ পিছৰ পৰাহে পঢ়িবলৈ আৰম্ভ কৰিব লাগে। অধিকাংশৰ মতে এই নমাজৰ সময় মাজ ৰাতিলৈকে চলি থাকে। কিন্তু আকৌ কিছুমানে ইয়াৰ সময় আৰু বঢ়াই ৰাতিৰ দুই তৃতীয়াংশলৈ থকা বুলি কয়। সেই বাবে বিতৰ্কিত ভাবে এইটো পৰামৰ্শ দিয়া হৈছে বা পছন্দনীয় বুলি কোৱা হৈছে যে, সাধাৰণতে প্ৰত্যেক নমাজেই তাৰ নিদিষ্ট ধৰি লোৱা সময় আৰম্ভ হোৱাৰ লগে লগেই নমাজ আদায় কৰা উচিত। সময় একেবাৰে শেষ হোৱা লৈকে অপেক্ষা কৰা ঠিক নহয়।

নমাজৰ নিষিদ্ধ সময়

মনত বাখিবলগীয়া যে, ঠিক সূৰ্য উদয়ৰ, সূৰ্য অস্ত ঘোৱাৰ আৰু যেতিয়া সূৰ্য মধ্য গগনৰ (মূৰৰ ওপৰত) অৱস্থান কৰিব তেতিয়া যিকোনো নমাজ পঢ়াই নিষেধ বা হাৰাম। ইয়াৰ উপৰিও আছৰৰ নমাজৰ পিছৰ পৰা সূৰ্য অস্ত ঘোৱালৈ কোনো নফল নাইবা অতিৰিক্ত নমাজ এই সময় খিনিত পঢ়া উচিত নহয়। অনুৰূপ ভাবে ফজৰৰ নমাজৰ পিছৰ পৰা আৰম্ভ কৰি সূৰ্য উদয় হোৱালৈ এই সময় খিনিত কোনো নমাজ পঢ়া উচিত নহয়।

নমাজৰ চতুর্মুহূৰ্মতি

নমাজ আদায় কৰাৰ আগতেই পুৰণ কৰিব লগীয়া কিছুমান চৰ্ত আছে।
সেই বিলাক তলত উল্লেখ কৰা ধৰণৰ :-

(১) নিয়ত বা সংকল্প কৰা :- নমাজ আৰম্ভ কৰাৰ আগ মুহূৰ্তত (মনে

ইহুলামী নমাজ

মনে) নিয়ত বা সংকল্প করিব লাগে।

(২) যিকোনো ওয়াক্তের নমাজ তার নির্দিষ্ট ধরি লোৱা সময়ৰ মাজত আদায় কৰা উচিত। কিন্তু এইটো মনত রাখিব লাগিব যে, যদি কোনোবাই অনিবার্য কাৰণ বশতঃ যথা সময়ত নমাজ আদায় কৰিবলৈ বিফল হয় তেন্তে সেই নমাজৰ কথা মনত হলেই তেওঁ নমাজ আদায় কৰি ল'ব পাৰে নিষিদ্ধ সময়ত নমাজ পঢ়া উচিত নহয়।

ইয়াত প্ৰশ্ন উঠিব পাৰে যে, যিহেতু নমাজ, ৰোজা আদিৰ সময় সূৰ্যৰ পোহৰৰ দৈৰ্ঘ্যৰ লগত, পৃথিবীৰ ঘূৰ্ণায়নৰ লগত আৰু চন্দ্ৰ, সূৰ্যৰ আপেক্ষিক অৱস্থানৰ লগত সম্পৰ্কিত সেই ক্ষেত্ৰত সুমেৰু, কুমেৰু অঞ্চলৰ দেশসমূহত য'ত দিন, ৰাতিৰ দৈৰ্ঘ্য, ৰাতিৰে দৈৰ্ঘ্য ২৪ ঘণ্টাৰ বেছি সেই ঠাইত কেনেকৈ নমাজ, ৰোজা আদিৰ সময় নিৰূপণ কৰিব ? এইটো ইয়াত লক্ষ্যণীয় বিষয় যে, মহানবী (ছাঃ) এজন চাহাৰীৰ প্ৰশ্নৰ উত্তৰ দিওঁতে ব্যাখ্যা কৰিছিল যে, যিবিলাক অঞ্চলত দিন ৰাতিৰ সময় সাধাৰণ ২৪ ঘণ্টাৰ তুলনাত দীঘল সেইবোৰ অঞ্চলৰ মুছলমান সকলে স্বাভাৱিক দিনৰ দৈৰ্ঘ্য অনুযায়ী সময় ভাগ কৰি নমাজ আদায় কৰা উচিত।

(৩) এজন নমাজীয়ে দৈহিক আৰু যিমানদুৰ সম্ভৰ মানসিক আৰু আত্মিক ভাৱেও পৰিষ্কাৰ-পৰিচ্ছন্ন হোৱা দৰকাৰ। ইয়াত পৰিষ্কাৰ-পৰিচ্ছন্ন মানে বুজোৱা হৈছে,

(ক) শৰীৰ সকলো ধৰণৰ আৱৰ্জনা-লেতেৰা আদিৰ পৰা ছাফ-চিকুন হোৱা প্ৰয়োজন।

(খ) যদি কোনোবাই প্ৰকৃতিৰ প্ৰয়োজনৰ কাম সম্পূৰ্ণ কৰে আৰু পায়খানৰ পৰা আহে তেন্তে তেওঁ যথাৰ্থভাৱে ধুই-মুচি ছাফ-চিকুন হ'ব লাগিব যাতে মল, পেচাৰ আদি ধুই নিকা হৈ যায়।

(গ) সহবাসৰ পিছত, (বীৰ্যপাত হওক বা নহওক) নাইবা যিকোনো ভাবে

ইচ্ছামী নমাজ

বীর্যপাত হলে, উদাহরণ স্বরূপে স্বপ্নদোষ টোপনি যাওতেই বীর্যপাত এই বিলাক ক্ষেত্রত কেবল মাত্র আংশিকভাবে ধুই হোৱা নুবুজায়, পরিপূর্ণ গা-ধুই পরিত্র হোৱা প্রয়োজন।

(ঘ) মহিলা সকলৰ মাহিলী খাতুসূৰ, সন্তান প্ৰসৱ ইত্যাদিৰ পিছত নিধাৰিত সময় পূৰ্ণ হোৱাৰ পিছত সিহঁত পৰিত্র হৈ নমাজ আদায় কৰিব পাৰিব।

(৪) নমাজৰ স্থান আৰু নমাজৰ বাবে পাৰিলোৱা কাপোৰ (জায়নমাজ) আদি ছাফ-চিকুন হ'ব লাগিব।

(৫) নমাজৰ সময়ত শৰীৰ যথাৰ্থভাবে আবৃত হ'ব লাগিব।

(৬) কিবলা মুখীহোৱাঃ- প্রত্যেক জন মুছলমানৰ মুখমণ্ডল কাৰাৰ পিনে থাকিব লাগিব। কাৰা হ'ল পৃথিবীৰ প্ৰথম উপসনা গৃহ। এইটো মন্ত্রত অৱস্থিত। কিবলা মানে সেই গৃহৰ পিনে মুখ কৰাকে বুজায়।

বিশ্ব প্রত্যেক জন মুছলমানেই প্রত্যেক নমাজৰ সময়ত উক্ত কাৰাৰ পিনে মুখ কৰি থিয় হ'ব লাগিব। যদি ভ্ৰমণৰ সময়ত কোনোবাই কাৰা যথাযথ অৱস্থান নিৰ্ণয় কৰিব নোৱাৰে নাইবা বোগাক্রান্ত অৱস্থাত কাৰামুখী হ'বলৈ অক্ষম হয় তেন্তে বাহ্যিক কিবলামুখী হোৱাৰ বাধ্যবাধকতা নাই। গতিকে ভ্ৰমণত থকা অৱস্থাত, ঘোঁৰা, গাধা, উট, ৰেল, নাও, জাহাজ, বিমান আৰোহণ কালত এজনে নমাজ পঢ়িবলৈ হলে যিফালে তেওঁ গৈ আছে সেই ফালে মুখ কৰি নমাজ আদায় কৰিব বা বাস্তৱ ক্ষেত্রত কোনো এটা সুবিধাজনক অৱস্থান গ্ৰহণীয় হ'ব।

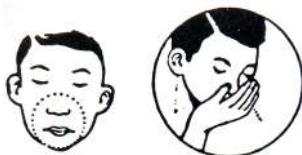
অজু

অজু শব্দটো নমাজৰ প্ৰস্তুতি হিচাপে শৰীৰৰ কিছুমান অংশ বা অংগ-প্ৰতঙ্গ ধুই পেলোৱাৰ প্ৰতি আৰুগ কৰা হয়। এইটো পূৰ্বৰ চৰ্ত। গতিকে এয়া পূৰ্ণ নকৰি নমাজ আদায় কৰিলে নমাজ শুন্দৰ হোৱা বুলি বিবেচিত নহয়।

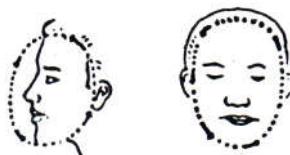
হাদীছত সুস্পষ্ট নিৰ্দেশ দিয়ে যে এজন মানুহে পানীৰে তিনিবাৰ হাত ধুব লাগে আৰু কুলি কৰি তিনিবাৰ মুখমণ্ডল ধুই পেলাব লাগে।

সোঁ হাতেৰে নাকত পানী দি উশাহেৰে ওপৰলৈ টানি নাকৰ আভ্যন্তৰ তিনিবাৰ ধুব লাগে।

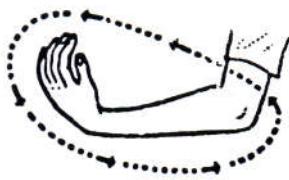
ইয়াৰ পিছত সম্পূৰ্ণ মুখমণ্ডল তিনিবাৰ ধুই পেলাব লাগে।

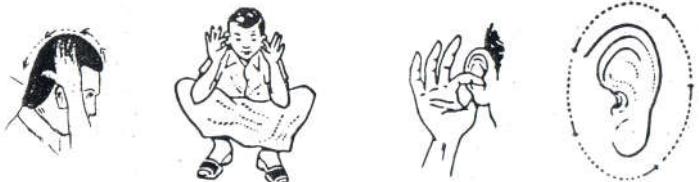
ইয়াৰ পিছত সোঁফালৰ হাতৰ পৰা আৰন্ত কৰি দুয়ো হাতৰ কিলাকুটি

ইঞ্জামী নমাজ

পর্যন্ত তিনিবাৰ ধূব লাগে।

ইয়াৰ পিছত আকৌ সামান্য পানীৰে হাত দুখন তিয়াই লৈ উভয় হাতেৰে মূৰৰ ওপৰিভাগ মচিব লাগে। হাতৰ তলুৱা তলপিণে কৰি বৃঢ়া আঙুলি দুটাৰে মূৰ আঙুৰিলৈ সম্পূৰ্ণ মচা কৰিব লাগে। সোঁহাতৰ তজনী আঙুলিৰে সোঁ কাণ আৰু হাতৰ তজনী আঙুলিৰে কাণৰ অলপ ভিতৰলৈ মচিব লাগে। আঙুলিৰে কাণৰ বহিভাগৰ ভাজবিলাকত ঘূৰাই ঘূৰাই মচিব লাগে আৰু কাণৰ ছিদ্ৰমুখত সামান্য আঙুলি প্ৰৱেশ কৰি পৰিষ্কাৰ কৰিব লাগে।

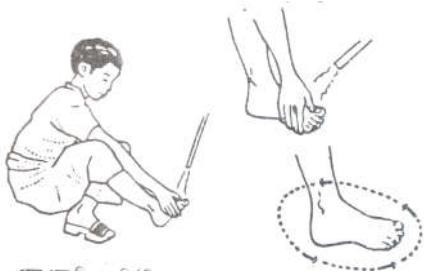
আঙুলিৰ পেটাৰে কাণৰ বাহিৰ ভাজবিলাকৰ ওপৰত আৰু তজনী কাণৰ বিন্ধাত সুমুৰাই পৰিষ্কাৰ কৰাৰ পিছত হাতৰ আঙুলি বিলাক একেলগ কৰি দুয়ো হাতৰ আঙুলিৰে একেলগ কৰি দুয়ো হাতৰ তলুৱা বাহিৰলৈ উভতাই আনি হাতৰ পিঠিৰে কাণৰ তলেদি ডিঙিৰ পৰা তললৈকে তিতা হাতেৰে মচিব লাগে।

ইহলামী নমাজ

অবশ্যেত ভবি দুখন সোঁ ফালৰ পৰা আৰন্ত কৰি সৰু গাঁঠিলৈ তিনিবাৰ ধুই ল'ব লাগে। যদি অজু কৰাৰ সময়ত কোনো কাৰণৰ বাবে অঙ্গ-প্ৰতঙ্গবোৰৰ নিৰ্ধাৰিত কোনো অংশ এবাৰ ধুই লোৱা হয় তথাপি অজু সম্পূর্ণ হ'ব, কিন্তু সকলোতকৈ উভয় অজু হ'ল সেয়া যি আমাৰ নবী কৰিম (ছাঃ)ৰ দ্বাৰা প্ৰতিষ্ঠিত ছুন্নত।

অৰ্থাৎ অঙ্গ-প্ৰতঙ্গবোৰ তিনিবাৰকৈ ধুই পৰিষ্কাৰ কৰা। এনেকৈ অজু সম্পূর্ণ কৰিব লাগে।

অজু সম্পূর্ণ কৰাৰ পিছত নিম্ন লিখিত নিৰ্ধাৰিত দোৱা পাঠ কৰিব লাগে।

أَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَابِينَ وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ

উচ্চাৰণঃ আল্লাহম্মাজআলনি মিনাত তাওৱাবিনা ওৱাজআলনি মিনাল মুতাতাহিবিণ।

ইঞ্জামী নমাজ

অর্থঃ- হে আল্লাহ! মোক তওবাকাৰী সকলৰ অন্তৰ্ভুক্ত কৰা আৰু মোক পৰিব্ৰতা অৰ্জনকাৰী সকলৰ অন্তৰ্ভুক্ত কৰা।

তয়াম্মুম :- এইটো আন এটা সাধাৰণ অৱস্থাত অজু কৰাৰ নিয়ম যেতিয়া এজন মানুহ অসুস্থ হৈ পৰে আৰু পানী ব্যৱহাৰ তাৰ বাবে নিষিদ্ধ হৈ পৰে আৰু য'ত পৰিষ্কাৰ পানী সহজলভ্য নহয়। অসুস্থতাৰ বাবে আৰু পানী নোপোৱা অৱস্থাত অজুৰ বিকল্প ব্যৱস্থা তায়ম্মুম। তলত ইয়াৰ নিয়ম পদ্ধতি বৰ্ণনা কৰা হ'ল।

যদি পৰিত্ব ধূলিময় সমতল ভূমি আৰু কঠিন সমতল ভূমি পোৱা যায় তেন্তে কোনো ব্যক্তি হাতৰ দ্বাৰা মুখমণ্ডল মুচি ল'ব লাগে। পিছত তেওঁ পৰ্যায়ক্ৰমে এটা হাতৰ হতুৱাই আন এটা হাতৰ পিঠি মুচি পেলাব লাগিব। যদি হাতত ধূলি বেছিকৈ লাগি যায় তেন্তে ফু মাৰি ধূলি কমাই লোৱাৰ অনুমতি আছে। এই পদ্ধতি এক প্ৰকাৰ প্ৰতীকি অজু মাৰি বা এজনক মনত পেলাই দিয়া যে তেওঁ যেন লগে লগে যথাসন্তোষ অজু কৰি লয়। প্ৰত্যেক জন মানুহৰ বাবে এইটো প্ৰযোজ্য যে যিমান সময়লৈ তাৰ অজু ভঙ্গ নহয় সিমান সময়লৈকে তেওঁ আকো অজু কৰাৰ প্ৰযোজন নপৰে। এবাৰ অজু কৰিলে যদি সেই অজু ভঙ্গ নহয় তেন্তে এজন ব্যক্তিয়ে এবাৰতকৈ বেছি ওৱাক্ত নমাজ আদায় কৰিব পাৰে। ইয়াৰ দ্বাৰা প্ৰমাণ হয় যে নমাজ পঢ়িবলৈ হলে অজু অক্ষুন্ন থকা অত্যাৱশ্যকীয়। কিন্তু প্ৰত্যেক নমাজৰ বাবে অজু কৰা আৱশ্যক নহয় যদি পূৰ্ববৰ্তী অজু অক্ষুন্ন থাকে।

অজু ভঙ্গ হোৱাৰ কাৰণসমূহ

- (ক) পেচাৰ, পায়খানাৰ বাস্তাৰে কিবা ওলালে বা বায়ু নিৰ্গতি হলে।
- (খ) টোপনি গলে, তন্দুচৰ্ম হলে,
- (গ) খতুৱতী বা বীৰ্যপাত হলে। (এই প্ৰসঙ্গত পূৰ্বত আলোচনা কৰা হৈছে)
- (ঘ) ৰক্তপাত বা বমি কৰাৰ ক্ষেত্ৰত মতানৈক্য আছে। কিন্তু শৰীৰৰ যিকোনো

ইছলামী নমাজ

স্থান কাটি গৈ তাৰ পৰা তেজ ওলালে নাইবা দাঁত মুখ পৰিষ্কাৰ কৰাৰ সময়ত খাদ্য ওলাই বমি নাইবা বন্ধুপাত হলে আকৌ অজু কৰাৰ প্ৰয়োজন হ'ব। যদি কোনোবাই অজু কৰাৰ পিছত ভৰিত মোজা পিঞ্জে তেন্তে ২৪ ঘণ্টাৰ ভিতৰত অজু কৰাৰ সময়ত আকৌ মোজা খুলি ভৰি ধুই ল'বৰ প্ৰয়োজন নহয়। ইয়াৰ পৰিৱৰ্তে তাৰ ভিজা হাতেৰে মোজাৰ ওপৰি ভাগ মচিব লাগে। অমগত থকা অৱস্থাত এই অনুমতি তিনি দিন ব্যাপি কাৰ্য্যকৰি হৈ থাকে।

বিভিন্ন ফিকাহ শাস্ত্ৰবিদ সকলৰ মাজত লক্ষণীয় মতভেদে
ছিয়া সকলৰ ফিকাহ মতে মোজা পৰিধান কৰক বা নকৰক (জোতাৰ ভিতৰত) অজু কৰা সময়ত ভৰি ধুই দিয়াৰ পৰিৱৰ্তে মুচি দিলেই যথেষ্ট যি ধৰণ আগতে আলোচনা কৰা হৈছে। ওহাৰী সকলৰ দৰে কঠোৰ মতালম্বীসকলে কয় নোম বা তুলাৰে বনোৱা মোজা মুচি দিলে যথেষ্ট নহয়, সিহঁতে ভাৰে যে মুচি লোৱাৰ সুবিধা লাভ কৰিবলৈ হলে মোজা চামৰাবে তৈয়াৰী হ'ব লাগিব, যাৰ মাজত ধূলি-মাকতি সোমাৰ নোৱাৰে।

অন্যান্য মতালম্বী সকলে এই মতটোক বেছি বিস্তৃত আৰু কঢ়িন লগতে এটা দাসত্ব বুলি ভাৰে। প্ৰকৃতপক্ষে এইটো ইছলামৰ প্ৰকৃত শিক্ষাৰ অন্তৰ্ভুক্ত নহয়। নবী কৰিম (ছাঃ)ৰ আচল শিক্ষাৰ বিষয়ে কৈছে :-

أَنْ لِلّٰهِ يُسْرٌ كَعَابٌ لَا يُمَانُ بَابٌ لَا يُبَيِّسُ (খারী: ১৩)

উচ্চাৰণ :- ইমাদীনা ইউচৰণ। (বুখাৰী, কিতাবুল ঈমান)

অর্থ :- প্ৰকৃততে এইটো সহজ ধৰ্ম।

যিসকলে আহমদী মুছলিম জমাতৰ সৈতে একমত সিহঁতে ভাৰে উত্তম নীতি হ'ল সাধাৰণ জ্ঞানৰ প্ৰয়োজন। গতিকে এযোৰ মোজা যদি কাৰোবাৰ ভৰি ধূলি-মাকতিয়ে লেতেৰা হোৱাৰ পৰা বচায় তেন্তে সেই মোজা যোৰ কিহেৰে তৈয়াৰী সেয়া প্ৰশং উঠিব নোৱাৰে।

গোচল

ইছলাম ধর্মত অভ্যাসক সদায় অনুপ্রাণিত আৰু উৎসাহিত কৰা হৈছে। ইছলামত কেৱল মাত্ৰ আম্বাৰ ছাফ-চিকুণতাৰ ফালে গুৰুত্ব দিয়া নাই বৰং দৈহিক আৰু বাহ্যিক পৰিচ্ছন্নতাৰ ওপৰতও গুৰুত্ব অপৰ্ণ কৰিছে। সেইবাবে কোনো কোনো ক্ষেত্ৰত নমাজ আদায় কৰিবলৈ গোচল কৰাটো পূৰ্ব চৰ্ত হিচাপে সাব্যস্ত কৰিছে। তলত বৰ্ণিত অৱস্থাত কেৱল অজু কৰিবলৈ যথেষ্ট নহয় গোচল কৰা অৱশ্যই প্ৰয়োজন।

মহিলাসকলৰ ক্ষেত্ৰ

- (ক) হায়েজ বা ঝুতুশ্বাৰ সম্পূৰ্ণ কাপে বন্ধ হোৱাৰ পিছত।
(খ) নিফাজ বা সন্তান প্ৰসৱৰ পিছত যেতিয়া পৰিপূৰ্ণ কাপে বন্ধ হৈ যায়।

টোকা ১-বক্তুশ্বাৰ হৈ থকা সময়ত বা সেই দিনবোৰত মহিলা সকলে নমাজ পঢ়িব নালাগে।

পুৰুষ মহিলা উভয়ৰ ক্ষেত্ৰ

- (ক) বীৰ্যপাত বা সহবাস কৰাৰ পিছত, স্ত্ৰী সহবাসৰ কাৰণেই হওক বা অন্য কিবা কাৰণতে বীৰ্যপাত হয়, আনকি স্বপ্ন দোষৰ পিছতে গোচল প্ৰযোজ্য।
(খ) নাৰী-পুৰুষৰ সংস্গৰ্তি বীৰ্যস্থলন নহলে বা স্পন্দন মাত্ৰাত হলেই গোচল প্ৰযোজ্য।

প্ৰত্যেক মৃত ব্যক্তিৰ জানাজাৰ নমাজ পঢ়াৰ আগতেই সমানেৰে গোচল কৰাৰ লাগে। কিন্তু যি সকলে শুহীদ হয় বা কোনো যুদ্ধত নিহত হয় নহলে কিবা প্ৰকাৰে নিহত হলে সিহঁতৰ ক্ষেত্ৰত ব্যতিক্ৰম আৰ্থাৎ গোচল নকৰাকৈয়ে জানাজা নমাজ পঢ়াৰ পাৰে। ইয়াৰ বাহিৰে আৰু কিছুমান প্ৰয়োজনীয়

ইছলামী নমাজ

গোচলৰ সময় আছে। যেনে জুমাৰ দিন গোচল কৰা আৰু হজ অনুষ্ঠানৰ পূৰ্বৰ গোচল। এইবিলাক সময়ত গা-ধূৱাৰ বাবে নবী কৰিম (ছাঃ)বৰকে আকৃষ্ট কৰিছে।

এয়া স্মাৰণীয় বিষয় যে ইছলাম ধৰ্মৰ প্ৰাৰ্থক মহানবী (ছাঃ)তলত উল্লেখ কৰা পদ্ধতিত গা ধূইছিল।

তেখেত (ছাঃ)আগত অজু কৰি গা-ধূৱা আৰম্ভ কৰিছিল। কিন্তু আগতেই ভৰি ধূই পেলোৱা নাছিল। গা-ধূৱাৰ শেষ মুহূৰ্তত ভৰি ধূই লৈছিল। তেখেত (ছাঃ)য়ে সেঁফালে শৰীৰত তিনিবাৰ পানী ঢালি লৈ তিনিবাৰ বাওঁফালে পানী ঢালি গোচল সমাধা কৰিছিল। তেখেত (ছাঃ)ও বৰ সাৰধানৰ সৈতে গোচল কৰিছিল, শৰীৰৰ সকলো অংগ-প্রতঙ্গ সমূহ ভাল দৰে ধূইছিল।

যিবিলাক অৱস্থাত গোচল অত্যাৰশ্যকীয় সেই অৱস্থাত কোনোবাই গোচল নকৰি নমাজ পঢ়িব নোৱাৰে বা মছজিদত প্ৰৱেশ কৰিব নোৱাৰে আৰু পৱিত্ৰ কোৰাণ কৰিম পাঠ কৰিব নোৱাৰে। ঝতুৱতী হলে মহিলা সকলে কোৰাণ কৰিম পাঠ কৰিব নালাগে। যদি কোৰাণ কৰিম স্পৰ্শ কৰিব লগা হয় তেন্তে কাপোৰৰ সৈতে হাতখন ঢাকি লৈ চুব পাৰে, কিন্তু নং হাতেৰে স্পৰ্শ নকৰিবলৈ পৰামৰ্শ দিয়া হৈছে।

পানী :- অজু আৰু গোচলৰ বাবে যি পানী ব্যৱহাৰ কৰা হয়, সেয়া পৰিষ্কাৰ আৰু স্বাস্থ্য-সম্মত হোৱা বাঞ্ছনীয়। আৱদ্ধ থকা গেলা-পচা পানী ব্যৱহাৰ কৰা উচিত নহয়। কিন্তু যেতিয়া বিশুদ্ধ পানী নাপায় আৰু সেই পানী ব্যৱহাৰ কৰিবলৈ বাধ্য হয় তেতিয়া সেই পানীৰে অজু গোচল কৰিব পাৰে।

পোচাক পৰিচ্ছদ

নমাজৰ সময়ত প্ৰত্যেকজন ব্যক্তিয়ে নিজৰ শৰীৰ ভালদৰে ঢাকি লোৱা দৰকাৰ। বিশেষকৈ গুপ্তাঙ্গ আৰু ইয়াৰ চাৰিওফালৰ স্থান। পুৰুষৰ বাবে এইটো

ইচ্ছামী নমাজ

সিহঁতৰ নাভিৰ তলৰ অংশৰ পৰা ভবিব সৰু গাঁঠিৰ ওপৰৰ স্থানলৈকে নিৰ্ধাৰণ কৰিব পৰা যায়। মহিলাসকলৰ ক্ষেত্ৰে গোটেই শৰীৰ ঢাকি বখা আৱশ্যক মাত্ৰ হাতৰ মনিবঞ্চনলৈকে আৰু ভবিব সৰু গাঁঠিৰ তলৰ খিনি উলিয়াই থাকিব পাৰে। অৱশ্যে ঘৰত নমাজ পঢ়া সময়ত বা বেলেগ আৰু মহিলাৰ মাজত সুৰক্ষিত ঠাইত নমাজ পঢ়িলে মুখমণ্ডল ঢাকি বখাৰ প্ৰয়োজন নাই।

পুৰুষৰ মূৰ ঢাকা প্ৰসঙ্গ

এই প্ৰসঙ্গত অধিকাংশ ফিকাহ শাস্ত্ৰবিদ সকলৰ মতে নমাজৰ সময়ত পুৰুষ সকলে মূৰ ঢাকি ল'ব লাগে। কিন্তু মালিকী ফিকাহৰ অনুসৰণকাৰী আৰু অন্যান্য কিছুমান পুৰুষৰ মূৰ ঢাকি বখাৰ আৱশ্যক নাই বুলি ভাৰে।

আজান

ইচ্ছামৰ প্ৰাথমিক যুগত নমাজৰ সময় হৈছে বুলি কোনো নিৰ্ধাৰিত ধৰণৰ পদ্ধতি নাছিল। মছজিদত মুছলমান সকলে বা-জমাত নমাজ পঢ়াৰ বাবেও আহান কৰাৰ কোনো পদ্ধতি নাছিল। নবী কৰিম (ছাঃ) অৱশ্যে এই প্ৰসঙ্গত ইহুদী, খ্ৰীষ্টান আৰু ছাবী সকলৰ পদ্ধতি সম্পর্কে জ্ঞাত আছিল। তেখেত (ছাঃ)য়ে চাহাৰা সকলৰ লগত আলোচনা কৰিলে যে মুছলমান সকলৰ মছজিদত বা-জমাত নমাজ পঢ়িবলৈ আহান কৰাৰ কি ব্যৱস্থা কৰিব পাৰি? এদিন কাহিলী পুৱাতে হজৰত আব্দুল্লাহ ইবনে আজিজ (ৰাঃ)নবী কৰিম (ছাঃ)ৰ ওচৰত আহি ক'ব ধৰিলে যে যোৱা বাতি তেওঁ এটা সপোন দেখিছে আৰু তেওঁ সেই সপোনৰ কথা বৰ্ণনা কৰিলে। তেওঁ কোনোৰা এজনক নমাজৰ সময় ঘোষণা কৰোঁতে লোক সকলক উচ্চস্বৰে বা-জমাত নমাজৰ বাবে মছজিদলৈ আহাৰ বাবে আহান কৰি থকা দেখা পাইছে। হজৰত আব্দুল্লাহ (ৰাঃ) পিছত আজান (আহান) ব শব্দবোৰ যি তেওঁ সপোনত শুনিছিল সেয়া বৰ্ণনা কৰি শুনায়। সেই শব্দবোৰ তলত উল্লেখ কৰা ধৰণৰ :

الله أكبير . الله أكبير . الله أكبير

ইহুমামী নমাজ

উচ্চারণ :-আল্লাহ আকবার (চাবি বার)

অর্থ :- আল্লাহ সর্বশ্রেষ্ঠ।

أَشْهُدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ . أَشْهُدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

উচ্চারণ :-আখ্যহাদু আল্লা ইলাহা ইলাল্লাহ। (দুই বার)

অর্থ :- মই সাক্ষী দিওঁ যে আল্লাহর বাহিবে কোনো উপাস্য নাই।

أَشْهُدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ . أَشْهُدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ

উচ্চারণ :- আখ্যহাদু আল্লা মুহাম্মাদার বাচুলুল্লাহ।(দুই বার)

অর্থ :- মই সাক্ষী দিওঁ যে মহম্মদ (ছাঃ) আল্লাহর প্রেরিত বচুল।

حَيٌّ عَلَى الصَّلَاةِ . حَيٌّ عَلَى الصَّلَاةِ

উচ্চারণ :-হায়য়া আলাছ ছালাহ। (দুই বার)

অর্থ :- নমাজৰ ফালে আহা।

حَيٌّ عَلَى الْفَلَاحِ . حَيٌّ عَلَى الْفَلَاحِ

উচ্চারণ :-হাইয়া আলাল ফালাহ। (দুই বার)

অর্থ :-সফলতাৰ ফালে আহা।

الله أَكْبَرِ الله أَكْبَرِ

উচ্চারণ :-আল্লাহ আকবার (দুই বার)

অর্থ :- আল্লাহ সর্বশ্রেষ্ঠ।

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

উচ্চারণ :- লা ইলাহা ইলাল্লাহ।(এবাব)

অর্থঃ-আল্লাহৰ বাহিবে কোনো উপাস্য নাই

ইছলামী নমাজ

হজৰত ওমৰ (বাৎ)যিজন পিছত ইছলামৰ দ্বিতীয় খলিফা (প্রতিনিধি) হেছিল, তেখেত (বাৎ) নবী কৰিম (ছাঃ)ৰ ওচৰত বহি কৈছিল যে মইয়ো সেই অনুৰূপ শব্দবোৰ শুনিবলৈ পাইছোঁ। তেতিয়া বছুলে কৰিম (ছাঃ)ৰ মনত কেনো ধৰণৰ সন্দেহ নাথাকিল আৰু কলে যে এয়া নিশ্চয় আল্লাহৰ বাণী, আৰু সেয়া অৱলম্বন কৰিলে। এনেকেয়ে নমাজৰ বাবে আহান হিচাপে আজান গোটেই বিশ্বত ব্যাপক ভাবে স্বীকৃতি পালে।

আজান দিয়াৰ পদ্ধতি

মুয়াজ্জিন (যিজনে আজান দিয়ে) কিবলাৰ ফালে মুখ কৰি এটা ওখ ঠাইত থিয় হ'ব। আজিকালি আজান দিবলৈ লাউড স্পীকাৰ ব্যৱহাৰ কৰা হয়,(সেই বাবে ওখ স্থানৰ প্রয়োজন নাই) মুয়াজ্জিন নিজৰ তজনী আঙুলিবে কাণ স্পর্শ কৰিব। সেোঁ হাতৰ তজনীবে সেোঁ কাণ আৰু বাওঁ হাতৰ তজনীবে বাওঁ কাণ স্পর্শ কৰিব আৰু উচ্চস্বৰে আজানৰ শব্দবোৰ উচ্চাৰণ কৰিব। যেতিয়া মুয়াজ্জিন হাইয়া আলাছ ছালাহ উচ্চাৰণ কৰিব তেতিয়া নিজৰ মুখমণ্ডল সেোঁ ফালে ঘূৰাই ল'ব আকৌ যেতিয়া হাইয়া আলাল ফালাহ উচ্চাৰণ কৰিব নিজৰ মুখমণ্ডল বাওঁ ফালে ঘূৰাই উচ্চাৰণ কৰিব। পিছত বাক্য সমূহ আকৌ কাবামুঠী হৈ ক'ব।

ফজৰৰ নমাজৰ আজান দিয়া সময়ত হাইয়া আলাল ফালাৰ পিছত মুয়াজ্জিন তলত উল্লেখ কৰা বাক্যটো দুই বাৰ উচ্চাৰণ কৰিব।

الْحَسْلُوْنُ حَيْرٌ مِّنَ الْعَوْمَ

উচ্চাৰণ :- আছালাতু খাইকম মিনান্নাউম। (দুই বাৰ)

অর্থ :- টোপনিতকৈ নমাজ উত্তম।

আঁহজৰত (ছাঃ)য়ে কৈছে,

اذا سمعتم النداء، فقولوا مثل ما يقول المؤذن (بخارى كتاب الاذان بباب ما يقول اذا سمع المنادى)

ইছলামী নমাজ

উচ্চারণ :- ইজা ছামিতুমুন নিদাতা ফাকুলু মিচলা মা ইয়াকুলুন মুয়াজ্জানু
(বুখৰী কিতাবুল আজান বাব মা ইয়াকুলু ইজা ছামিউল মুনাদী)

অর্থ :- যেতিয়া তোমালোকে আজান শুনিবা তেতিয়া মুয়াজ্জিনে যি কয়
তোমালোকেও সেয়া কৰা।

গতিকে আজান শুনিলে প্রত্যেকেই মুয়াজ্জিনৰ লগত আজানৰ শব্দবোৰ
তেওঁৰ সৈতে ক'ব লাগে কিষ্ট মুয়াজ্জিনৰ হাইয়্যা আলাহ ছালাহ উচ্চারণৰ
ধৰ্ম শুনোঁতা জনৰ এই বাক্য পাঠ কৰা উচিত- লা হাওলা ওৱা লা কুৰৰাতা
ইল্লাবিল্লাহিল আলিউল আজিম। ইয়াৰ অর্থ হ'ল- সৰ্বোচ্চ মহান আল্লাহ
তায়লাৰ সভাৰ বাহিৰে আন কোনো শক্তি বা সামৰ্থ নাই।

ছিয়া সম্প্রদায়ৰ লোক সকলে আজানত তলত দিয়া বাক্যসমূহ যোৰ লগাই
উচ্চারণ কৰে।

أَشْهُدُ أَنَّ عَلَيْاً وَلِيُّ اللَّهِ

حَمَدٌ عَلَىٰ خَيْرِ الْعَمَلِ

উচ্চারণ :- আশহাদু আল্লা আলিয়ান ওৱালিউল্লাহ হাইয়্যা আলা খাইবিল
আমাল।

অর্থ :- মই সাক্ষী দিওঁ যে আলী এজন অলি আল্লাহ, ভাল কামৰ ফালে
আহা।

অন্যান্য কিছুমান মুছলিম সম্প্রদায় বা ফিরকাব লোকসকলে আজানত
নিম্নোক্ত বাক্য যোৰ লগায়,

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ

উচ্চারণ :- আচ্ছালাতু ওৱাচ্ছালামু আলাইকা ইয়া বাচুলুগ্লাহ।

অর্থ :- হে আল্লাহৰ বচুল! আপোনাৰ ওপৰত শান্তি আৰু কৰণা বৰ্ধিত
হওক।

এই বাক্যটো আজানৰ লগত কোনটো প্রমাণৰ সৈতে সিহঁতে সংযোগ

ইচ্ছামী নমাজ

করে আমি নাজানো। আমার জনামতে আমি আজানৰ যি শব্দবোৰ লিপিবদ্ধ কৰিছোঁ সেয়া মছনুন আৰু নবী কৰিম (ছাঃ)ৰ দ্বাৰা প্ৰমাণিত। যদি মছজিদৰ বাহিৰত বা-জমাত নমাজ অনুষ্ঠিত কৰা হয়, তেন্তে নমাজৰ আগত আজান দিয়া উচিত (কিন্তু দুই সৈদত আজান দিব নালাগে) আজান দিয়া বা শুনাৰ পিছত নিম্ন লিখিত দোৱা পাঠ কৰিব লাগে।

اَللّٰهُمَّ رَبَّ هٰذِهِ الدَّعْوٰةِ التَّائِمَةِ وَالصَّلَاةِ الْقَالِمَةِ
اِتِّ حُمَّادَنَ الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ وَالدَّرَجَةَ الرَّفِيعَةَ
وَابْعَثْهُ مَقَامًا قَمُودَنَ الَّذِي وَعَدْتَنَاهُ اِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ

উচ্চারণ :- আল্লাহমা বাবো হাজিহিদাওৱাতিত তামাতি ওয়াছ ছালাতিল কায়িমাতি আতি মুহাম্মাদনিল ওৱাছিলাতা ওৱাল ফাজিলাতা ওয়াদ্দাবাজাতাৰ বাফীআতা, ওৱাৰ আছহ মাকামাম মাহমুদানিল্লাজী ওৱা আন্তাহ ইন্নাকা লা তুখলিফুল মীআদ। (ছহী বুখারী, কিতাবুল আজান বাব আদ্দাআ ইন্দা নিদায়ে)

অর্থ :- হে আল্লাহ। (প্রভু প্রতিপালক) তুমি এই পৰিপূৰ্ণ আহ্বানৰ আৰু প্ৰতিষ্ঠিত নমাজৰ প্ৰভু। তুমি মহম্মদ (ছাঃ)ৰ নৈকট্যৰ জৰিযতে মহত্ত আৰু উচ্চ মৰ্য্যদা দান কৰা আৰু সকলোতকৈ প্ৰশংসিত স্থানত অধিষ্ঠিত কৰা তেখেতক- যি প্ৰতিশৃঙ্খতি তুমি দিছা। নিশ্চয় তুমি কেতিয়াও প্ৰতিশৃঙ্খতি ভংগ নকৰা।

ইকামত

ইকামত :- নমাজ আৰস্ত কৰাৰ আগমুহূৰ্তত ইকামত দিব লাগে। ইমাম কাবাৰ পিনে মুখ কৰি তাৰ নিৰ্দিষ্ট স্থানত থিয় দি নমাজ আৰস্ত কৰাৰ

ইছলামী নমাজ

পূর্বের ইঙ্গিত। ইকামত হ'ল আজানৰ সংক্ষিপ্তৰূপ। আজান আৰু ইকামতৰ পার্থক্য তলত উল্লেখ কৰা হৈছে।

(ক) আজান উচ্চস্থৰত যাতে শব্দ দূৰতৈ যায়, আৰু ইকামত নিম্নস্থৰত দিব লাগে।

(খ) ইকামত দিয়াৰ সময়ত আজান দিয়াৰ দৰে হাতৰ আঙুলিৰে কাণ স্পর্শ কৰিব নালাগে। ইয়াৰ পৰিৱৰ্তে দুয়োখন হাত দুয়ো কাষত তলপিনে ছিদা কৰি বাখিৰ লাগে।

(গ) ইকামত দিওতে আছলাতু খায়ৰম মিনান্নাউম বাক্যটো উচ্চাবণ কৰিব নালাগে।

(ঘ) ইকামত অলগ সলসলাই ক'ব লাগে। কিন্তু মালেকী ফিকাহৰ অধীনস্থ সকলে ইকামত আৰু আজান উভয় ক্ষেত্ৰেই দুটা বাক্যৰ মাজত থমকি বৈ উচ্চাবণ কৰে। ইকামতৰ সময়ত হাইয়া আলাল ফালাহ বাক্যটোৰ পিছতেই কাদকা মাতিছলাহ অৰ্থাৎ এতিয়া নমাজ আৰাভত হ'বলৈ লৈছে দুবাৰ ক'ব লাগে।

(ঙ) ইকামত দিয়াৰ সময়ত আজানৰ দৰে যেতিয়া হাইয়া আলাছ ছালাহ আৰু হাইয়া আলাল ফালাহ বাক্য দুটা কোৱাৰ লগে লগে মুখমণ্ডল সঁা ফালে আৰু বাঁওঁ ফালে কৰিব নালাগে।

اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ أَشْهَدُ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ حَقٌّ عَلَى الصَّلوةِ حَقٌّ عَلَى الْفَلَاحِ قَدْ قَامَتِ الصَّلوةُ قَدْ قَامَتِ الْفَلَاحُ
اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

উচ্চাবণ :- আল্লাহু আকবাৰ আল্লাহু আকবাৰ, আখ্থহাদু আল্লা ইলাহা ইল্লাল্লাহু, আখ্থহাদু আগ্না মুহাম্মদাব বাচুল্লাহু, হাইয়া আলা ছালাহ, হাইয়া আলাল ফালাহ, কাদ কামাতিছ ছালাহ, কাদ কামাতিছ ছালাহ, আল্লাহু আকবাৰ আল্লাহু আকবাৰ, লা ইলাহা ইল্লাল্লাহু।

ইচ্ছামী নমাজ

অর্থ :- আল্লাহ সর্ব শ্রেষ্ঠ, আল্লাহ সর্ব শ্রেষ্ঠ। মই সাক্ষী দিও যে আল্লাহর বাহিরে কোনো উপাস্য নাই। মই সাক্ষী দিও যে মহম্মদ (ছাঃ) আল্লাহর প্রেরিত বচুল। নমাজৰ বাবে আহা। সফলতাৰ ফালে আহা। এতিয়াই নমাজ আৰাস্ত হ'বলৈ ধৰিছে, এতিয়াই নমাজ আৰাস্ত হ'বলৈ ধৰিছে। আল্লাহ সর্ব শ্রেষ্ঠ, আল্লাহ সর্ব শ্রেষ্ঠ। আল্লাহৰ বাহিরে কোনো উপাস্য নাই। হাদীছ অনুযায়ী আজান দিয়া জনেই ইকামত ক'ব লাগে। (ছুনন তিৰমিজি আবাওৰাবুছ ছালাত বাব মাজাতা আস্মা ইউআজীন ফাহরা ইউকিম)

সেই বাবে নির্দিষ্ট ক্ষেত্ৰত মুয়াজ্জিন বা ইমামৰ অনুমতি ক্ৰমে বেলেগ কোনোবাই ইকামত ক'ব পাৰে।

নিয়ত বা সংকল্প :- নিয়ত হ'ল নমাজ আদায় কৰাৰ এটা সংকল্প, এইটো নমাজৰ এটা বিশেষ অংশ। নমাজীয়ে মনে মনে এইটো নিয়ত কৰিব লাগে যে তেওঁ এইটো কোন ওৱাক্ত আৰু কোন প্রকাৰৰ (ফৰজ, চুন্নত নে নফল) নমাজ পঢ়িবলৈ আৰাস্ত কৰিছে, লগতে কিমান ৰাকাত পঢ়িব সেয়াও নিয়তৰ অন্তৰ্ভুক্ত। মুখত উচ্চ শব্দৰে নিয়ত কৰাৰ কোনো প্ৰয়োজন নাই। আচলতে এজনৰ মনৰ ইচ্ছা বা সংকলনই যথেষ্ট। সেই কাৰণে নমাজ আদায়কাৰীয়ে নিয়তৰ লগত তওজীহ পাঠ কৰা দৰকাৰ। তওজীহ দ্বিতীয় খণ্ডত উল্লেখ কৰা হ'ল।

জমা নমাজ

বিভিন্ন অৱস্থাৰ প্ৰেক্ষিতত দুই ওৱাক্তৰ নমাজ একেলগে আদায় কৰিব পৰা যায়। উদাহৰণ স্বৰূপে জহুৰৰ নমাজ কিবা কাৰণত আছৰৰ নমাজৰ লগত জমা নাইবা আছৰৰ নমাজ জহুৰৰ নমাজৰ লগত আদায় কৰি ল'ব পৰা যায়। আকো মাগৰিবৰ নমাজ ইশাৰ নমাজৰ লগত জমা নাইবা ইশাৰ নমাজ মাগৰিবৰ নমাজৰ লগতে জমা কৰি আদায় কৰিব পৰা যায়।

ইছলামী নমাজ

জমা নমাজ পঢ়িবলৈ হলে নিম্নোক্ত চর্ত সমূহ থকা দৰকাৰ।

(ক) যদি কোনো ব্যক্তি অসুস্থ হৈ পৰে।

(খ) যদি কোনো ব্যক্তি অমণত থাকে।

(গ) ধাৰাসাৰে বৰষুণ,ধূমুহা বতাহ আদিৰ সময়ত।

(ঘ) প্ৰবল বৰষুণৰ ফলত মছজিদত যোৱা অসুবিধা হলে।

(ঙ) কোনো ধৰ্মীয় অনুষ্ঠানৰ প্ৰয়োজন হলে।

জমা নমাজ পৰৱৰ্তী ওৱাক্তৰ লগত একেলগো আদায় কৰা অধিক পছন্দনীয়।

পৰিস্থিতিত বাধ্য হৈ পূৰ্বৰ্তী ওৱাক্তৰ নমাজ,পৰৱৰ্তী ওৱাক্তৰ লগত একেলগ কৰি পঢ়িব পৰা যায়। যেনে আছৰৰ নমাজৰ লগত জহুৰৰ নমাজ পঢ়া।

যেতিয়া নমাজ আদায় কৰা হয় তেতিয়া উভয় নমাজৰ আজান দিয়া সুচায়।

কিন্তু ইকামত প্ৰত্যেক নমাজৰ আগমহূৰ্ত্ত দিব লাগিব। এইটো স্মৰণ ৰাখিবলগীয়া কথা যে নমাজ জমা আদায় কৰিলে দুয়ো ওৱাক্তৰ ছুন্নত নমাজ সমূহ পঢ়াৰ আৱশ্যকতা নহয়। কেৱল ফৰজ নমাজৰ বাকাতসমূহ আদায় কৰিব লাগে।কিন্তু মনত ৰাখিব লাগিব যে জুমাৰ নমাজৰ ফৰজ নমাজৰ আগত ছুন্নত আদায় কৰি ল'ব লাগিব।

জমা নমাজৰ ক্ষেত্ৰত ইমাম চাহাবে বা-জমাত আছৰৰ নমাজ পঢ়াই আছে,এনেকুৰা অৱস্থাত যদি কোনো মুক্তাদি (নমাজী ব্যক্তি) পলমকৈ উপস্থিত হয় আৰু তেওঁ নাজানে যে কোন ওৱাক্তৰ নমাজ হৈ আছে। তেনে ক্ষেত্ৰত তেওঁ লগে লগে নমাজত যোগ দিব লাগিব আৰু ইমামৰ লগত নমাজ শেষ কৰিব লাগিব, যদি এই ক্ষেত্ৰতো বাকাত এৰি যায় তেন্তে সেই বাকাত পূৰ্ণ কৰি নিজে ছালাম ফিৰাই নমাজ শেষ কৰিব লাগিব। পিছত যেতিয়া নমাজৰ শেষত তেওঁ জানিব পাৰিব যে তেওঁ এইটো ইমামৰ লগত আছৰৰ নমাজ আদায় কৰিলে। তেতিয়া তেওঁ অকলে নিয়তৰ সৈতে জহুৰৰ নমাজ আদায় কৰিব লাগিব। কিন্তু যদি মুক্তাদি জনে জানিব পাৰে যে ইমাম চাহাবে পৰৱৰ্তী নমাজ অৰ্থাৎ আছৰৰ নমাজ পঢ়াই আছে তেন্তে আগতে অকলে জহুৰৰ নমাজ পঢ়ি ল'ব লাগিব। তাৰ পিছত আছৰৰ নমাজত বা-জমাতৰ সৈতে যোগ দিব লাগিব। ইমামৰ অনুসৰণত নমাজ শেষ কৰোঁতে তাৰ

ইচ্ছামী নমাজ

বাকাত বাকী থাকিলে সেয়া নিজে আদায় করি ছালাম ফিরাব লাগে দ্রষ্টান্তকাপে আকৌ উল্লেখ করা হ'ল যে যদি ইমাম নমাজ বা-জমাত পঢ়াই আছে তেন্তে পলমকে অহা ব্যক্তি জনে মাগরিবৰ নমাজ অকলে আদায় করি লৈ বা-জমাত ইশাৰ নমাজত ইমামৰ পিছত যোগ দিব লাগিব। যদি সেই ব্যক্তিজনে নাজানে যে ইমাম চাহাবে কোনটো ওৱাকুৰ নমাজ আদায় কৰিবলৈ লৈছে তেন্তে সি মাগরিবৰ নমাজৰ সংকলনে ইমামৰ পিছত থিয় দি নমাজ পঢ়ি ল'ব লাগিব। ইমামৰ অনুসৰণত নমাজ শেষ কৰাব পিছত তেওঁ জানিব পাৰিলৈ যে তেওঁৰ ইশাৰ নমাজ হে পঢ়া হ'ল, তেন্তে বাকী বৈ যোৱা মাগরিবৰ নমাজ অকলে আদায় কৰিব লাগিব কাৰণ তাৰ ইশাৰ নমাজ বা-জমাত ইমামৰ পিছত সম্পূৰ্ণ হৈছে। সেই কাৰণে স্বাভাৱিক অৱস্থাত এজনে পূৰ্বৱৰ্তী নমাজ প্ৰথমে আৰু পৰৱৰ্তী নমাজ পিছতেই আদায় কৰিব লাগিব।

দ্বিতীয় খণ্ড

সাধাৰণতে ছালাত বা নমাজ বা-জমাত মছজিদত পঢ়া পচ্চায়, মছজিদ মানে হ'ল এনেকুৱা এটা নিৰ্দিষ্ট স্থান য'ত আল্লাহ তায়লাৰ উপাসনা কৰাৰ বাবে উৎসর্গকৃত। কিন্তু নমাজ বেলেগ ঠাইতো পঢ়িব পৰা যায়। চৰ্ত হ'ল নমাজৰ বাবে নিৰ্বাচিত ঠাই ডোখৰ পৱিত্ৰ পৰিষ্কাৰ হ'ব লাগিব।

এজন ব্যক্তিয়ে নমাজ আদায় কৰিবলৈ লোৱাৰ আগত তাৰ শৰীৰ (পৱিত্ৰ) পৰিষ্কাৰ, ছাফ-চিকুন হোৱাটো অতি প্ৰয়োজনীয়, নিজৰ পিঞ্চনত থকা কাপোৰসমূহ ছাফ-চিকুন হোৱা বুলি নিশ্চত হ'ব লাগিব। নমাজ পঢ়াৰ আগতে অজু কৰি আহি অন্যান্য নমাজী (মুক্তাদী) সকলৰ শাৰীত শাৰীবদ্ধ হৈ ইমামৰ পিছত থিয় দিয়া উচিত। নমাজ পৰিচালনাজনক ইমাম বোলে। ইমামৰ অনুসৰণত সকলোৱে কাৰা মুখী হৈ থিয় দিব লাগে। মুক্তাদী সকলৰ শাৰী যথাৰ্থ ভাৱে পোন আৰু সমান্তৰাল হ'ব লাগে। কিন্তু কোনো পদ্বৰ্হ পৰম্পৰৰ মাজত নমাজৰ ব্যাঘাত স্থিতি কৰিব নোৱাৰিব। হজৰত মহম্মদ (ছাঃ) নমাজত থিয় হোৱা মুক্তাদী সকলৰ শাৰী সমান্তৰাল আৰু পোন ৰখাৰ বাবে বিশেষ গুৰুত্ব প্ৰদান কৰিছে।

ইহুমামী নমাজ

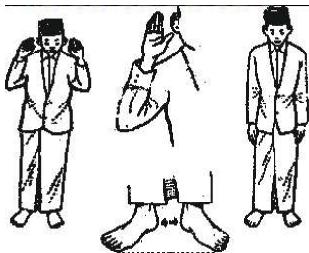
এনেকৈ ইমামৰ পিছত শাৰী পাতি থিয় হৈ প্রত্যেক জন নমাজ পঢ়েতাই
সংকল্পবন্ধ হ'ব লাগে যে তেওঁ এতিয়া কোন ওৱাক্তৰ নমাজ আদায় কৰিবলৈ
লৈছে আৰু নিয়ত (ধ্যান নিবন্ধ কৰণ) পাঠ কৰিব লাগে।

إِنِّي وَجْهُتُ وَجْهِي لِلّّهِ فَطَرَ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضَ حَبِيبًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُسْتَرِ كَيْفَنِ

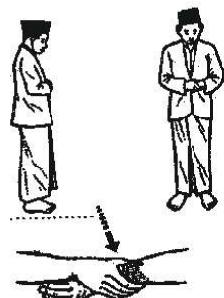
উচ্চাবণ :- ইমি ওৱাজহাতু ওৱাজহিয়া লিল্লাজি ফাতারাছ ছামাওৱাতি ওৱাল
আৰজা হানিফাও ওৱা মা আনা মিনাল মুখ্যবিকিন।

অর্থ :- নিশ্চয় মই মোৰ ধ্যান একনিষ্ঠ ভাৱে সেই সত্তাৰ প্রতি নিবন্ধ
কৰিছো যিজনাই আকাশ আৰু পৃথিবী সৃজন কৰিছে আৰু মই অংশীবাদী
সকলৰ অন্তর্ভুক্ত নহয়।

নমাজ আৰম্ভ হোৱাৰ আগমুহূৰ্তত একামত অর্থাৎ এতিয়াই নমাজ
আৰম্ভ হ'ব ধৰিছে এই ঘোষণা প্ৰদান কৰিব লাগে।

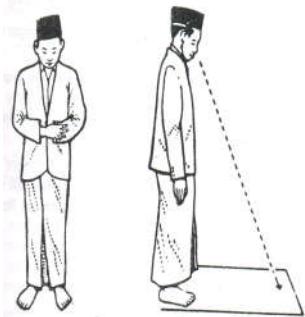
প্রত্যেকেই পৰিপূৰ্ণ মনোযোগ আৰু
একাগ্ৰচিত্তেৰে নমাজত অৱস্থান কৰিব লাগে
আৰু মনৰ পৰা সকলো পার্থিৰ চিন্তা দূৰত
ৰাখিব লাগে। তকবীৰে তাহবিমাৰ (আল্লাহ
আকবাৰ) দ্বাৰা নমাজ আৰম্ভ হয়।

অর্থাৎ ইমাম চাহাবে উভয় হাত কাণৰ
লতি লৈকে উত্তোলন কৰি উচ্চস্থৰে
আল্লাহ আকবাৰ (আল্লাহ সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ)ধৰনি
হাত দুখন (বুকু ব তলৰ পৰা
নাভিলৈকে) পেটৰ ওপৰত সোঁহাত
বাওঁহাতৰ ওপৰত মেৰিয়াই ৰাখিব
লাগে।

ইছলামী নমাজ

পচত সকলো নমাজীয়েই এনেকুৰা কৰিব লাগে। আল্লাহৰ আকবাৰ মুক্তাদি মনে মনে ক'ব লাগে। আল্লাহৰ আকবাৰ ধৰিবে হাত দুখন কাণৰ লতি পর্যন্ত উঠোৱা নবী কৰিম (ছাঃ)ৰ নীতি বা ছুম্বত। এই বিষয়ে সকলো ফিকাহ শাস্ত্ৰবিদ সকলে একমত পোষণ কৰিছে। অৱশ্যে মুছলমান সকলৰ ভিতৰত কিছুমান সম্প্ৰদায় বা দল (ফিবকা) আছে যি বিলাক এক বাকাত নমাজতে একাধিক বাৰ কাণৰ লতি পর্যন্ত হাত উত্তোলন কৰে। যেনে- আল্লাহৰ আকবাৰ ধৰিবে নমাজ আৰম্ভ কৰাৰ সময়ত হাত কাণলৈ উঠায় আকৌ কুকু লৈ যোৱাৰ আগমুহূৰ্তত হাত কাণৰ লতি লৈকে উঠায় আকৌ কুকুৰ পৰা থিয় হৈ ছিজদাহ লৈ যোৱাৰ আগত কাণৰ লতি পর্যন্ত হাত উঠায় ইত্যাদি। আমি ইছলামৰ ইতিহাস পঢ়িলে দেখিবলৈ পাওঁ যে- নবী কৰিম (ছাঃ) নুবুওয়াত লাভ কৰাৰ প্রাথমিক অৱস্থাত নমাজ বিভিন্ন অংশত একাধিক বাৰ (বফাইয়াদেন) হাত কাণৰ ওচৰলৈ কৰি নমাজ আদায় কৰিছিল। হাদীছৰ গ্ৰহ সমূহত এই পদ্ধতিৰ উল্লেখ পোৱা যায়। কিন্তু এই পদ্ধতিত তেখেতে (ছাঃ)ও সদায় নমাজ আদায় কৰা নাছিল। অন্যান্য কিছুমান হাদীছৰ পৰা জনা যায় যে- তেখেতে (ছাঃ) প্রত্যেক নমাজৰ প্ৰথম বাকাতত তকবীৰ তাহবীমাৰ বাদে কেতিয়াও হাত কাণলৈ উঠোৱা নাছিল। হজৰত আবুল্লাহ ইবনে মাছউদ (ৰাঃ) বৰ্ণনা কৰিছে যে- আহা মই নবী কৰিম (ছাঃ)

কেনেকৈ নমাজ পঢ়িছে দেখুৱাওঁ-
আবুল্লাহ ইবনে মাছুদ (ৰাঃ) নমাজ পঢ়ি
দেখুৱালে লগতে এবাৰ মাত্ৰ হাত কাণলৈ
উত্তোলন কৰিলে অৰ্থাৎ প্ৰথমতে তকবীৰ
তাহবীমাৰ সময়ত হাত ওপৰলৈ উঠায়।
কাণৰ লতি পর্যন্ত দুয়োখন হাত উঠোৱাৰ
লগে লগে আল্লাহৰ আকবাৰ ধৰি উচ্চাৰণ
কৰি ইমাম চাহাৰ হাত দুখন তললৈ

নমাই বুকুৰ সমীপত সোঁহাত খন বাওঁহাতৰ ওপৰত বাখি মেৰিয়াই ধৰি
থাকে। নমাজী তাৰ প্ৰভুৰ ওচৰত খুবেই বিনশ্ব ভাবে থিয় দিয়ে। অতিকৈ

ইছলামী নমাজ

সন্মানৰ সৈতে বুকুত হাত বান্ধি কোমল হাদয়ৰ সৈতে থিয় হোৱাকেই কিয়াম বুলি কয়। এই কিয়ামৰ মাজত বিভিন্নতা আছে। কিছুমান মুছলমান হাত দুখন ভাজ কৰি মেরিয়াই লয়, সিহঁতৰ নাভিৰ ওপৰত বা অলগ তলত। আকৌ কিছুমান বাখে সিহঁতৰ নাভিৰ ওপৰৰ পেট খিনিত আণকি বুকুৰ তলৰ ঠাইখিনিত, এই বিলাক হ'ল সন্মান প্ৰদৰ্শন কৰাত চিহ্ন বা প্ৰতীক। সংকীৰ্ণ মনলৈ এইবিলাক সৰু সৰু বিষয় সমৃহৰ বাবে বিতৰ্ক সৃষ্টি কৰা উচিত নহয়। এইটো এটা লক্ষ্য কৰিবলগীয়া বিষয় যে- সাধাৰণতে চুম্বীসকলৰ মাজত থকা মালিকী ফির্কা বা মযহৰ (সম্প্ৰদায়) আৰু ছিয়া সম্প্ৰদায় লোক সকলে হাতৰ ওপৰত হাত বান্ধি বুকু, পেট, নাভি আদিৰ ওপৰত নাৰাখে। সিহঁতে হাত দুখন তলৰ পিনে পোনকৈ বাখে। কিন্তু এনেকুৱা কৈ হাত বখাৰ সমৰ্থনত নবী কৰিম (ছাঃ)য়ে এনেকুৱা কৰিছিল। তথাপি সিহঁতৰ নমাজ অবৈধ বুলি ফতুৱা দিবলৈ কাৰো অধিকাৰ নাই। তকবীৰে তাহৰিমা পাঠ কৰাৰ পিছত প্ৰত্যেকেই মনে মনে নিঃশব্দতে ছানা পঢ়িব লাগে- তলত আৰবীত ছানা উল্লেখ কৰা হ'ল-

سُبْحَنَكَ اللّٰهُمَّ وَبِحَمْدِكَ وَتَبَارَكَ اسْمُكَ
وَتَعَالٰى جَدُّكَ وَلَا إِلٰهَ غَيْرُكَ.

উচ্চাৰণ :- ছুবহানাকা আল্লাহুম্মা ওৱা বিহামদিকা ওৱা তাবাবাকাছ মুকা ওৱা তা'আলা জাদুকা ওৱা লা ইলাহা গায়ৰুকা।

অর্থ :- হে আল্লাহ! পৰিত্রতা তোমাৰেই আৰু তোমাৰেই প্ৰশংসা আৰু পৰম বৰকত ও কল্যাণময় তোমাৰ নাম, আৰু তোমাৰ মৰ্যদা বহু উচ্চ আৰু তুমি অবিহনে কোনো উপাস্য নাই। (তিৰমিজী, কিতাবুছালাত, মাইয়া কুলু ইনদা ইফতাহিছ ছালাত, ছুনানে নিছাট, কিতাবুল ইফতাহ বাবুছ জিকৰ বায়নাছ

ইচ্ছামী নমাজ

ছালাত ওয়া বায়নাল কির-আত)

হাদীছৰ পৰা জনা যায় যে- কেতিয়াবা কেতিয়াবা নবী কবিম (ছাঃ) এই গুণ-কীর্তনৰ পৰিৱৰ্তে বেলেগ আয়াত পাঠ কৰিছে কিন্তু খুবেই জনাজাত আৰু প্রায় ভাগেই অৰ্থাৎ অধিক নমাজতেই এইটো পাঠ কৰিছিল। উপযুক্ত গুণ-কীর্তনৰ পিছত মনে মনে অৰ্থাৎ নিঃশব্দে নিশ্চোক্ত তাউজ-তাছমিয়া পাঠ কৰিব লাগে।

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَنِ الرَّجِيمِ

উচ্চাবণ :- আউজুবিল্লাহি মিনাশ শ্বায়তানিৰ বাজিম।

অর্থ :- বিতাড়ীত হোৱা চ্যতানৰ পৰা মই আল্লাহৰ আশ্রয় বিচাৰোঁ। তাউজ পাঠ কৰাৰ পিছত ইমাম চাহাবে উচ্চস্বৰে বা নিঃশব্দৰে বিছমিল্লাহ বা তাছমিয়া পাঠ কৰে। লগে লগে জমাতৰ মুক্তাদি সকলে নিঃশব্দৰে এইটো পাঠ কৰিব লাগে।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

উচ্চাবণ :- বিছমিল্লাহিৰ বাহমানিৰ বাহিম।

অর্থ :- পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল আল্লাহৰ নামত।

হাদীছৰ পৰা জনা যায় যে নবী কবিম (ছাঃ)কোনো কোনো সময়ত বিছমিল্লাহ (তাছমিয়া) জোৰকৈ অৰ্থাৎ শব্দ কৰি কৈছিল আকৌ কোনো কোনো সময়ত মনে মনে শব্দ নোহোৱাকৈ কৈছিল। মুছলমান সকলৰ ভিতৰত আৰৰ দেশ বিলাকৰ মানুহে এয়া জোৰকৈ পাঠ কৰে কিন্তু হানাফী সকলে অন্যান্য মুছলমান সকলতকৈ বেছি সংখ্যকে নিঃশব্দে পাঠ কৰে।

ইয়াৰ পিছত ইমাম চাহাবে চুৰা ফাতিহা পাঠ কৰে। ফজৰ, মগৰিব আৰু ইশাৰ নমাজত চুৰা ফাতিহা আৰু অন্য চুৰা মিলাই আয়াতৰ সৈতে অৰ্থাৎ শব্দ কৰি পাঠ কৰা হয়। লগতে মুক্তাদি সকলে মনে মনে শুনি

ইছলামী নমাজ

অনুসরণ করে আকো জহুর আৰু আছৰৰ নমাজত এই ধৰণে কিৰাত
নহয়, নিঃশব্দে পাঠ কৰা হয় আৰু অন্যান্য নমাজী সকলে ইমামৰ অনুসরণত
কেৱল চুৰা ফাতিহা পাঠ কৰে।

ইমাম চাহাবে জোৰকৈ (কিৰাতৰ সৈতে) চুৰা ফাতিহা পাঠ কৰা উচিত।
চুৰা ফাতিহা পাঠ কৰা সময়ত আয়াত সমূহৰ মাজে মাজে সামান্য বিৰতিৰ
সৈতে আয়াতৰ পিছত আয়াত পাঠ কৰা হয়।

চুৰা ফাতিহা :-

الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۖ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ ۖ

مَلِكُ يَوْمِ الدِّيْنِ ۖ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِيْنُ ۖ

إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيْمَ ۖ صِرَاطَ الَّذِيْنَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ ۖ

غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّيْنَ ۖ

(1:2-7)

উচ্চাৰণ :- আলহামদুলিল্লাহিবাবিল আলামিন। আৰবাহমানিৰ বাহিম। মালিকি
ইয়াউমিদিন। ইয়্যাকানাবুদু ওৱা ইয়্যাকানাহতাইন। ইহদিনাছ ছিৰাতাল
মুছতাকিম। ছিৰাতাল্লাজিনা আনতামতা আলাইহিম। গাহবিলমাগজুবি আলাইহিম
ওৱালাজ্জাল্লিন। আমিন

অর্থ :- সকলো প্ৰশংসা বিশ্ব ব্ৰাহ্মণৰ প্ৰতিপালক আল্লাহৰ। পৰম কৰণাময়
পৰম দানশীল। শেষ বিচাৰৰ দিনৰ গৰাকী। আমি তোমাৰেই মাথোন আৰাধনা
কৰো, আৰু তোমাৰেই মাথোন সহায় বিচাৰোঁ। আমাক সজ বাটেদি লৈ যোৱা।
যিসকলৰ প্ৰতি অনুগ্রহ কৰিছা, তেওঁলোকৰ বাটেদি; যিসকলৰ ওপৰত তোমাৰ
ক্ৰোধ প্ৰকাশ হৈছে আৰু যিসকল বিপথে গৈছে সিহঁতৰ বাটেদি নহয়।

চুৰা ফাতিহা পাঠৰ শেষত মুক্তদী সকলে আমিন কয়। ইয়াৰ অর্থ
হ'ল, হে আল্লাহ (আমাৰ দোৱা) গ্ৰহণ কৰা। ইছলামৰ বিভিন্ন ফিৰকা বা দল
যেনে মালেকী, শাফী আৰু হাম্মলী মতাবলম্বী সকলে আমীন উচ্চস্বৰত কয়।
কিন্তু হানাফী ফিৰকা বা দলৰ লোকসকলে মনে মনে নিঃশব্দে আমীন কয়।

ইচ্ছামী নমাজ

উভয় প্রকারের পদ্ধতিয়েই শুন্দ। ছালাত বা নমাজ শুন্দ বা অশুন্দ করার
ক্ষেত্র ইয়ার কোনো ধরণের ভূমিকা নাই এজনে যি উভয় পদ্ধতির যিকোনো
পদ্ধতি অবলম্বন করিব পাবে অর্থাৎ আমিন জোবকে অথবা মনে কোরা
এই ক্ষেত্রে কোনোবাই কাকো বাধা প্রদান করিব নোরাবে। যথা সম্ভব অন্য
নমাজী সকলের কোনো ধরণের অসুবিধা নহয়। ইয়ার পিছত ইমাম চাহাবে
পরিত্র কোরাণ করিমৰ কিছু অংশ তিলাওত করিব, সেয়া কমপক্ষে তিনি
আয়াত অথবা এটা সৰু চুৰা যেনে চুৰা এখলাচ :-

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ **الصَّمَدُ لَمْ يَلِدْ** ۝
وَلَمْ يُوْلَدْ ۝ **وَلَمْ يَكُنْ لَّهُ كُفُواً أَحَدٌ** ۝

উচ্চারণ :- বিচমিল্লাহির বাহমানির বাহিম। কুল হুল্লাহ আহাদ। আল্লাহছ
ছামাদ। লাম ইয়ালিদ ওরা লাম ইউলাদ। ওরা লাম ইয়া কুল্লাহ কুফুআন
আহাদ।

অর্থঃ- পৰম কৰণাময় পৰম দানশীল আল্লাহৰ নামত। কোরা, সেইজনা
হেছে আল্লাহ এক আল্লাহ। আল্লাহ স্বনির্বরশীল আৰু সকলোবে কাকুতি-
মিনতিৰ পাত্ৰ। সেইজনাই জন্ম নিদিয়ে, সেইজনাকো কোনেও জন্ম দিয়া
নাই। আৰু সেইজনাব দৰে আন কোনো নাই।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝
مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۝
وَمِنْ شَرِّ عَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۝
وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۝
وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ۝

ইছলামী নমাজ

উচ্চারণ :- বিছমিল্লাহির বাহমানির বাহিম। কুল আউজুবিবাববিল ফালাক। মিন শ্বারবি মা খালাক। ওরা মিন শ্বারবি গাছিকিন ইজা ওরাকাব। ওরা মিন শ্বারবিন নাফাছাতি ফিল ওকাদ। ওরা মিন শ্বারবি হাছিদিন ইজা হাছাদ।

অর্থ :- পরম করণাময় পরম দানশীল আল্লাহর নামত। কোরা, মই আশ্রয় বিচারেঁ সৃষ্টির প্রভুজনাত। সেইজনাব সৃষ্টির অসততাব পৰা। আৰু অসততাব অন্ধকাবৰ পৰা যেতিয়া ই বিস্তৃত হৈ পৰে। আৰু অসততাব পৰা সেই সকলক, যি পাৰম্পৰিক ভাল সমন্বৰ বঞ্চন ভাঁড়িবলৈ চেষ্টা কৰে। আৰু অসততাব পৰা হিংসাকুৰীয়া জনৰ যি হিংসা কৰে।

চুৰা আন-নাছ :-

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ②

مَلِكِ النَّاسِ ③

إِلَهِ النَّاسِ ④

مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِينِ الْخَنَّاسِ ⑤

الَّذِي يُوَسِّعُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ⑥

مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ⑦

ع

উচ্চারণ :- বিছমিল্লাহির বাহমানির বাহিম। কুল আউজুবিবাববিন নাছ। মালিকিন নাছ। ইলাহিন নাছ। মিন শ্বারবিল ওৱাছ ওৱাছিল খান্নাছ। আল্লাজি ইউওৱাছবিছু ফি চুদুবিনাছ। মিনাল জিনাতি ওৱান্নাছ।

অর্থ :- পরম করণাময় পরম দানশীল আল্লাহর নামত। কোরা, মই আশ্রয় বিচারেঁ মানৱ জাতিৰ প্রভুত। মানৱ জাতিৰ বজাত। মানৱ জাতিৰ আল্লাহত। লুকাই লুকাই, ফুচফুচাই ফুৰা সকলৰ অসৎ ফুচফুচনিৰ পৰা। যি মানৱৰ অন্তৰলৈ ফুচফুচায়। জিন আৰু মানৱৰ মাজৰ পৰা।

ইচ্ছামী নমাজ

উদাহরণ স্বর্গে আমি ওপরত কোরাণ করিমৰ পৰা কেইটামান চুৰা উপস্থাপন কৰিছোঁ। কিষ্ট ইমাম চাহাবে নমাজত চুৰা ফাতিহাৰ পিছত কোরাণ করিমৰ যিকোনো অংশ পাঠ কৰিব পাৰে।

নমাজত ইমাম চাহাবে কোরাণ করিমৰ আয়াত সমূহ তিলাওত কৰাৰ সময়ত মুক্তাদি সকলে মনে মনে থাকি শুনিব লাগে পৰিত্ব কোরাণ করিমত উল্লেখ আছে :-

وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا

لَعَلَّكُمْ تُرَحَّمُونَ ﴿٢٠٥﴾

(7:205)

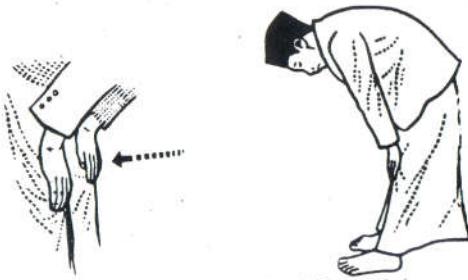
উচ্চাবণ ১:- ওৱা ইজা কুবিয়াল কুৰাতানু ফাতিহামিয়ু লাহ ওৱা আনছিতু লাআল্লাকুম তুৰহামুন। (৭: ২০৫)

অর্থ :- আৰু যেতিয়া কোরাণ পাঠ কৰা হয় তেতিয়া তাক কাণ পাতি শুনিবা আৰু নীৰৰ থাকিবা, তোমালোকৰ প্রতি যেন কৰণা প্ৰদৰ্শন কৰা হয়।

নবী কৰিম (ছাঃ) যে চাহাবা সকলক কৈছিল নমাজত চুৰা ফাতিহা অবিহনে ইমামৰ লগত সমানে কোৰাণৰ বেলেগ আয়াত তিলাওত নকৰিব। চুৰা ফাতিহা নমাজৰ অবিচ্ছেদ অংশ সেই হেতুকে প্রত্যেকেই পাঠ কৰা জৰুৰী।

তিলাওত শেষ হোৱাৰ পিছত ইমাম চাহাব থিয় হৈ থকাৰ পৰা আল্লাহ আকবাৰ ধূনিৰ সৈতে মূৰ হালি বিনত অৱস্থাত হাত দুখন দুই আঁঠুৰ ওপৰত চপাই গোৱাকে ঝকু বোলে। মুক্তাদি সকলে ইমামক অনুসৰণ কৰি কুকু কৰিব লাগে। এই অৱস্থাত (ঝকু অৱস্থাত) প্রত্যেকজন নমাজীৰ সৌঁ হাত সৌঁ ভৰিব আঁঠুৰ ওপৰত বাওঁ হাত বাওঁ ভৰিব আঁঠুৰ ওপৰত বাখিব লাগে।

ইহুলামী নমাজ

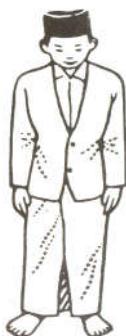

ক্রুৰ বিনয়ী অরস্থাত নিম্নলিখিত তচ্ছবিহ মনে মনে ৩ বাব নাইবা অধিক বাব
বেয়োৰ সংখ্যাত পাঠ কৰিব।

سُجَّادَةِ الْعَظِيمِ

উচ্চাবণ :- ছুবহানা বাববিয়াল আজিম।

অর্থ :- পরিত্র মোৰ প্রভু প্রতিগালক অতি মহান।

উপযুক্ত বাক্য পাঠ কৰাৰ পিছত ইমাম চাহাৰ থিয় হ'ব
দুই হাত দুয়ো কাষত পোনকৈ ৰাখিব। মেতিয়া থিয়
হ'বলৈ ধৰিব উচ্চস্বৰত তাহমি পাঠ কৰিব। ইয়াৰ দ্বাৰা
মুক্তাদি সকলে বুজি পাৰ যে ক্রু শেষ কৰি থিয় হ'ব
ধৰিছে তাহমি তলত উল্লেখ কৰা হ'ল।

سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ

উচ্চাবণ :- ছামি আল্লাহ লিমান হামিদাহ।

অর্থ :- আল্লাহ সেইজনাব কথা শুনে যিজনে সেইজনাব (আল্লাহব) প্ৰশংসা
কৰে।

ইমামৰ পিছত থকা মুক্তাদি সকলে নিম্নোক্ত তাহমিদ পাঠ কৰিব।

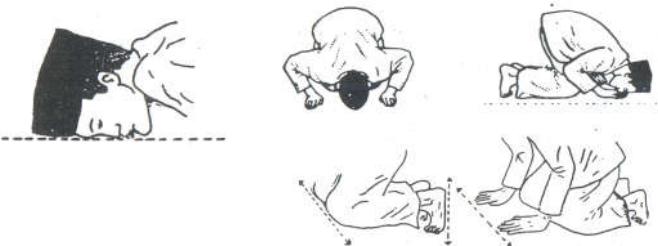
رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَّكًا فِيهِ

ইচ্ছামী নমাজ

উচ্চারণঃ- বাববানা ওরা লাকাল হামদ, হামদান কাছিবান তায়িবান মুবারাকান
ফিহি।

অর্থঃ- হে মোৰ প্ৰভু ! তোমাৰ বাবেই প্ৰশংসা, বহু প্ৰশংসা, গুণগান, অধিক
পৱিত্ৰতা য'ত কেৱল কল্যাণ নিহিত আছে।

এই তাহমিদ থিয় হৈ থকা অৱস্থাৰ মাজত পাঠ কৰিব লাগে। ইমাম চাহাবে
পুনৰ আল্লাহু আকবাৰ ধূনি উচ্চারণ কৰি ছিজদালৈ যাব। মুজ্বাদি সকলে
অনুৰূপ ভাৱে ছিজদালৈ যাব, ছিজদা অৱস্থাত প্ৰথমে আঁঠু দুখন মাটিত
পেলাই হাত দুখন মাটিত মনিবন্ধন লৈকে পাৰি দি মূৰ ভূমিত স্পৰ্শ কৰিব
লাগিব। তলত দিয়া ছবিৰ দৰে -

এই অৱস্থাত নমাজীৰ আঁঠু, হাত, নাক, আৰু কপাল ভূমি চুই বা স্পৰ্শ কৰিব
লাগিব। বাহু দুখন ভূমিৰ পৰা আৰু বেলেগ নমাজীৰ পৰা আঁতৰত
ৰাখিব। রচুলে কৰিম (ছাঃ)য়ে কৈছে, যেতিয়া তুমি ছিজদাত থাকিবা তেতিয়া
তোমাৰ শৰীৰৰ অংগ সমূহ যথাৰ্থ ভাৱে ভূমিত স্থাপন কৰিবা কিষ্ট কোনো
পদ্ধেই তোমাৰ বাহু দুখন ভূমিত পাৰি (বিছাই) নিদিবা যেনেকৈ কুকুৰে
বহাৰ সময়ত তাৰ ভৰি দুখন আগফালে মাটিত পাৰি দিয়ে। (মেছনদ আহমদ
বিন হামল পৃষ্ঠা ১৭৯, আল মাকতাব আল ইচ্ছামী ছপাখানা, প্ৰথম প্ৰকাশ
বৈৰুত) ছিজদাৰত অৱস্থাত নমাজীৰ হাতৰ আঙুলি সমূহ একত্ৰিতহৈ কাৰাৰ
ফালে পোনকৈ থাকিব। ভৰি দুখনৰ পতা থিয় হৈ থাকিব, আৰু ভৰিৰ
আঙুলি ভাজ হৈ কাৰা মুখী হ'ব।

ইছলামী নমাজ

ছিজদা অরস্থাত কমপক্ষে তিনিবার তলত উল্লেখিত তছবিহ পাঠ করিব লাগিব। যদি কোনোবাই এই তছবিহ তিনিবারতকে অধিক পাঠ করিব বিচারে তেন্তে বেয়োর সংখ্যাত পাঠ করিব পারিব।

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

উচ্চারণ :- ছুবহানা রাববিয়াল আলা।

অর্থ :- পরিত্র মোৰ প্রতিপালক অতিকৈ উচ্চ।

ছিজদা হ'ল- পৰম বিনয়,নশ, কোমলতাৰ সমৰ্পিত আৰু অসহায় অৱস্থাৰ প্ৰতীক। ইয়াতেই প্ৰত্যেক জন মুছলমান তাৰ সৰ্বশক্তিমান আল্লাহ তায়লাৰ ওচৰত নিজৰ হাদয়ক সমৰ্পন কৰি দয়া আৰু ক্ষমা ভিক্ষা কৰা।

এইটো মানত ৰাখিবলগীয়া বিষয় যে নবী কৰিম (ছাঃ) ৰক্তু আৰু ছিজদাত থকা সময়ত কোৰাণৰ আয়াত পাঠ কৰিবলৈ নিয়েথ কৰিছে। (ছই মুছলিম কিতবুছ ছালাত বাব আননাহি আন কিৰাতিল কোৰাণ ফিৰ ৰক্তুই ওৱাছ ছুজুদ)

ইয়াৰ পিছত ইমাম চাহাবে আল্লাহ আকবাৰ উচ্চস্থৰত ক'ব লগতে নিজৰ মূৰ ছিজদাৰ পৰা তুলি ল'ব লগে লগে মুক্তাদি সকলেও নিজৰ নিজৰ মূৰ ভূমিৰ পৰা উঠাই পৰ্যায়ক্রমে হাত দুখন উঠাই উৰুৰ ওপৰত বাখি বহি থকাৰ অৱস্থালৈ যাব, ইয়াকেই বৈঠক বুলি কোৱা হয়। যেতিয়া এনেকৈ বহে তেতিয়া নমাজী তাৰ বাওঁ ভৱিৰ পতা পাৰি (বিছাই) দি তাৰ ওপৰত বহিৰ আৰু সেঁ ভৱিৰ আঙুলি ভাজলগাই কাবামুখী কৰি লৈ গোড়ালী আৰু পতা থিয় কৰাই ৰাখিব। এনেকুৱা অৱস্থাত হাত দুখন আঁঠুৰ ওচৰা-ওচৰি উৰুৰ ওপৰত আঙুলিবোৰ কাবা মুখীকৈ ৰাখিব আৰু তলত উল্লেখিত দোৱা পাঠ কৰিব। এইটো হ'ল দুই ছিজদাৰ মাজৰ দোৱা।

اللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَاهْدِنِي وَعَافِنِي

وَاجْبُرْنِي وَارْزُقْنِي وَارْفَعْنِي

উচ্চারণ :- আল্লাহহন্মাগ ফিৰলি ওৱাবহামনি ওৱাহদিনি ওৱা আফিনি

ইচ্ছামী নমাজ

ওরাজবুরনি ওরাবজুকনি ওরাবফানি ।

অর্থ :-হে আল্লাহ ! মোক ক্ষমা করা মোর প্রতি দয়া করা আর মোক সঠিক বাটত পরিচালনা করা আর মোক সুস্থ বখা আর মোর বিশ্রংখলতা দূর করি দিয়া আর মোক জীরণ ধারণৰ উপকৰণ সমৃহ দান করা আর মোক (আধ্যাত্মিক ভাবে) তোমালৈ উন্নীত করা ।

উক্ত বৈঠকত মনে মনে দোরাটো পাঠ কৰাৰ পিছত ইমাম চাহাবে আল্লাহ আকবাৰ উচ্চস্বৰে কোৱাৰ লগে লগেই দ্বিতীয়বাৰ ছিজদালৈ যাব । মুক্তাদি সকলেও ইমামৰ অনুসৰণ কৰিব অৰ্থাৎ ছিজদাহ কৰিব । এই দ্বিতীয় ছিজদাৰ সময়তো ছুবহানা বাববিয়াল আলা সকলোৱে তিনি বাৰ বা তাতকৈ অধিক বেয়োৰ সংখ্যাত পাঠ কৰিব । এই ধৰণৰ নমাজৰ প্রত্যেক বাকাতত দুটাকৈ ছিজদা কৰিব। দ্বিতীয় ছিজদা সমাপ্তক এক বাকাত নমাজ হোৱা বুজায় । ইয়াৰ পিছত ইমাম চাহাবে আল্লাহ আকবাৰ উচ্চস্বৰে কৈ থিয় হ'ব, লগতে মুক্তাদি সকলেও ইমামৰ দৰেই শাৰীত থিয় হ'ব । ইমাম চাহাবে প্ৰথম বাকাতৰ দৰে দ্বিতীয় বাকাতৰ নমাজ আদায় কৰিব ।

কিন্তু দ্বিতীয় বাকাত নমাজৰ প্ৰথমতে ছানা বা তাউজ আদি পাঠ কৰিব নালাগিব । ছানা আৰু তাউজ প্রত্যেক নমাজৰ প্ৰথম বাকাতত পাঠ কৰিব লাগে । ইমাম চাহাবে চুৰা ফাতিহা পাঠৰ পিছত পৰিৱ্ৰ কোৱাণ কৰিবৰ কিছুমান আয়াত পাঠ কৰি প্ৰথম বাকাতৰ দৰে দ্বিতীয় বাকাত নমাজ আদায় কৰিব । দ্বিতীয় বাকাতৰ শেষ ছিজদাৰ পিছত ইমাম চাহাবৰ সৈতে মুক্তাদি সকলেও বহি যাব লাগে ।

এই বহি যোৱা সময়খনিক কাদাহ বোলে । এই কাদাহ অৱস্থাত নিঃশব্দেৰে (تَسْهِيْل) তাৰ্থাহুদ পাঠ কৰিব লাগে । যাক আমি আত্মহিয়াতু বুলিও কওঁ ।
তাৰ্থাহুদ নিম্নৰূপ :-

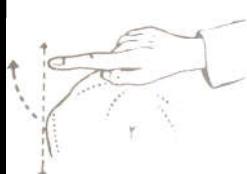
الشَّجَعَاتُ لِنَوْ الصَّلَاةِ وَالظَّبَابُ أَسْلَامٌ عَلَيْكَ

أَهْمَّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَّ كَانَةُ أَسْلَامٌ عَلَيْنَا

وَعَلَىٰ عِبَادِ اللَّهِ الصَّلِحِينَ۔ أَشْهُدُ أَنَّ لِلَّهِ إِلَهٌ مَا
وَأَشْهُدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ۔

উচ্চাবণ ৪:-আত্তাহিয়াতু লিল্লাহি ওরাছছালাওরাতু ওরাভায়িবাতু আচ্ছালামু আলাইকা আয়ুহামাবিয়ু ওরা বাহমাতুল্লাহি ওরা বাবাকাতুহ, আচ্ছালামু আলাইনা ওরা আলা ইবাদিল্লাহিছ ছালিহিন, আশ্বহাদু আল্লা ইলাহা ইল্লাল্লাহ ওরাতাশ্বহাদু আন্না মুহাম্মাদান আবদুহ ওরা বাচুলুহ।

অর্থ ৪:-সকলো মৌলিক, দৈহিক আৰু আৰ্থিক এবাদত আল্লাহৰ বাবেই, হে নবী কৰিম (ছাঃ)। তোমাৰ ওপৰত শান্তি আৰু আল্লাহ তায়লাৰ কৰণা আৰু কল্যাণৰাজিসমূহ। শান্তি আমাৰ ওপৰত আৰু আল্লাহৰ পুণ্যবান সকলৰ ওপৰত। মই সাক্ষী দিওঁ যে আল্লাহৰ বাহিৰে অন্য কোনো উপাস্য নাই আৰু মই সাক্ষী দিওঁ যে মহম্মদ (ছাঃ) তাৰ দাস আৰু প্ৰেৰিত বছুল।

এইটো লক্ষ্য কৰিবলগীয়া যে যেতিয়া এজন নমাজী তাশ্বাহ্বুদ (আত্তাহিয়াতু) পাঠ কৰে আৰু আশ্বহাদু আল্লা ইলাহা ইল্লাল্লাহ বাক্যাংশ উচ্চাবণ কৰে তেতিয়া তাৰ সোঁ হাতৰ তজনী আঙুলি উঠোৱাই ইঙ্গিত এটা বহন কৰে আৰু বাক্যাংশটোৰ ইলাহা ইল্লাল্লাহৰ উচ্চাবণৰ লগে লগে আঙুলি নমাই ল'ব লাগে। হাদীছৰ গ্ৰন্থ সমূহত এইটো উল্লেখ আছে যে নবী কৰিম (ছাঃ) সোঁ হাতখন আঁঠুৰ ওপৰত বখা অৱস্থাত বুঢ়া আঙুলিৰ বাহিৰে বাকী আঙুলি কেইটা একেলগে চপাই বাখিছিল আৰু তজনী আঙুলিটো ওপৰলৈ উঠাই আশ্বহাদু আল্লা ইলাহা ইল্লাল্লাহ বাক্যাংশ পাঠ শেষ কৰাৰ লগে লগেই আগৰ স্থানলৈ নমাই লৈছিল। বাওঁ হাতৰ আঙুলি বাওঁ আঁঠুৰ কাষত উৰুৰ ওপৰত চপাই পোনকৈ বাখিছিল। তাশ্বাহ্বুদ (আত্তাহিয়াতু) পাঠ কৰাৰ পিছত নবী কৰিম (ছাঃ)ৰ বাবে কৰণাৰ কামনা কৰা হয়। যাক দৰ্বন্দ বোলে। লগতে আৰু কিছুমান দোৱা পাঠ কৰা হয়।

দরুন শুরুফি (রোধ শরীফ)

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَّعَلَى أَلِي مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ
وَعَلَى أَلِي إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ تَحِيدُ. اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَّعَلَى أَلِي
مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى أَلِي إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ تَحِيدُ.

উচ্চারণ :- আল্লাহস্মা ছালি আলা মুহাম্মাদিও ওরা আলা আলি মুহাম্মাদিন কামা ছাল্লায়তা আলা ইব্রাহিমা ওরা আলা আলি ইব্রাহিমা ইন্নাকা হামিদুম মাজিদ, আল্লাহস্মা বাবিক আলা মুহাম্মাদিন ওরা আলা আলি মুহাম্মাদিন কামা বাবকতা আলা ইব্রাহিমা ওরা আলা আলি ইব্রাহিমা ইন্নাকা হামিদুম মাজিদ।

অর্থ :- হে আল্লাহ! তুমি মহম্মদ (ছাঃ) আর তার বংশধর সকলৰ ওপৰত কৰণা বৰ্ণণ কৰা যেনেকৈ তুমি ইব্রাহিমৰ আর তার বংশধর সকলৰ ওপৰত কৰণা দান কৰিছিলা, নিশ্চয় তুমি প্রশংসিত মহা মর্যাদাবান।

হে আল্লাহ! তুমি মহম্মদ (ছাঃ)ৰ আর তার বংশধর সকলৰ ওপৰত তোমাৰ অজস্র কল্যাণ দান কৰা, যেনেকৈ তুমি ইব্রাহিম (আঃ) আর তার বংশধর সকলৰ ওপৰত কল্যাণ দান কৰিছিলা, নিশ্চয় তুমি প্রশংসিত মহা মর্যাদাবান।

দরুন পাঠ কৰাৰ পিছত আৰু কিছুমান সৰু সৰু দোৱা পাঠ কৰিব লাগে যিবিলাক তলত উল্লেখ কৰা হ'ল :-

۱- رَبَّنَا اتَّبَاعَ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَّفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَّقَنَا عَذَابَ النَّارِ۔

উচ্চারণ :- বাববানা আতিনা ফিদুনিয়া হাতানাতাও ওরা ফিল আখিবাতি হাতানাতাও ওরা কিনা আজাবান নাব।

অর্থ :- হে মোৰ প্রভুৰ প্রতিপালক! মোক পার্থিৰ আৰু আখিবাতৰ সকলো মঙ্গল দান কৰা আৰু মোক অগ্ৰিব শাস্তিৰ পৰা বক্ষা কৰা।

ইছলামী নমাজ

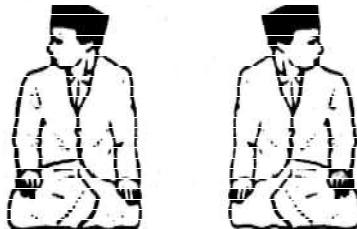
۱- رَبِّ اجْعُلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ
 رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَ وَلِلَّمَوْ مِنِّيْنَ يَوْمَ يَقُوْمُ الْحِسَابُ

উচ্চারণ :- বাববিজ আলনি মুকিমাছ ছালাতি ওরা মিন জুবরিয়াতি বাববানা ওরা তাকাববাল দুরা।

বাববানাগফিরলি ওরালিওরালিদায়য্যা ওরা লিলমুমিনিনা ইয়াওমা ইয়াকুমুল হিছাব।

অর্থ :- হে মোৰ প্রভু প্রতিপালক ! মোক তুমি নমাজ প্রতিষ্ঠাকাৰী বনোৱা লগতে মোৰ বংশধৰ সকলকো। হে মোৰ প্রভু প্রতিপালক ! (মোৰ ওপৰত কৰণা বৰ্ণ কৰা) আৰু দোৱা গ্ৰহণ কৰা। হে মোৰ প্রভু প্রতিপালক। যিদিনা হিচাপ-নিকাচ আৰস্ত হ'ব সেই দিনা মোক আৰু পিতৃ-মাতৃ আৰু মোমিন সকলক ক্ষমা কৰা।

এক বা ততোধিক দোৱা পাঠ কৰাৰ পিছত ইমাম চাহাবে নমাজ সমাপ্ত হোৱাৰ চিহ্ন স্বৰূপে নিজৰ মুখমণ্ডল প্ৰথমে সৌ ফালে পিছত বাওঁফালে ঘূৰাই ক'ব আছলামু আলাইকুম ওৱা বাহমাতুল্লাহি ওৱা বাবাকাতুহ অৰ্থাৎ তোমালোকৰ ওপৰত শাস্তি আৰু কৰণা বৰ্ষিত হওঁক আছলামু আলাইকুম ওৱা বাহমাতুল্লাহি ওৱা বাবাকাতুহ পাঠ কৰা নমাজ শেষ হোৱাৰ ইঙ্গিত দিব।

ইমামৰ পিছত থকা মুকোদি সকলেও ইমামৰ দৰে মুখমণ্ডল ঘূৰাই (সৌ ফালে, বাওঁফালে) নিম্ন লিখিত বাক্য পাঠ কৰিব লাগে,

السلام عليكم ورحمة الله

ইচ্ছামী নমাজ

উচ্চারণ :- আচ্ছালামু আলাইকুম ওরা বাহমাতুল্লাহ।

অর্থ :- তোমার ওপরত শান্তি বর্ষিত হওঁক।

যদি নমাজ দুই বাকাত নহে তিনি বা চাবি বাকাত হয় তেন্তে দ্বিতীয় বাকাতৰ পিছত কাদাহ বা বহা অরস্থাটোক সংক্ষেপ কৰি নমাজীয়ে কেৱল তাখাহ্হুদ (আভাহিয়াতু) পাঠ কৰিব লাগে।

তাখাহ্হুদ পাঠ কৰাৰ পিছত ইমাম চাহাব তৃতীয় বাকাত আৰম্ভ কৰাৰ চিহ্ন হিচাপে আল্লাহ আকবাৰ উচ্চস্বৰে কৈ (কিয়াম)বা থিয় দিব আৰু দ্বিতীয় বাকাতৰ দৰে উক্ত তৃতীয় বাকাত নমাজ পঢ়া শেষ কৰিব। সকলো মুক্তাদি ইমামক অনুসৰণ কৰিব। যদি নমাজ তিনি বাকাত হয়। যেনে মাগৰিবৰ নমাজ; তেতিয়া তৃতীয় বাকাত শেষ ছিজদাৰ পিছত ইমাম চাহাব কাদাহ অৱস্থাত বহি তাখাহ্হুদ, দৰখন শ্বৰিফ আৰু অন্যান্য কিছুমান দোৱা নিঃশব্দৰে পাঠ কৰিব আৰু আচ্ছালামু আলাইকুম ওরা বাহমাতুল্লাহ শব্দেৰে উচ্চস্বৰে কৈ ছালাম ফিৰাই অর্থাৎ মুখমণ্ডল এবাৰ সেঁ ফালে আৰু এবাৰ বাওঁ ফালে ঘূৰাই নমাজ শেষ কৰিব। সকলো নমাজী ইমামক অনুসৰণ কৰিব। আৰু তেখেতৰ দৰে সকলোৱে মনে মনে শব্দ নোহোৱাকৈ পাঠ কৰিব।

যদি চাবি বাকাত নমাজ হয়; যেনে জহুৰ, আছুৰ, ইশ্বাৰ ওৱাত্তৰ নমাজৰ ক্ষেত্ৰত ইমাম চাহাবে প্ৰথম দুই বাকাত নমাজ পঢ়ি কাদাহ অৱস্থাত তাখাহ্হুদ অর্থাৎ আভাহিয়াতু পাঠ কৰি তৃতীয় আৰু চতুৰ্থ বাকাত নমাজ আদায় কৰিবলৈ আল্লাহ আকবাৰ উচ্চস্বৰে পাঠ কৰি পোনে পোনে থিয় হ'ব। মুক্তাদি সকলেও ইমাম চাহাবক অনুসৰণ কৰি থিয় হ'ব। ইয়াৰ পিছত দুই বাকাত নমাজ পঢ়িব অর্থাৎ চতুৰ্থ বাকাত নমাজৰ পিছত ইমাম চাহাব কাদাহ বা বহাৰ অৱস্থালৈ যাৰ আৰু বহি তাখাহ্হুদ লগতে দৰখন শ্বৰিফ আৰু অন্যান্য দোৱা পাঠ কৰিব পাৰে। ইয়াৰ পিছত ইমাম চাহাবে সেঁ ফালে মুখমণ্ডল ঘূৰাই (আগত উল্লেখ কৰা দৰে) আচ্ছালামু আলাইকুম ওরা বাহমাতুল্লাহ বাক্য পাঠ কৰি নমাজ শেষ কৰিব। এই ক্ষেত্ৰত তলত উল্লেখ কৰা বিয়সমূহ মনত বাখিবলগীয়া :-

১) সকলো নমাজৰ ক্ষেত্ৰতেই কেৱলমাত্ৰ শেষ কাদাহ বা বহাৰ অৱস্থাত

ইঞ্জলামী নমাজ

তাথাহহুদ, দরবন খৰীফ আৰু অন্যান্য দোৱাৰোৰ পাঠ কৰিব লাগিব। যদি শেষ কাদাহ নহয় তেন্তে সেই ক্ষেত্ৰত কেৱল তাথাহহুদ (আগ্রাহিয়াতু) পাঠ কৰাৰ পিছত ইমাম চাহাবে আল্লাহু আকবাৰ উচ্চস্বৰে পাঠ কৰি পোনে পোনে থিয় হৈ যাৰ আৰু বাকী থকা নমাজ আদায় কৰিব।

২) যদি নমাজ দুই বাকাত হয়; তেন্তে দ্বিতীয় বাকাতৰ শেষত কাদাহ তাথাহহুদ দৰবন খৰীফ আৰু দোৱা আদি পাঠ কৰি নমাজ শেষ কৰিব লাগিব।

অকলে অকলে নমাজ :-

যদি কোনোবাই বা-জমাত নমাজ পঢ়াৰ সুযোগ নাপায় তেন্তে সেই ক্ষেত্ৰত অকলে হলেও নমাজ পঢ়ি ল'ব লাগিব। নমাজ অকলে অকলে আদায় কৰাৰ সময়ত বা-জমাত নমাজৰ দৰেই আদায় কৰিব লাগিব। কিন্তু ইমাম চাহাব যেনেকৈ পাঠ কৰিব লগীয়া শব্দবোৰ উচ্চস্বৰে আবৃত্তি কৰে তেনেকৈ অকলে নমাজ আদায় কৰোতাই উচ্চস্বৰে পাঠ নকৰি নিঃশব্দে বা মনে মনে পাঠ কৰিব লাগে। উদাহৰণ স্বৰূপে যেতিয়া তেওঁ চুৰা ফাতিহা বা আল্লাহু আকবৰ, ছামি আল্লাহলিমান হামিদাহ আৰু শেষত আছালামু আলাইকুম ওৱা বাহমাতুল্লাহ আদি পাঠ কৰোঁতে শব্দ নোহোৱাকৈ উচ্চাৰণ কৰিব লাগে।

বা-জমাত নমাজ :-

প্রত্যেক মুছলমান ব্যক্তিয়েই তাৰ ফৰজ নমাজ সমূহ বা-জমাত পঢ়িব লাগে বা-জমাত নমাজ আদায় কৰাৰ সুবিধাথেই বা এই উদ্দেশ্য আগত ৰাখিয়েই মছজিদ নিৰ্মাণ কৰা হয়। হাদীছ খৰীফৰ পৰা জনা যায় যে অকলে অকলে নমাজ আদায় কৰাতকৈ বা-জমাত নমাজ আদায় কৰিলে ২৭ গুণ বেছি ছোৱাৰ পোৱা যায়।

ইমাম নিৰ্বাচন কৰাৰ ক্ষেত্ৰত জমাতে সদায় মনত ৰাখিব লাগিব যে যি জনে ইমাম হ'ব তেওঁ যেন সিহঁতৰ জনা মতে পুণ্যবান, নেক আৰু সিহঁতৰ মাজত অধিক কোৱাণ কৰিম জনা ব্যক্তি হয়। নিয়ম মতে ধৰ্মীয়

ইচ্ছামী নমাজ

কতৃপক্ষ যেনে- খলিফা ইমাম হ'ব পাবে। এই ক্ষেত্রে যিয়েই নিবাচিত বা নিযুক্ত হওক ইমাম হিচাপে তাক অবশ্যই নমাজত অনুসরণ করিব লাগে। যদিও তেওঁ কারোবাব মতে অযোগ্যও হয়।

যদি কোনো নমাজের নির্দিষ্ট সময়ত দুইজন বা তাতকৈ অধিক মানুহ মছজিদের বাহিরে কোনো স্থানত একেলগ হয় তেন্তে সিহঁতে সেই ফরজ নমাজ অকলে অকলে আদায় করাব অনুমতি নাই। সিহঁতে বা-জমাত নমাজ আদায় করা উচিত। যেতিয়া দুইজন মাত্র পুরুষ একেলগে নমাজ পঢ়িবলৈ আহে তেতিয়া এজনে আনঙ্গনৰ ইমামতিত নমাজ আদায় করিব লাগে সিহঁত দুজনে একেবাবে ওচৰা-ওচৰিকৈ থিয় হ'ব আৰু বাওঁ ফালে থিয় হোৱা ব্যক্তিজনে ইমামতি কৰিব। যেতিয়া কোনো ব্যক্তিয়ে ঘৰত অকলে নমাজ আদায় কৰিবলৈ থিয় হয় আৰু পৰিয়ালৰ কোনো মহিলা সদস্য তাৰ লগত জমাতত নমাজ পঢ়িবলৈ যোগদান কৰে তেন্তে সেইজনী মহিলা, পুরুষ জনৰ বাওঁফালে থিয় হৈ নমাজ পঢ়িব পাৰিব। যদি পুরুষ মানুহ বা-জমাত নমাজ পঢ়ি থকা অৱস্থাত কোনোবাই নমাজ আদায় কৰিবলৈ আহে তেন্তে সেই ব্যক্তি সকলে ইমাম চাহাবক মাজত পেলাই শাৰীত থিয় দিব লাগে। সাধাৰণতে যেতিয়া তিনি বা অধিক নমাজীয়ে বা-জমাত নমাজ আদায় কৰিবলৈ লয় তেতিয়া ইমাম চাহাব মুক্তাদি সকলৰ শাৰীৰ সন্মুখত অকলে থিয় হ'ব লগতে সকলোৱে কাৰা মুখী হৈ থিয় হ'ব। বিশেষ বিশেষ ক্ষেত্ৰত ইমাম চাহাব শাৰীৰ মাজত অৱস্থান কৰি নমাজ পঢ়াব পাৰে।

কিছুমান ফিকাহবিদ (শাস্ত্ৰবিদ) সকলৰ মতে ইমামৰ পিছত শাৰী পাতি থকা মুক্তাদি সকলৰ একেবাবে শেষ শাৰীত কমপক্ষে দুইজন নমাজী থাকিব লাগিব।

অন্যান্য ফিকাহবিদ সকলে এই সম্পর্কে অনিহা প্ৰকাশ কৰিছে। কিয়নো সন্মুখৰ পৰা লাহেকৈ টানি পিছুৱাই কেৱল তাৰেই নমাজত ব্যাঘাত নপৰে আনকি কাষত থকা বেলেগ মুক্তাদিৰ নমাজতো ব্যাঘাত জন্মে।

ইহুলামী নমাজ

ইয়াত আৰু কিছুমান স্মৰণীয় বিষয় :-

(১) নবী কৰিম (ছাঃ)ৰ এটা হাদীছ অনুযায়ী সন্মুখৰ শাৰীত থিয় হোৱা নমাজী অৰ্থাৎ মুক্তাদি সকলে সিহঁতৰ পিছত শাৰী পতা নমাজী সকলতকৈ অধিক ছোৱাব লাভ কৰিব। কিয়নো যি সকলে আগত নমাজৰ স্থানত উপস্থিত হয় সেইসকলে নমাজৰ অপেক্ষাত থাকে আৰু জিকৰে ইলাহিত (আল্লাহৰ স্মৰণত) মণ্ড থাকি সময় অতিবাহিত কৰে। নিশ্চিত ভাৱেই এইটো স্পষ্ট যে পলমকৈ অহা লোকসকলতকৈ আগত উপস্থিত থকা ব্যক্তিসকলে আল্লাহৰ স্মৰণত বেছি সময় অতিবাহিত কৰে।

আকৌ নবী কৰিম (ছাঃ)য়ে নিৰ্দেশ দিছে যে ইমামৰ পিছত থকা প্ৰথম শাৰী পূৰ্ণ নোহোৱালৈকে যেন দ্বিতীয় শাৰী আৰম্ভ কৰা নহয়। গতিকে এইটো স্পষ্ট যে যিসকলে আগত আহে আৰু সন্মুখৰ শাৰীত স্থান লয় আৰু আল্লাহৰ স্মৰণত সময় কটায় সেই নমাজী সকলে বেছি ছোৱাব লাভ কৰিব সেই সকল নমাজীতকৈ যি সকলে তকবীৰ দিয়াৰ সময়ত বা আৰু পিছত আহি নমাজত যোগদান কৰে।

(২) নমাজ আৰম্ভ হোৱাৰ পিছত অহা ব্যক্তিসকলে জামাতক যি অৱস্থাত পাব সেই অৱস্থাতেই নমাজত যোগদান কৰিব লাগে। উদাহৰণ স্বৰূপ- যদি সিহঁতে ইমামৰ সৈতে সকলো নমাজীক থিয় হোৱা অৱস্থাত পায় তেন্তে নিয়মানুসাৰে নিয়ত কৰি থিয় হোৱা অৱস্থাতেই নমাজ আৰম্ভ কৰিব লাগিব। যদি তেওঁ জমাত ছিজদাৰত অৱস্থাত আহি পায় তেন্তে (নিয়মানুসাৰে নিয়ত বাঞ্ছি) লগে লগে ছিজদাত যোগদান কৰিব। যেতিয়া ইমাম চাহাবে ছালাম অৰ্থাৎ আছালামু আলাইকুম ওৱা বহমাতুল্লাহ উচ্চস্বৰে কৈ সোঁ ফালে আৰু বাওঁফালে মুখমণ্ডল ঘূৰাই নমাজ শেষ কৰিব তেতিয়া পিছত আহি যোগদান কৰা লোকে ইমামৰ লগত ছালাম ফিৰাৰ সময়ত নিজৰ বাকী বৈ যোৱা বাকাত আকলে আকলে আদায় কৰি নমাজ শেষ কৰিব লাগিব।

ইচ্ছামী নমাজ

(৩) এক ওরাক্ত নমাজ কেইবাটাও অংশত বিভক্ত। ইয়াৰ এটা অংশ
ৰাকাত নামেৰে নামাকৰণ বা পৰিচিত ফৰজ নমাজসমূহ দুই ৰাকাতৰ পৰা
চাৰি ৰাকাত নমাজ আছে। প্ৰত্যেকটো ৰাকাত নিম্ন লিখিত প্ৰয়োজনীয় অংশেৰে
গঠিত।

ক) থিয় দিয়া যাক কিয়াম বোলে।

খ) দুয়োখন হাত দুখন ভৰিৰ গাঁঠিৰ ওপৰত হেচা মাৰি চপাই ৰাখি নতজানু
হোৱা যাক ৰকু বোলে।

গ) ৰকুৰ শেষত হাত দুখন তলপিণে ৰাখি পোন হৈ থিয় হোৱা যাক কাউমা
বোলে।

ঘ) সাষ্টাঙ্গে প্ৰণিপাত কৰা যাক ছিজদা বোলে। প্ৰতি ৰাকাতত দুটাকৈ ছিজদা
আছে।

ঙ) জিলছা দুই ছিজদাৰ মাজৰ একেবাৰে সংক্ষিপ্ত বহাৰ সময়।

চ) কাদাহ দুই ছিজদাৰ পিছত বহি আভাহিয়াতু পাঠ কৰা সময় খিনিক কাদাহ
বোলে। পলমকৈ যোগদানকাৰী নমাজী যদি ৰকুলৈ যোৱাৰ আগত বা ৰকু
কালীন অৱস্থাত নমাজত যোগ দিয়ে তেন্তে ধৰি ল'ব লাগিব যে তেওঁৰ সেই
ৰাকাত নমাজ সম্পূৰ্ণ হৈছে। উক্ত ৰাকাত তেওঁৰ পুনৰ নমাজৰ শেষত পঢ়িব
নালাগে। যদি কোনোবাই পলমকৈ অহা বাবে নমাজৰ ৰকু পাৰ হৈ যোৱাৰ
পিছত ছিজদা অৱস্থালৈ যায় তেন্তে তেওঁ সেই ৰাকাত ইমাম চাহাবৰ উভয়
ফালে ছালাম ফিৰাই নমাজ শেষ কৰাৰ লগে লগেই উঠি থিয়হৈ এৰি যোৱা
নমাজৰ ৰাকাত অকলে অকলে আদায় কৰিব লাগিব।

৪) এবাৰ বা-জমাত নমাজ আৰম্ভ হৈ গলে কোনোবাই চুম্বত বা নফল নমাজ
পঢ়ি থকা উচিত নহয়। যদি কোনোবাই ইমামৰ ফৰজ নমাজ আৰম্ভ কৰাৰ
আগতেই বা-জমাত নমাজৰ শাৰীত থিয় দি চুম্বত নমাজ পঢ়িবলৈ লয় তেন্তে
সোনকালে তেওঁ নমাজ এৰি বা-জমাত নমাজত যোগ দিব লাগিব। যদি
কোনোবাই ফৰজ নমাজৰ শাৰীৰ পৰা দূৰত চুম্বত বা নফল নমাজ পঢ়ি থাকে
আৰু আৰু ইফালে বা-জমাত নমাজ আৰম্ভ হৈ যায় তেন্তে তেওঁ যদি অনুমান
কৰিব পাৰে তেওঁ পঢ়ি থকা নমাজ শেষ কৰি বা-জমাত নমাজৰ প্ৰথম

ইছলামী নমাজ

বাকাতত যোগ দিব পারিব তেন্তে অতি সোনকালে নমাজ শেষ করি নাইবা তেওঁ সেই নমাজ পরিত্যাগ করি বা-জমাত ফরজ নমাজত যোগ দিব লাগিব।

৫) বা-জমাত নমাজ আৰম্ভ হৈ গলে কোনোবাই দৌৰি আহি খৰ-খেদাকৈ সেই বা-জমাত নমাজত যোগদান কৰা নিয়েধ।

৬) মহিলাসকলৰ মৰ্যদা আৰু সতীত্বৰ প্ৰতি সন্মান প্ৰদৰ্শনাৰ্থে সিহঁতক পুৰুষ সকলৰ সমুখ্ত থিয় হৈ নমাজ আদায় নকৰিবলৈ পৰামৰ্শ দিয়া হৈছে। এই কাৰণে মহিলাসকলৰ শাৰী যেন সদায় পুৰুষ সকলৰ শাৰীৰ পিছত থাকে। এই ধৰণে কোনো দিদাৰোধ নকৰি মহিলা সকলক পুৰুষৰ একেবাৰে পিছত শাৰীৰদ্বাহৈ নিৰ্বিষ্টে নমাজ আদায় কৰাৰ পূৰ্ণ স্বাধীনতা দিয়া হৈছে। মহিলা সকলৰ বাবে পৃথক হিচাপে নিৰ্দিষ্ট স্থান এটা চাৰিওফালে বেৰি আদিৰ ব্যৱস্থা কৰি নমাজ পঢ়িবলৈ দিয়াটো বেছি পচন্দনীয়। উপযুক্ত নিয়মাবলীৰ পৰা প্ৰতীয়মান হয় যে মহিলাৰ ফালৰ পৰা কোনোবাই পুৰুষৰ বা-জমাত নমাজৰ ইমামতি কৰিব নোৱাৰে। কিন্তু কোনো মহিলাই মহিলা সকলৰ বা-জমাত নমাজৰ ইমামতি কৰিব পাৰে। ইয়াৰ অৰ্থ এই যে এজনী মহিলা বালক - বালিকা সমন্বয়ে গঠিত বা-জমাত নমাজৰ ইমাম হৈ নমাজ পঢ়েৰাব পাৰে। কিন্তু প্ৰাপ্তব্যঝৰ পুৰুষ সকলৰ ইমামতি কৰাৰ অনুমতি নাই।

৭) মহিলা সকলৰ বা-জমাত নমাজৰ বাবে আজান দিব নালাগে। এজন পুৰুষ ইমামৰ দৰে সমুখ্ত থিয় হৈ মহিলা সকলে ইমামতি কৰিব নালাগে। মহিলা ইমাম মহিলা নমাজীসকলৰ প্ৰথম শাৰীৰ মাজত থিয় দিব লাগে এইটো সাধাৰণ প্ৰক্ৰিয়া।

৮) বা-জমাত নমাজ পঢ়াৰ সময়ত যদি ইমাম চাহাবে কোনো ধৰণৰ ভুল কৰি পেলায় তেন্তে তাক জনাই দিয়াৰ বাবে নিম্নোক্ত পদ্ধতি অৱলম্বন কৰিব পাৰি।

ক) পৱিত্ৰ কোৰাণ কৰিমৰ আয়াত পাঠ কৰোঁতে ভুল হয় অথবা ইমাম চাহাবে পৱিত্ৰ কোৰাণ পাঠ কৰি থাকোঁতে মাজৰ পৰা কোনোবা আয়াত পাহৰি যায় তেন্তে সেই ক্ষেত্ৰত বা-জমাত নমাজত থকা মুকুদি সকলৰ

ইচ্ছামী নমাজ

মাজৰ পৰা কোনোবাই (যাৰ মুখস্থ আছে) সেই আয়াত শুন্দকৈ উচ্চস্বৰে পাঠ কৰি ইমাম চাহাবক মনত পেলাই দিব পাৰে।

খ) যদি ইমাম চাহাব কোনো ধৰণৰ ভুল কৰে তেন্তে মুক্তাদি সকলৰ পৰা ছুবহানাল্লাহ (অৰ্থ আল্লাহ পাক দোষ ত্ৰুটিমুক্ত), এই শব্দৰ দ্বাৰা ইমামক সঙ্কেত দিয়া হয় যে যথা সন্তুষ্ট তেওঁ ভুল কৰিছে। এই সঙ্কেতৰ পৰা ইমাম চাহাবে নিজৰ ভুল সংশোধন কৰি লোৱা উচিত। যদি ইমাম চাহাবে নিজৰ ভুল ধৰিব নোৱাৰি সংশোধন নকৰে তেন্তে মুক্তাদি সকলে তেওঁক অনুসৰণ কৰিব লাগিব আৰু নমাজ চলি থকা সময়ত কোনেও তেওঁৰ লগত মতভেদ কৰাৰ অধিকাৰ নাই। ইমাম চাহাবে ভুল কৰিলেও মুক্তাদি সকলে অনুসৰণ কৰিব লাগিব। অৱশ্যে নমাজৰ শেষত তাৰ ভুল সম্পর্কে উল্লেখ কৰিব লাগিব। যদি সময় থাকে তেন্তে অৰ্থাৎ লগে লগে ইমাম চাহাবে ভুল সংশোধনাৰ্থে জমাতক লৈ অতিৰিক্ত দুটা ছিজদা সম্পূৰ্ণ কৰিব পাৰে আৰু আচ্ছালামু আলাইকুম ওৱা বাহমাতুল্লাহ উচ্চস্বৰে পাঠ কৰি সেঁ ফালে বাওঁফালে ছালাম ফিবাব পাৰে এই ছিজদাক ছিজদাহ ছহ বা শুধৰণী ছিজদা বুলি কোৱা হয়।

৯) এজনী মহিলাই যদি ইমাম চাহাবৰ গ্ৰন্তি নিৰ্দেশ কৰিব বিচাৰে তেন্তে তাই উচ্চস্বৰে ছুবহানাল্লাহ কোৱাৰ পৰিৱৰ্তে হাত চাপৰি মাৰি ভুল হোৱাৰ সংকেত দিব পাৰে। মহিলা সকলৰ হাত চাপৰিৰ শব্দই ইমাম চাহাবক সতৰ্ক কৰিব যে তেওঁ কিবা ভুল কৰিছে। আকো এজনী মহিলা ইমামৰ ভুল গ্ৰন্তিৰ ক্ষেত্ৰত পিছত থকা মুক্তাদিৰ ফালৰ পৰা কোনোবাজনীয়ে তাইৰ মনযোগ আকৰ্যণ কৰিব, সঠিক আয়াত উচ্চাবণ কৰি নাইবা ছুবহানাল্লাহ উচ্চস্বৰে পাঠ কৰিব তেনে পৰিস্থিতিৰ অনুমতি দিয়ে।

১০) ইমাম চাহাবে বা-জমাত নমাজ ইমান দীঘলীয়া কৰিব নালাগে যাৰ ফলত মুক্তাদি সকল ক্লান্ত হৈ যায়। ইমামৰ মনত বাখিব লাগিব যে নমাজত বৃদ্ধ দুৰ্বল আদি লোক থাকিব পাৰে নাইবা কোনো জৰুৰী কাম কৰিবলগা মানুহও থাকিব পাৰে।

ইহুলামী নমাজ

নমাজ শেষ করি আল্লাহর স্মরণ

নমাজ শেষ করাৰ লগে আল্লাহৰ স্মৰণত তছবিহ অৰ্থাৎ জিকৰে ইলাহি ও তাহমীদ (আল্লাহৰ প্ৰশংসা কীৰ্তন) আদিৰ নিৰ্দেশ পৰিত্ব কোৰাণ কৰিমত উল্লেখ পোৱা যায়-

(4:104) **فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَاذْكُرُوا اللَّهَ**

উচ্চাবণ :- ফাইজা কাজায়তুমুছ ছালাতা ফাজকুরুল্লাহ।

অৰ্থ :- যেতিয়া তোমালোকে নমাজ শেষ কৰি লোৱা তেতিয়া আল্লাহ তায়লাক স্মৰণ কৰা।(চুৰা আন-নিছা আয়াত 108)

কিছুমান চাহাৰা সকলৰ অনুৰোধক্রমে আঁহজৰত (ছাঃ) আল্লাহ তায়লাৰ মহাআৰা ঘোষণাৰ নিমিত্তে নিম্ন লিখিত দোৱা সমূহ পাঠ কৰাৰ নিৰ্দেশ দিচে।
ছুবহানাল্লাহ (আল্লাহ পৰিত্ব,সকলো ত্ৰিত্যমুক্ত) 33 বাৰ পাঠ কৰিব লাগে।
আলহামদুলিল্লাহ (সকলো প্ৰশংসা আল্লাহ তায়লাৰ) 33 বাৰ পাঠ কৰিব লাগে।

আল্লাহু আকবৰ (আল্লাহ সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ) 34 বাৰ পাঠ কৰি লাগে।

নমাজৰ প্ৰকাৰসমূহ আৰু ৰাকাতৰ সংখ্যা:-

চাৰি প্ৰকাৰৰ নমাজ আছে। যেনে-

(১) ফৰজ, (২) ওৱাজিব, (৩) ছুন্নত আৰু (৪) নফল-

ফৰজ নমাজ

ফৰজ এইটো এটা আৰবী শব্দ, ইয়াৰ অৰ্থ হ'ল-বাধ্যতামূলক কৰিবলগীয়া।
প্ৰত্যেক দিন ফৰজ নমাজ পাঁচ ওৱাক্ত বা পাঁচ বাৰ।

নমাজৰ নাম

ৰাকাতৰ সংখ্যা

ফজৰ

২ ৰাকাত

জহুৰ

৪ ৰাকাত

আচ্ৰ

8 ৰাকাত

মগৰিব

৩ ৰাকাত

ইচ্ছামী নমাজ

ইংরেজি

৪ বাকাত

নিজের ইচ্ছাত কোনো ফরজ নমাজ পরিত্যাগ করা পাপ। কিন্তু যদি ভুলবশতঃ নাইবা কোনো অবস্থার হেঁচাত বাধ্য হৈ নমাজ আদায় করা নহয় তেন্তে নমাজের কথা মনত পৰাব লগে লগে সুবিধা বুজি নমাজ আদায় কৰিলে ভুলৰ শুধৰণী হয়।

ওরাজিব নমাজ

নিম্ন লিখিত নমাজ সমূহক ওরাজিব (অতি প্রয়োজনীয়) নমাজ বোলে।

- (১) তিনি বাকাত রিতৰ নমাজ।
- (২) দুই বাকাত ঈদুল ফিতৰৰ আৰু দুই বাকাত ঈদুল আজহাৰ নমাজ।
- (৩) কাৰা গৃহ তওৱাফ (প্ৰদক্ষিণ) কৰি দুই বাকাত নমাজ আদায় কৰা।

যদি কোনো ব্যক্তিয়ে নিজের ইচ্ছা অনুযায়ী এই নমাজ সমূহ পৰিত্যাগ কৰে তেন্তে সি পাপ কৰিলে বুলি ধৰি লোৱা হয়। যদি তেওঁ অনিচ্ছাকৃত ভাৰে বা ভুলবশতঃ ওরাজিব নমাজ আদায় নকৰে তেন্তে পিছত এই নমাজ আদায় কৰাৰ প্ৰয়োজন নাই। অৰ্থাৎ কাজা পঢ়িব নালাগে। কাজা শব্দৰ অৰ্থ বাদ পৰি যোৱা কোনো নমাজ আদায় কৰা।

চুন্নত নমাজ

আঁহজৰত (ছাৎ) ফরজ নমাজৰ পূৰ্বে আৰু পিছত অতিৰিক্ত কিছুমান নমাজ পঢ়িছিল। সেইবিলাকেই চুন্নত নমাজ। ফিকাহ শাস্ত্ৰবিদ সকলোৱে পঢ়া বৰ দৰকাৰ। নিজের ইচ্ছাত চুন্নত নমাজ এৰি দিয়া আল্লাহৰ তায়লাৰ দৃষ্টিত অপচৰ্ণনীয়। চুন্নত নমাজ হ'ল।

- (১) ফরজ ওৱাক্তত ফরজ নমাজৰ আগত দুই বাকাত চুন্নত পঢ়া। কিন্তু যদি কোনো ব্যক্তিয়ে কোনো কিবা কাৰণত দুই বাকাত চুন্নত আদায় নকৰি বা-জমাত (ফরজ) নমাজত যোগ দিয়ে তেন্তে বা-জমাত নমাজ শেষ হোৱাৰ পিছত দুই বাকাত চুন্নত আদায় কৰি ল'ব পাৰে।
- (২) জহুৰৰ ফরজ নমাজৰ আগত ৪ বাকাত আৰু পিছত দুই বাকাত। কিন্তু যদি কোনোবাই কিবা কাৰণ বশতঃ পূৰ্বৰ ৪ বাকাত চুন্নত আদায় কৰিব নোৱাৰা হয় তেন্তে বা-জমাত নমাজ পঢ়া শেষ হলে এয়া পঢ়ি ল'ব লাগে।

ইচ্ছামী নমাজ

- (৩) মগরিবৰ ফৰজ নমাজৰ পিছত ২ বাকাত চুন্নত পঢ়িব লাগে।
- (৪) ইশ্বাৰ ৪ বাকাত ফৰজ নমাজৰ পিছত ২ বাকাত চুন্নত পঢ়িব লাগে।

নফল (অতিৰিক্ত) নমাজ

ফৰজ আৰু চুন্নতৰ বাদেও আৰু কিছুমান অতিৰিক্ত নমাজ পঢ়ি থকা হয়। এই বিলাক হ'ল নফল নমাজ। এই বিলাক হ'ল গ্ৰহিক নমাজ। যি সকলে ইচ্ছা অনুযায়ী নফল নমাজ সদায় পঢ়ে সেই সকলে আল্লাহ তায়লাৰ সন্তুষ্টি লাভ কৰিব পাৰে। নফল নমাজ বিলাক নিম্নৰূপঃ-

- (১) তাহাজুদৰ নামজ ৮ বাকাত।
- (২) জহুৰৰ নমাজৰ ২ বাকাত চুন্নতৰ নমাজৰ পিছত ২ বাকাত নফল।
- (৩) আছৰৰ ফৰজ নমাজৰ আগত ৪ বাকাত নফল।
- (৪) মগরিবৰ ২ (দুই) বাকাত চুন্নত নমাজৰ পিছত ২ (দুই) বাকাত নফল।
- (৫) ৪ বাকাত ইচ্ছাকৰ নমাজ।
- (৬) যেতিয়া মছজিদত প্ৰৱেশ কৰা হয় তেতিয়া দুই বাকাত।
- (৭) আল্লাহ তায়লাৰ কৰণা লাভৰ কামনাবে ২ বাকাত।
- (৮) ছালাতুল হাজাত হিচাপে ২ বাকাত।

কোনো ব্যক্তিয়ে যিমান ইচ্ছা নফল নমাজ আদায় কৰিব পাৰে। কিন্তু নিষিদ্ধ সময়ত কোনো নমাজেই পঢ়া উচিত নহয়। যেনে- আছৰ আৰু মগরিবৰ নমাজৰ মাজত যিখিনি সময় সেই সময়ত নফল নমাজ পঢ়া উচিত নহয়। মছজিদতকৈ ঘৰত (বাসভৱনত) নফল নমাজ পঢ়া উত্তম। কেৱল মাত্ৰ ওপৰত উল্লেখিত নমাজ সমূহ ব্যতিক্ৰমে যিবিলাক মছজিদত পঢ়াৰ যোগ্য। এইটো ব্যক্তিৰ পছন্দৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল। এই ক্ষেত্ৰত কোনো ধৰণৰ বাধ্যবাধকতা নাই।

জুমাৰ (শুক্ৰবাৰৰ) নমাজ

ছালাতুল জুমআ বা শুক্ৰবাৰৰ নামজ বা-জমাত পঢ়া হয়। জুমাৰ নমাজ

ইছলামী নমাজ

জগ্ধৰ নমাজৰ স্থলত পঢ়া হৈ থাকে। প্রত্যেক সপ্তাহৰ শুক্ৰবাৰে মুছলমান সকলে গোচল কৰি পৰিষ্কাৰ পৰিষ্কাৰ কাপোৰ পৰিধান কৰি সুগন্ধি ব্যৱহাৰ কৰি জুমাৰ নমাজৰ আদায় কৰাৰ বাবে মছজিদত একগোট হয়। জুমাৰ নমাজৰ কল্যাণ সম্পর্কে পৰিৱ্ৰ কোৰাণ আৰু ছুন্নতৰ মাজত বহু মূল্যবান কথা লিপিবদ্ধ আছে। যদি কোনো মুছলমান শুক্ৰবাৰৰ দিনটোত ইবাদত কৰে আৰু আল্লাহৰ স্মৰণত অতিবাহিত কৰে তেন্তে আল্লাহ তায়লা তাক বহু পুৰস্কাৰ প্ৰদান কৰে।

এটা সৰু নগৰ চহৰ লগতে গাঁওঁ এখনৰ সকলো মুছলমান জুমাৰ নমাজ উপলক্ষে এটা স্থানত সমবেত হয়। ডাঁওৰ ডাঁওৰ নগৰত মুছলমান সকলৰ সুবিধাৰ্থে একাধিক স্থানত জুমাৰ নমাজ আদায় কৰিব পৰা যায়। বেলেগ বেলেগ স্থানত (বহু জনসংখ্যাৰ বাবে) একগোট হৈ ব্যক্তিগত নাইবা জমাতী সমস্যা সমাধানৰ পথ অৱলম্বন কৰিব পাৰে। সপ্তাহত এবাৰ এটা স্থানত সকলোৱে একগোট হোৱাৰ মাধ্যমেৰে মুছলমান সকলৰ মাজত একতা সহযোগীতা, ভ্ৰাতৃবোধ আদিৰ সমন্বন্ধ ঘটে। জুমাৰ নমাজ ইছলামী সাম্যবাদৰ এটা প্ৰদশনীও বুলি ক'ব পাৰি। এইটোৱে যেনেকৈ ইমাম চাহাবক সমাধানৰ উপদেশ দিয়াৰ সুবিধা প্ৰদান কৰে তেনেকৈ আনফালে ইমামৰ খোতবা (ভাষণ) ব দ্বাৰা সিহঁতক ইছলামী শিক্ষা সম্পর্কে পথ-নিৰ্দেশ কৰিব পাৰে। প্রত্যেক প্রাপ্তবয়স্ক মুছলমানৰ বাবে জুমাৰ নমাজ পঢ়া ফৰজ। কিন্তু বৰঞ্চ, অঞ্চ, পঙ্চ, মুছাফিৰ (অমণকাৰী) আৰু মহিলাসকলৰ মছজিদত আহি নমাজ পঢ়াৰ বাধ্যবাধকতাৰ পৰা বেহাই দিয়া হৈছে। যদি তেওঁলোকে মছজিদত আহি জুমাৰ নমাজত যোগদান কৰিব নোৱাৰে তেন্তে সিহঁতে জগ্ধৰ নমাজ পঢ়িব লাগিব। জগ্ধৰ নমাজৰ পৰিৱৰ্তে জুমাৰ নমাজ পঢ়া হয়। জুমাৰ নমাজৰ বাবে দুটা আজান আছে। যেতিয়া সূৰ্য্য মধ্যাকাশৰ পৰা সামান্য পশ্চিমাশত হেলনীয়া হৈ অৱস্থান কৰে তেতিয়া প্ৰথম আজান আৰু যেতিয়া ইমাম চাহাবে জমাতৰ সমুখ্তত খোতবা প্ৰদান কৰিবলৈ থিয় দিৰ তেতিয়া দ্বিতীয় আজান দিব লাগে।

সাধাৰণতে জুমাৰ খোতবা দুটা অংশত বিভক্ত। প্ৰথম অংশত ইমামে তাখাহুদ

ইছলামী নমাজ

তাউজ আৰু চুৰা ফাতিহা পাঠৰ পিছত আল্লাহ তায়লাৰ নিৰ্দেশাৱলী পালন
আৰু এজন উত্তম মুছলমান হিচাপে কৰিবলগীয়া বিষয় সমূহৰ ওপৰত
জমাতক উপদেশ দিব পাৰে। অন্যান্য গুৰুত্বপূৰ্ণ বিষয়েও খোতবা দিব
পাৰে। খোতবাৰ প্ৰথম অংশ যিকোনো সুবিধাজনক ভাষাত প্ৰদান কৰিব
পাৰে।

খোতবাৰ প্ৰথম অংশ শেষ হোৱাৰ পিছত ইমাম চাহাব সামান্য সময়ৰ বাবে
বহি ল'ব লাগে। দ্বিতীয়বাৰ থিয় দিব আৰু দ্বিতীয় অংশ আৰবীত যি ধৰাবন্ধা
আছে সেয়া পাঠ কৰিব। যাক খোতবা ছানি বুলি কোৱা হয়।

খোতবা ছানি নিম্নৰূপ :-

الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنُؤْمِنُ بِهِ
وَنَتَوَكَّلُ عَلَيْهِ وَنَعْوَذُ بِاللّٰهِ مِنْ شُرُورِ أَنفُسِنَا
وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِي اللّٰهُ فَلَا مُضِلٌّ لَّهُ
مَنْ يُضْلِلُهُ فَلَا هَادِي لَهُ وَنَشَهِدُ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللّٰهُ
وَنَشَهِدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ عِبَادُ اللّٰهِ رَحْمَانُ اللّٰهِ
إِنَّ اللّٰهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَى
وَيَنْهَا عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ أَذْكُرُ اللّٰهَ يَدْكُرُ كُمْ وَأَدْعُوكُمْ
يَسْتَجِبْ لَكُمْ وَلَذِكْرِ اللّٰهِ أَكْبَرْ

উচ্চাৰণ :- আলহামদুলিল্লাহি নাহমাদু ওৱা নাছতিয়িনুহু ওৱা নাছতাগফিৰুহু
ওৱা নুমিনুবিহি ওৱা নাতাওৱাক্কালু আলাইহি ওৱা নায়ুজুবিল্লাহি মিন শুৰুৰি
আনফুছিনা ওৱা মিন ছায়িতাতি আমালিনা মায়য়াদিহিল্লাহু ফালা মুজিল্লালাহু

ইচ্ছামী নমাজ

ওৱা মায়উজিলিলহ ফালা হাদিয়া লাহ, ওৱা নাখহাদু আল্লা ইলাহা ইলাল্লাহ লা
শ্বারিকালাহ ওৱা নাখহাদু আল্লা মুহাম্মদান আবদুহ ওৱা বাচুলুহ। ইবাদিল্লাহি
বাহিমাকুম্লাহ, ইলাল্লাহা ইয়ামুর বিলআদলি ওৱাল ইহচানি ওৱা ইতায়িজিল
কুববা ওৱা ইয়ানহা আনিলফাহশায় ওৱালমুনকাবি ওৱাল বাধি ইয়ায়িজুকুম
লাল্লাকুম তাজাক্কারন। উজকুর্লাহা ইয়াজকুবকুম ওৱাদউহ ইয়াছতাজিব লাকুম
ওৱা লাজিকুবল্লাহি আকবাৰ।

অর্থ :- সকলো প্রশংসা আল্লাহৰ। আমি সেইজনাব প্রশংসা কৰো আৰু
আমি সেইজনাব ওচৰত সাহায্য কামনা কৰো, আমি সেইজনাব ওচৰতেই
ক্ষমা ভিক্ষা কৰো, আমি সেইজনাব ওপৰত স্টমান স্থাপন কৰো, আৰু আমি
সেইজনাব ওপৰত নিৰ্বৰশীল আৰু আমি আল্লাহ তায়লাৰ আশ্রয় প্ৰার্থনা কৰো
আমাৰ আঘাৰ প্রলোভনৰ পৰা আৰু আমাৰ কৰ্মৰাজিৰ কুফলৰ পৰা। আল্লাহ
তায়লা যাক সজ বাটত পৰিচালিত কৰে তেওঁক কোনেও পথভ্ৰষ্ট কৰিব
নোৱাৰে। আৰু আল্লাহ তায়লা যাক পথভ্ৰষ্ট কৰিব বিচাৰে তেওঁক কোনেও
সজ বাট প্ৰদৰ্শন কৰিব নোৱাৰে।

আমি সাক্ষ্য দিওঁ যে আল্লাহৰ বাহিৰে কোনো উপাস্য নাই, সেইজনা এক
অদ্বিতীয়, তাৰ কোনো অশীদাৰ নাই আৰু আমি সাক্ষী দিওঁ যে মহম্মদ
(ছাঃ) তাৰ প্ৰেৰিত পুৰুষ আৰু বছুল। আল্লাহ তায়লাৰ ভৃত্যসকল ও তোমালোকৰ
ওপৰত আল্লাহ তায়লাৰ কৰণা বৰ্ণণ হওঁক। নিশ্চয় আল্লাহ তায়লা আদেশ
দিচে ন্যায় প্ৰদৰ্শন কৰিবলৈ। আৰু আল্লাহ তায়লাই নিয়েধ কৰিছে অশীলতাৰ
পৰা যিটোৱে নিজৰ আঘাৰ ক্ষতিসাধন কৰে। আৰু আইনৰ কৃত্পক্ষৰ বিৰুদ্ধ
কৰিবলৈ নিয়েধ কৰিছে।

এই সকলোৰে তোমালোকৰ বাবে কোৱা হৈছে - যেনিবা তোমালোকে
অমনযোগী নোহোৱা। তোমালোকে আল্লাহ তায়লাক স্মৰণ কৰা। তেওঁ
তোমালোকক স্মৰণ কৰিব। সেইজনাব ওচৰত প্ৰার্থনা কৰা তেওঁ তোমালোকৰ
প্ৰার্থনাৰ উত্তৰ দিব আৰু আল্লাহ তায়লাৰ স্মৰণ সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ। মনযোগৰ সৈতে
মুচ্ছলমান সকলে খোতবা শুনা উচিত। খোতবা চলি থকা সময়ত কোনো
ধৰণৰ আলোচনা নাইবা শব্দৰে কথা বতৰা পতা নিয়েধ। ইমামৰ খোতবা

ইছলামী নমাজ

ছানি পাঠ হৈ যোৱাৰ পিছত ইকামত কোৱা হয়, আৰু ইমাম চাহাবে জুমাৰ
দুই ৰাকাত ফৰজ নমাজ বা-জমাত পঢ়ায়।

যদি কোনো ব্যক্তিয়ে খোতবা আৰস্ত হোৱাৰ পিছত মচজিদত প্ৰৱেশ কৰে
তেন্তে তেওঁ জোৰপূৰ্বক শাৰী পাতি থকা নমাজী সকলৰ ওপৰেদি বগাই
বগাই সমুখলৈ যোৱা উচিত নহয়। যিহেতু খোতবা আৰস্ত হৈছে সেই বাবে
তেওঁ ইছা কৰিলে ২ ৰাকাত ছুল্লত নমাজ সোনকালে আদায় কৰি ল'ব
পাৰে। জুমাৰ বা-জমাত ফৰজ নমাজ আৰস্ত হোৱাৰ সময়ত অৰ্থাৎ পিছত
যদি কোনো ব্যক্তিয়ে নমাজত যোগদান কৰে তেন্তে ইমাম চাহাবে নমাজ
শেষ কৰাৰ পিছত তেওঁ নিজৰ বাকী বৈ থকা নমাজ অকলে আদায় কৰিব
লাগে। যদি কোনো ব্যক্তিয়ে বা-জমাত নমাজ একেবাৰেই নাপায় তেন্তে
তেওঁ ইয়াৰ পৰিৱৰ্তে জৰুৰৰ চাৰি ৰাকাত ফৰজ নমাজ পঢ়িব লাগিব।

ঈদুল ফিতৰ আৰু ঈদুল আযহাৰ উৎসৱ

১০ জিলহজ্জা তাৰিখত হজৰত ইব্ৰাহিম (আঃ)আৰু তেখেতৰ পুত্ৰ হজৰত
ইছমাইল (আঃ)ৰ আনুগত্যক স্মৰণ কৰি ঈদুল আযহাৰ উৎসৱ পালন কৰা
হয়। আল্লাহ তায়লা সিহ্ত উভয়ৰে আন্তৰিকতা আৰু আনুগত্যক গ্ৰহণ
কৰিছিল আৰু এটা দুম্বা হজৰত ইছমাইল (আঃ)ৰ পৰিৱৰ্তে কুৰবাণী
কৰিবলৈ নিৰ্দেশ দিছিল। মুছলমান সকলে যেতিয়া হজ কৰিবলৈ মুক্ত
একগোট হয় তেতিয়া গোটেই বিশ্ব মুছলমানেই নবী ইব্ৰাহিম (আঃ)ৰ
অনুসৰণত ঈদুল আযহা উপলক্ষে কুৰবাণী কৰে অৰ্থাৎ পশু কুৰবাণীৰে
এই কৰ্ম পুনৰাবৃত্তি কৰে।

ঈদুল ফিতৰ আৰু ঈদুল আযহা উভয় দিনাই সকলো মুছলমান যুৱক, বৃদ্ধ
পুৰুষ মহিলা উভয়ে গাওঁ বা চহৰত নিৰ্ধাৰিত স্থানত ২ ৰাকাত বা-জমাত
নমাজ আদায় কৰে এইটো হ'ল ওৱাজিব নমাজ। ঈদৰ দিনা সকলোৱে
গা-ধূই মুছলমান নৰ-নাৰীয়ে উত্তম কাপোৰ পিঞ্জে। বালক বালিকা সকলে
সাধাৰণতে নতুন পোছাক পিঞ্জে। নবী কৰিম (ছাঃ)ৰ ছুল্লত অনুসৰি এই
উৎসৱ উপলক্ষে পুৰুষ-মহিলা নিৰ্বিশেষে সুগন্ধি ব্যৱহাৰ কৰে। সেইদিনা

ইচ্ছামী নমাজ

সকলোরে ঘৰত ভোজৰ আয়োজন কৰে।

ঈদুল ফিতৰ উপলক্ষে প্রত্যেকেই ঈদৰ নমাজৰ আগত ফিতৰানা আদায় দিব লাগে। এই ফিতৰানা দুখীয়া আৰু অভাৱগ্রহণ সকলৰ মাজত বিতৰণ কৰা হয়। যাতে সিংহতেও স্বাচ্ছন্দে উৎসৱত যোগদান কৰিব পাৰে। পৰিয়ালৰ প্রত্যেকেই সেই বছৰ নিৰ্ধাৰিত হাৰত এই ফিতৰানা আদায় দিব লাগে। নৰজাতকৰ ফালৰ পৰাও কোনোবাই (পিতৃ-মাতৃয়ে) ফিতৰানা আদায় দিব লাগে। অৰ্থাৎ শিশু সকলোৰও ফিতৰানা আদায় দিয়া দৰকাৰ। যিখন ঠাইত ঈদৰ নমাজ পঢ়া হয় তাক ঈদগাহ বা ঈদৰ মাঠ বোলা হয়।

ঈদুল আয়হা উপলক্ষে বৰ্ণিত আছে যে নবী কৰিম (ছাঃ) তেখেতৰ কুৰবাণীৰ পশু জবাই কৰাৰ আগত কিবা খোৱা পছন্দ নকৰিছিল। নবী কৰিম (ছাঃ) কুৰবাণী কৰা পশুৰ মাংসেৰে প্ৰথম আহাৰ খোৱা পছন্দ কৰিছিল। সেই বুলি ইয়াৰ আগত খাদ্য খোৱা নিষিদ্ধ নহয়। নবী কৰিম (ছাঃ) যি বাটেৰে ঈদগাহলৈ গৈছিল উভতি আহোতে সেই বাটেৰে নাহি বেলেগ বাটেৰ ঘূৰি আহিছিল। বেলি পূৰফালে অৰ্থাৎ দুপৰীয়া হোৱাৰ আগতেই ঈদৰ নমাজ পঢ়িব লাগে। জুমাৰ নমাজৰ দৰেই ঈদৰ নমাজ বা-জমাত পঢ়িব লাগে। ঈদৰ নমাজত আজান বা ইকামত দিব নালাগে।

ঈদৰ নমাজৰ প্ৰথম বাকাতত ইমাম চাহাৰ তকবীৰে তাহবিমা আৰু ছানা পাঠ কৰি উচ্চস্থৰে আল্লাহ আকবাৰ কোৱাৰ সৈতে হাত উঠোৱা নমোৱা কৰে প্রত্যেক বাবেই হাত দুখন নমাই দুয়ো কাষত পোনকৈ বাখে। ৭ তকবীৰ দিয়াৰ পিছত ইমাম চাহাবে প্ৰচলিত নিয়মানুযায়ী হাত বান্ধি নমাজ আৰঙ্গ কৰে। মুক্তাদি সকলেও ইমামৰ দৰে (নিঃশব্দে) আল্লাহ আকবৰ পাঠ কৰি হাত দুখন কাণলৈ উত্তোলন কৰি আকৌ দুয়ো কাষত পোনকৈ বাখিব লাগে। আকৌ ইমাম চাহাবক অনুসৰণ কৰি হাত বান্ধি থিয় দিব লাগে। দ্বিতীয় বাকাতত ইমাম চাহাব আগৰ দৰে ৭ তকবীৰৰ পৰিৱৰ্তে ৫ তকবীৰ ক'ব মুক্তাদি সকলে ইমাম চাহাবৰ অনুসৰণ কৰিব দ্বিতীয় বাকাতৰ শেষত তাখাহহুদ (আন্তাহিয়াতু) দৰাদ শৰীফ পাঠ কৰি আৰু কিছুমান নিৰ্ধাৰিত দোৱা পাঠ কৰি ইমাম চাহাবে আচ্ছালামু আলাইকুম ওৱা বহমাতুল্লাহ উচ্চস্থৰে কৈ ছালাম

ইহুমামী নমাজ

ফিরাব। এনেকে ঈদৰ নমাজ শেষ কৰিব।

ঈদৰ নমাজ দুই বাকাত আদায় হোৱাৰ পিছত ইমাম চাহাবে খোতবা প্রদান কৰিব। জুমাৰ নমাজৰ দৰে ঈদৰ নমাজৰ খোতবা দুই অংশত বিভক্ত ইয়াত পাৰ্থক্য হ'ল জুমাৰ নমাজত খোতবা বা ফৰজ নমাজৰ আগত পাঠ কৰিব লাগে। কিন্তু ঈদৰ নমাজৰ খোতবা নমাজ পঢ়াৰ পিছত দিয়া হয়। খোতবাৰ শেষত ইজতমাই (একত্ৰিত ভাৱে) দোৱা হয়। ঈদুল আযহাৰ ২ বাকাত নমাজ আদায় কৰাৰ পিছতেই ইমাম চাহাব আৰু নমাজী সকলে উচ্চস্থৰে আল্লাহ তায়লাৰ প্ৰশংসাৰে তলত উল্লেখিত দোৱা তিনি বাৰ পাঠ কৰে :-

اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلِلَّهِ الْحَمْدُ

উচ্চাৰণ :- আল্লাহ আকবাৰ আল্লাহ আকবাৰ, লা ইলাহা ইলাহাহ, ওৱাল্লাহ আকবাৰ, আল্লাহ আকবাৰ ওৱা লিল্লাহিল হামদ।

অৰ্থ :- আল্লাহ সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ আল্লাহ সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ। আল্লাহৰ বাহিৰে কোনো উপাস্য নাই, আৰু আল্লাহ সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ আৰু তাৰ বাবেই সকলো প্ৰশংসা।

অনুৰূপ ভাৱে এই দোৱা ৯ জিলহজ্জা তাৰিখৰ ফজৰৰ নমাজৰ পৰা আৰম্ভ কৰি ১৩ জিলহজ্জা তাৰিখৰ আছৰৰ নমাজ লৈকে উচ্চস্থৰে প্ৰত্যেক নমাজৰ শেষত পাঠ কৰিব লাগে।

ৱিতৰ নমাজ

ৱিতৰ শব্দৰ অৰ্থ হ'ল বেয়োৰ। এই নমাজত বাকাতৰ সংখ্যা হ'ল তিনি ইশ্বাৰ নমাজ পঢ়াৰ পিছত এই নমাজ পঢ়িব লাগে। ৱিতৰ নমাজত তৃতীয় বাকাতত ঝুকুৰ পৰা থিয় হৈ দোৱা কুনুত পাঠ কৰিব লাগে।

দোৱায়ে কুনুত নিম্নৰূপ :-

أَللَّهُمَّ إِنَّا نَسْتَعِينُكَ وَنَسْتَغْفِرُكَ وَنُؤْمِنُ بِكَ

وَنَتَوْ تَكُلُّ عَلَيْكَ وَنُثْنَى عَلَيْكَ الْحَمْرَ وَنَشْكُرُكَ

وَلَا نَكْفُرُكَ وَنَخْلُعُ وَنَتْرُكُ مَنْ يَقْجُرُكَ . أَللَّهُمَّ إِيَّاكَ نَعْبُدُ

وَلَكَ نُصَبِّي وَنَسْجُدُ وَإِلَيْكَ نَسْعَى وَنَخْفِدُ

وَرَجُورٌ حَمَنْتَكَ وَنَخْشِي عَذَابَكَ إِنَّ عَذَابَكَ بِالْكُفَّارِ مُلْحِقٌ .

উচ্চারণ :- আল্লাহস্মা ইন্না নাছতাস্টেনুকা ওয়া নাছতাগফিরুকা ওরানু মিনুবিকা
ওরা নাতাওরাক্সলু আলায়কা ওরা নুছনি আলায়কাল খায়ৰা ওরা নাখ্বকুরুকা
ওরালা নাকফুরুকা ওরা নাখলাও ওরা নাতৰকু মাহিয়াফজুরুকা, আল্লাহস্মা
ইয্যাকানা বুদু ওরা লাকা নুছাল্লি ওরা নাছজুদু ওরা ইলায়কা নাছতা ওরা
নাহফিদু ওরা নাবজু বাহমাতাকা ওরা নাখশা আয়াবাকা ইন্না আয়াবাকা বিল
কুফফাবি মুলহিক।

অর্থ :- হে আল্লাহ ! নিশ্চয় আমি তোমার সহায় প্রার্থনা করো আরু আমি
তোমারেই ওচৰত ক্ষমা প্রার্থনা করো আরু আমি তোমার ওপৰত ঈমান
(বিশ্বাস) বাখো । আরু আমি তোমার ওপৰত নির্ভরশীল, আরু আমি উত্তমবৃগ্রে
তোমার গুণকীর্তন করো আরু আমি তোমারেই কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন করো আরু
আমি তোমার অকৃতজ্ঞতা প্রকাশ নকরো আরু যিয়ে তোমার অবাধ্য তাক
আমি দূৰত বাখো আরু তাৰ লগত কোনো সম্পর্ক নাবাখো, হে আল্লাহ
আমি তোমারেই ইবাদত করো, আরু তোমার উদ্দেশ্যে নমাজ পঢ়ো আরু
তোমার ওচৰতেই ছিজো করো, আরু তোমার ফালেই দৌৰি যাওঁ আরু
তোমার ওচৰতেই থিয় হওঁ, আরু তোমার কৰণা বিচাৰোঁ আরু তোমার
প্ৰদত্ত শাস্তিক ভয় করো । নিশ্চয় তোমার শাস্তি অস্বীকাৰকাৰী সকলৰ ওপৰত
বৰ্ষিত হয় ।

নমাজৰ মকৰহ সমূহ

যিবিলাক কাম অনাকাঞ্চিত আরু নমাজৰ মৰ্যাদা হানিকৰ সেয়াই মকৰহ ।
নমাজৰ সময়ত সদায় সচেতন থাকিব লাগে যে তেওঁ তাৰ প্ৰভু প্ৰতিপালকৰ

ইছলামী নমাজ

ওচৰত থিয় দিছে। নমাজৰ মকৰাহসমূহ তলত দিয়া হ'ল :-

- ১) পিঞ্জি থকা কাপোৰ লৰচৰ কৰা বা টুনাটনি কৰা।
- ২) ইফালে সিফালে নাইবা ওপৰৰ ফালে চোৱা।
- ৩) চকু বন্ধ কৰি বখা।
- ৪) মূৰ নাঢাকি নমাজ পঢ়া।
- ৫) ছিজদাৰ সময়ত ভৰি আৰু হাতৰ আঙুলি কাবামুখী কৰি নবখা নাইবা ভৰি দুটা দণ্ডি মাটিৰ পৰা ওপৰলৈ উঠাই লোৱা।
- ৬) খাদ্য বস্তু প্ৰস্তুত কৰি খাবলৈ বাঢ়ি দিলে তেনেকৈ হৈ নমাজ আদায় কৰা।
- ৭) শৌচ,পেচাব ভিতৰত জোৰকৈ ধৰি বাখি নমাজ চলাই যোৱা।
- ৮) সমাধি ক্ষেত্ৰত কৰৰৰ ফালে মুখ কৰি নমাজ পঢ়া।
- ৯) নমাজত অসুবিধা সৃষ্টি হোৱা সাচ-পোছাক পিঞ্জি নমাজ পঢ়া।
- ১০) এটা প্ৰতিকুল পৰিৱেশত নমাজ পঢ়া যেনে- আস্থাবলত,ছাগলীৰ গড়ালত নাইবা কোলাহপূৰ্ণ বজাৰত।
- ১১) গোটেই শৰীৰৰ ওজন এটা ভৰিৰ ওপৰত বাখি অৰ্থাৎ একভৰি হৈ নাইবা এনেকুৱা কৰ্ম কৰি যিটোৱে নমাজৰ মৰ্যদা নষ্ট কৰে।
- ১২) ছুতৰা অবিহনে এটা মুকলি ময়দান বা পথাৰ আদিত নমাজ পঢ়া। যিকোনো এটা বস্তৰে এজনে তাৰ সমুখত ছিজদাৰ স্থানৰ সীমা নিৰ্ধাৰণ কৰা চিহ্নিত কৰাটোৱে ছতুৰ বুলি কোৱা হয়।
- ১৩) নমাজৰ সময়ত কোনোবাই আছালামু আলাইকুম কলে নমাজীয়ে মূৰ ইফালে সিফালে লৰচৰ কৰা।
- ১৪) খোৱাৰ পিছত মুখ নুধোৱাকৈ নমাজ পঢ়া।
- ১৫) নমাজত পাঠ কৰা চুৰা সমূহৰ তৰতিব অৰ্থাৎ ধাৰাবাহিকতা বক্ষা নকৰা। প্ৰথম বাকাতত কোৰাণ কৰিমৰ যি কোনো চুৰা পাঠ কৰা হয় পৰৱৰ্তী বাকাতত তাৰ পূৰ্ববৰ্তী চুৰা পাঠ কৰা হয়।
- ১৬) ছিজদাৰ সময়ত কপালৰ তলত হাত বখা।

ইচ্ছামী নমাজ

- ১৭) ছিজদার সময়ত উরুর ওপরত পেট পেলাই বাখা।
- ১৮) ছিজদার সময়ত হাতব কিলাকুটি মাটিত পেলাই অর্থাৎ পাবি দিয়া।
- ১৯) কুকু আৰু ছিজদাত কোৰাণ কৰিব আয়াত পাঠ বা তিলাওত কৰা।
- ২০) ইমামক অনুসৰণ নকৰা অর্থাৎ ইমামৰ আগতেই কোনো কাম কৰা।
টোকা : ১) নমাজৰ স্থানত কোনো ক্ষতিকাৰক পোক-পৰুষা দেখিলে সেয়া নমাজীয়ে মাৰি পেলাব পাৰে।
(২) প্ৰথমেই নমাজৰ স্থান ছাফ-চিকুন হোৱাটো প্ৰয়োজন আৰু বায়ু প্ৰদুষণ মুক্ত হোৱা উচিত প্ৰত্যেক মুহূৰ্মানেই সেই মুহূৰ্তত যদি নমাজ পঢ়ি থকা নাই তেন্তে তেওঁ নমাজৰ মৰ্যদা বক্ষা কৰিব লাগে। কোনোবাই মুখৰ কথাৰে নাইবা কোনো কৰ্মৰ দ্বাৰা নমাজীক কোনো ধৰণৰ বিৰক্তি প্ৰদান কৰা উচিত নহয়। নমাজীৰ সন্মুখৰে অতিক্ৰম কৰা বৈধ নহয়। ইয়াৰ অৰ্থ হ'ল নমাজীৰ সন্মুখত থকা ব্যক্তিয়ে নমাজ পঢ়ি থকা ব্যক্তিজনৰ নমাজ শেষ হোৱালৈকে অপেক্ষা কৰিব লাগিব।

যিবিলাক কাম কৰিলে নমাজ বাতিল হৈ যায়

তলত উল্লেখিত কাম বিলাক কৰিলে বা হৈ গলে নমাজ ভঙ্গ হৈ যায়।

- ১) অজু নষ্ট হৈ গলে।
- ২) নমাজৰ সময়ত কিবা খোৱা বা পান কৰিলে।
- ৩) নমাজৰ সময়ত কথা কলে বা কাৰোবাৰ প্ৰশ্নৰ উত্তৰ দিলে।
- ৪) নমাজৰ সময়ত হাঁহিলে।
- ৫) নমাজ পঢ়া অৱস্থাত ইফাল সিফালে মুখ ঘূৰাই চালে।

ছিজদা ছহ বা শুধৰণী ছিজদা

যদি কোনো ব্যক্তিয়ে নমাজ বৈধতাৰ ওপৰত সন্দেহ জন্মে, যেনে- নমাজৰ বাকাত কম বেছি হোৱাৰ ওপৰত সন্দেহ সৃষ্টি হয় তেনে ক্ষেত্ৰত ছিজদা ছহ কৰা প্ৰযোজ্য। শেষ কাদাহ বা বেঠকত তাখাহছদ দৰুন আৰু অন্যান্য নিৰ্ধাৰিত দোৱা সমূহ পাঠ কৰি দুটা ছিজদা কৰিব লাগে। এই ছিজদাতো

ইচ্ছামী নমাজ

চুবাহানা বাববিয়াল আলা পাঠ করিব লাগিব। পুনরবার ইমাম চাহাব কাদাহ অবস্থাত বহি আচ্ছালামু আলাইকুম ওরা বহমাতুল্লাহ কোরাব পিছত সোঁফালে বাওঁফালে মুখখন ঘূরাই নমাজ শেষ করিব পারে। ইমাম চাহাবে ভুলৰ বাবে ছিজদা হছ বা সংশোধনী ছিজদা করিব লাগে। কিন্তু যদি কোনো মুক্তাদি বা অনুসরণকাৰীয়ে ভুল কৰে তেন্তে ইমাম চাহাবে শুধৰণী ছিজদা নকৰিব। কিমান বাকাত নমাজ পঢ়া হ'ল সেইটো পাহৰি সন্দেহ জনিলে এজনে নিশ্চিত হোৱাৰ নীতি পালন কৰিব। উদাহৰণ স্বৰূপ যদি সন্দেহ জনিলে যে এজনে তিনি বা চাৰি বাকাত নমাজ পঢ়িছে সেই ক্ষেত্ৰত সারধানতা বশতঃ চতুর্থ বাকাত নমাজ আদায় কৰিব যদিও তেওঁ আগতেই এই বাকাত পঢ়ি লৈছে।

বেমাৰ বা অসুস্থ অবস্থাত নমাজ

ইচ্ছাম ধৰ্মত নমাজ পঢ়াৰ প্রতি সকলোতকৈ বেছি গুৰুত্ব প্ৰদান কৰিছে। যদি এজন বেমাৰী ব্যক্তিয়ে থিয় দি নমাজ আদায় কৰিব নোৱাৰে তেন্তে তেওঁ বিছনাত বহি নমাজ আদায় কৰিব পারে। যদি তেওঁ বহিও নমাজ পঢ়িব নোৱাৰে তেন্তে তেওঁ বিছনাত শুই শুই নমাজ পঢ়িব পারে। যদি এজনে কুকু বা ছিজদা কৰিব নোৱাৰে তেন্তে তেওঁ মাত্ৰ ইঙ্গিতৰ সহায়ত নমাজ পঢ়িব পারে। যদি কোনোবাই চৰম অসুস্থ হৈ পৰে আৰু হাত ভৰি লৰচৰ কৰিব নোৱাৰে কিন্তু অজ্ঞান হৈ নপৰে তেন্তে তেওঁ মনে মনে ইঙ্গিত কৰি কৰণীয়া বিলাক কৰি নমাজ পঢ়িব পারে।

ভ্ৰমণত থকা অবস্থাত নমাজ

যদি যানবাহনত অহা-যোৱা কৰাৰ সময়ত কোনো ব্যক্তিয়ে থিয় হৈ নমাজ পঢ়াত অসুবিধা হয় বা তেওঁ সেই বাহনৰ পৰা নামি নমাজ পঢ়িবলৈ সক্ষম নহয় তেন্তে সেই ব্যক্তিজনে বহি বহি নমাজ আদায় কৰিব পারে। এনেকুৱা অবস্থাত কিবলাৰ ফালে মুখ কৰাৰ বাধ্যবাধকতা নাথাকে। যদি সন্তুষ্ট হয় তেন্তে সেই ব্যক্তি জনে ঘোঁৰা, উট, হাতী, গাড়ী, বেল জাহাজ আদি যিফালে গৈ আছে সেই ফালে মুখ কৰি নমাজ পঢ়িব পারে। যেতিয়া এজন ব্যক্তি ভ্ৰমণত থাকে তেতিয়া তেওঁ তাৰ প্রত্যেক ওৱাক্ত নমাজৰ চুন্নত অংশসমূহ

ইচ্ছামী নমাজ

প্রয়োজন নাই। কিন্তু রিতবর ৩ বাকাত আৰু ফজৰৰ ২ বাকাত চুন্নত বাদ দিব নোৱাৰে। ভ্রমণ কালত নফল বা অতিৰিক্ত নমাজ পঢ়া ভ্রমণকাৰীৰ ইচ্ছাধীন। ইয়াৰ উপৰি ভ্রমণ কালত জমা নমাজ আদায় কৰাৰ অনুমতি আছে। জহুৰৰ নমাজ আছুৰৰ নমাজৰ লগত জমা হিচাপে পঢ়িৰ পাৰে নাইবা আছুৰৰ নমাজ আগুৰাই আনি জহুৰৰ নমাজৰ পিছত জমা হিচাপে পঢ়িৰ পৰা যায়। তেনেকে ইশ্বাৰ নমাজ নাগৰিবৰ পিছত জমা কৰিব পৰা যায়। কিন্তু ইশ্বাৰ নমাজৰ লগত জমা কৰিবলৈ হলে ইশ্বাৰ আগত মগৰিবৰ নমাজ আদায় কৰি ইশ্বাৰ নমাজ জমা হিচাপে পঢ়ি ল'ব পৰা যায়।

আনফালে যদি ভ্রমণকাৰীয়ে এজন ইমামৰ পিছত বা-জমাত নমাজ পাৰে আৰু সেই ইমামজন যদি স্থানীয় বাসিন্দা হয় তেন্তে মুক্তাদি হোৱা ভ্রমণকাৰী সকলে ইমামৰ অনুসৰণত নমাজ সম্পূৰ্ণ আদায় কৰিব লাগিব। অৰ্থাৎ জহুৰ, আছুৰ আৰু ইশ্বাৰ নমাজ ৪ বাকাতেই পঢ়িৰ লাগিব। এই ক্ষেত্ৰত নমাজ কছুৰ কৰিলে তাৰ নমাজ অশুন্দ হ'ব। কিন্তু যদি ভ্রমণকাৰী এজনে ইমাম হয় তেন্তে তেওঁ নিয়ম অনুসৰি নমাজ কছুৰ পঢ়িৰ আৰু পিছত থকা স্থানীয় মুক্তাদি সকলে (ভ্রমণকাৰী নহলে) ইমাম চাহাবে ছালাম ফিৰাই নমাজ শেষ কৰাৰ পিছত নিজৰ নিজৰ বাকী থকা নমাজ অৰ্থাৎ বাকাত নিয়ম অনুসৰি সম্পূৰ্ণ কৰিব লাগিব। কিন্তু মুক্তাদি সকলে ইমাম চাহাবক অনুসৰণ কৰি নমাজ শেষ কৰিব। অৰ্থাৎ স্থানীয় ইমামৰ পিছত থকা ভ্রমণকাৰী মুক্তাদিৰ সম্পূৰ্ণ নমাজ পঢ়িৰ লাগিব আৰু ভ্রমণকাৰী ইমামৰ নমাজ কছুৰ হ'ব। কিন্তু স্থানীয় মুক্তাদিয়ে নমাজ ওপৰত উল্লেখ কৰা মতে ইমাম চাহাবে ছালাম ফিৰাই নমাজ শেষ কৰাৰ পিছত সম্পূৰ্ণ নমাজ আদায় কৰিব।

ছালাতুল খাওফ (ভয়াতুৰ অৱস্থাত নমাজ)

এজন ব্যক্তিয়ে যেতিয়া জীৱন মৰণ বিপদৰ সমুখীন হয় বা ভয় হয় তেতিয়া সেই ব্যক্তিজনে নমাজ কছুৰ (চমু) পঢ়িৰ অনুমতি আছে। যেনে- যুদ্ধৰ সময়ত। কছুৰ কৰাৰ অৰ্থ হ'ল নমাজ সংক্ষিপ্ত কৰা। যেতিয়া যুদ্ধ ক্ষেত্ৰত প্ৰচণ্ড যুদ্ধ বা কোনো শক্রপক্ষই আক়মিক আক্ৰমণৰ ভয় বা আশক্ষা থাকিলে, অথবা যুদ্ধৰ সৈন্য সকলে বাধ্য হৈ কোনো ট্ৰেন্সৰ ভিতৰত আশ্ৰয়

ইঞ্জলামী নমাজ

লগে তেতিয়া অবস্থা ভয়ানক আৰু গুৰুতৰ হোৱাৰ বাবে নমাজ কছৰ পঢ়িব পাৰে।

এনেকুৱা অৱস্থাত যদি পৰিস্থিতিয়ে ২ বাকাত নমাজ আদায় কৰাৰ সুবিধা দিয়ে। যদি কোনো ভ্রমণকাৰী এনেকুৱা এটা স্থানত উপস্থিত হয়, যি ঠাইত তেওঁ ১৫ দিনতকৈ কম সময় অবস্থান কৰিব তেতিয়া সেই ক্ষেত্ৰত তাৰ সুবিধা আছে অৰ্থাৎ তেওঁ নমাজ কছৰ পঢ়িব অৰ্থাৎ সংক্ষেপ কৰি ওপৰত উল্লেখ কৰা ধৰণে দুই বাকাত নমাজ আদায় কৰিলেই হ'ব কিন্তু এই সুবিধা ফজৰ আৰু মগৰিবৰ নমাজত প্ৰযোজ্য নহ'ব। যদি কোনো ব্যক্তি তেওঁ নিজৰ গৃহৰ বুলি ভাৰে যেনে- নমাজ আদায় কৰা বিপদজনক হলে অকলে অকলে নমাজ পঢ়া বাঞ্ছনীয়। কিন্তু পৰিস্থিতি সাপেক্ষে ইয়াৰ কোনোটোৱে সন্তোষ নহয় তেন্তে কাৰাৰ পিনে মুখ হওকে বা নহওকে খোজ কাঢ়ি থকা অৱস্থাত বা বাহনত থকা অৱস্থাতেই নমাজ আদায় কৰিব পাৰে। যদি ভয় বিপদ চৰম পৰ্যায় পায় তেন্তে এজনে ইঙ্গিতৰ সহায়েৰে নমাজ পঢ়িব পাৰে। অথবা নমাজ পঢ়াৰ নিয়ত কৰি ইঙ্গিতত নিধাৰিত চুৰাৰ কেইটা আয়ত পাঠ কৰি নমাজ পঢ়া যায়। এনেকুৱা অৱস্থাত কেইবাটাও ওয়াক্তৰ নমাজ জমা পঢ়াৰ অনুমতি আছে। (ছহী বুখাৰী, কিতাবুল মাগার্জি, বাৰ গজয়াৰে খন্দক, ছহী মুছলিম বা ছালাতুল খাওফ)

কাজা বা (অনাদায়ী) নমাজ

এজন ব্যক্তিয়ে যদি সময় মতে নমাজ আদায় কৰিব নোৱাৰে। যেনে-পাহাৰি গলে, টোপনি লাগে অজ্ঞান হৈ পৰিলে আদি, এইবিলাক নমাজ পিছত আদায় কৰি লোৱাকে কাজা নমাজ বোলে। ইয়াত যিটো ওয়াক্তৰ নমাজ কাজা আদায় কৰা হয় তাৰ কেৱল ফৰজ নমাজ খিনি পঢ়িলেই চলে। যেতিয়া কোনো ব্যক্তিৰ ফৰজ নমাজ সমূহ পঢ়া হোৱা নাই বুলি মনত পৰে তৎক্ষণাত স্বাভাৱিক ধাৰবাহিকতাৰ ওপৰত লক্ষ্য ৰাখি তাৰ সেই নমাজ পঢ়ি লোৱা উচিত।

কিছুমান ব্যক্তিয়ে ধৰ্মীয় আনুমানিক জ্ঞানৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি এনেকুৱা ফতোৱা বাহিৰ কৰিছে যে এজন ব্যক্তিয়ে গোটেই জীৱন নমাজ পঢ়া নাই

ইচ্ছামী নমাজ

ইয়ার ক্ষতিপূরণ হিচাপে এটা বদলি নমাজ পঢ়িব পাবে। সিহঁতে এই নমাজ কাজায়ে ওমৰী হিচাপে নামাকরণ করিছে। এই ভুল শিক্ষা প্রচলন হোৱাৰ বাবেই মুহূলমান সকলে নমাজ পঢ়াৰ প্রতি অমনযোগী হৈ পৰিছে।

নমাজ প্রত্যেক আঘাৰ দৈনিক বিশেষ আহাৰ। কেনেকৈ এজন মানুহ ১০ বছৰ ব্যাপি আহাৰ নাখাই থাকিব পাবে বা দশ বছৰ খাদ্য এবাৰতেই থাব পাবে ? এইটোৱে নমাজৰ ব্যৱস্থাপনাক অথইন কৰে মানুহক গোটেই জীৱন নমাজৰ অৱহেলা প্ৰদৰ্শন কৰি নমাজ আদায় নকৰাৰ ভাৱে উৎসাহিত কৰে আৰু পিছত কেৱল এদিন কাজায়ে ওমৰী নমাজৰ দ্বাৰা ক্ষতি পূৰণ কৰাৰ বাবে নিৰ্ধাৰিত কৰে। এই ধাৰণা নবী কৰিম (ছাঃ)ৰ প্ৰদত্ত শিক্ষাৰ পৰিপন্থি। ইচ্ছামী ফিকাহ শাস্ত্ৰ অনুযায়ী যদি কোনো ব্যক্তি সজ্ঞানে বা ইচ্ছাকৃত ভাৱে নমাজ নপড়ে তেন্তে তাৰ এটা ওৱাকৃত নমাজ কোনো কাজা নমাজৰ সহায়ত ক্ষতি পূৰণ কৰিব নোৱাৰে আৰু সেই ওৱাকৃত নমাজ তাৰ জীৱনৰ পৰা চিৰদিনৰ বাব গুচি যায়। কিন্তু এই বিলাক ক্ষেত্ৰত একমাত্ৰ সৰ্বশক্তিমান আল্লাহ তায়লাই যথাৰ্থ বিচাৰকৰ মালিক তেওঁৰেই বিচাৰ কৰিব।

অন্য কিছুমান নমাজ

(ক) তাহাজ্জুদৰ নমাজ ৪-ইশ্বাৰ নমাজৰ পিছত অযথা সময় খৰচ নকৰি সোনকালে টোপনি যাব লাগে আৰু মহা কল্যাণৰ উৎস তাহাজ্জুদৰ নফল নমাজ পঢ়াৰ বাবে বাতি অৰ্ধাংশৰ পিছত উঠিব লাগে। যদিও এই নমাজ ফৰজ নহয় তথাপি এই সম্পর্কে কোৰাণ কৰিমত অতিকৈ গুৰুত্ব প্ৰদান কৰিছে। আল্লাহ তায়লাৰ বিশেষ কৰণা লাভ কৰিবলৈ ধাৰ্মিক লোক সকলে নিয়মিত এই নমাজ পঢ়াৰ প্রতি ধ্যান দিয়ে ফজৰৰ নমাজৰ সময় হলে তাহাজ্জুদৰ সময় শেষ হৈ যায়। তাহাজ্জুদৰ নমাজত কৰা কাকুতি-মিনতি সৰ্বশক্তিমান আল্লাহ তায়লাৰ ওচৰত সহজেই গৃহীত হৈ থাকে। এই নমাজ আল্লাহ তায়লাৰ সামৰিধ্য লাভৰ এটা বাহন যাত্ৰা কিয়নো এই সময়খিনিত এজন নমাজীয়ে বিছনাৰ আৰাম ত্যাগ কৰি, টোপনি এৰি তাৰ খোদা তায়লাৰ সমীপত ছিজিদা বিনত হৈ পৰে। তাহাজ্জুদৰ নমাজ ৮ বাকাত পঢ়িব লাগে। নবী কৰিম (ছাঃ) যে সদায় ৮ বাকাত তাহাজ্জুদৰ নমাজ পঢ়িছিল।

ইছলামী নমাজ

নবী করিম (ছাঃ) এই নমাজত থিয় দি কোৰাণ করিমৰ দীঘলীয়া চুৰাবোৰ পাঠ কৰিছিল। লগতে অতি বিনয় আৰু মিনতিৰে এই দীৰ্ঘ সময় বৰু আৰু ছিজদা কৰিছিল। তেখেত (ছাঃ)য়ে ৮ বাকাত তাহাজ্জুদৰ নমাজ আদায় কৰাৰ পিছত ৩ বাকাত বিতৰ নমাজ আদায় কৰিছিল।

(খ) নমাজ তাৰারিহ

ৰমজান মাহত তাৰারিহ নমাজ আদায় কৰিবলৈ এটা বিশেষ নিৰ্দেশ আছে। ৰমজান মাহত প্ৰত্যেক বাতিয়েই এই নমাজ পৰিব লাগে। এই তাৰারিহ নমাজ প্ৰকৃত পক্ষে তাহাজ্জুদৰ সময়ত পঢ়া হৈছিল। ইশ্বাৰ নমাজৰ পিছতেই এই তাৰারিহ নমাজ পঢ়াৰ অনুমতি হজৰত ওমৰ (ৰাঃ)ৰ খিলাফতৰ সময়ত অনুমোদিত হয়।

মুছলমান সকলৰ মাজত নবী করিম (ছাঃ)ৰ চুন্নতৰ অনুসৰণত তাৰারিহ নমাজত কোৰাণ করিমৰ দীঘল অৰ্থাৎ ডাঙৰ চুৰা পাঠ কৰাৰ নিয়ম প্ৰচলিত আছে। তাৰারিহ নমাজ সাধাৰণতে ৮ বাকাত। কিন্তু ইচ্ছা কৰিলে ২০ বা আৰু বেছি বাকাত পঢ়িব পাৰে। এইটো মনত বাখিব লাগে যে প্ৰত্যেক ৪ বাকাতৰ পিছত অলপ সময় জিৰণি লোৱা নিয়ম আছে।

(গ) ছালাতুল কছুফ ও খছুফ :-

সূৰ্য গ্ৰহণক কুছুফ আৰু চন্দ্ৰ গ্ৰহণক খুছুফ বুলি কোৱা হয়। মহাকাশীয় উপকৰণ সমূহত দৃষ্টি গোচৰ হোৱা পৰিৱৰ্তনে মান মণ্ডলীক মনত পেলাই দিয়ে যে যেনেকৈ গ্ৰহণৰ সময়ত চন্দ্ৰ আৰু সূৰ্যই যি ধৰণে দৃষ্টি গোচৰ হয় যে ইহাত্ব পোহৰ নাইকীয়া হৈ গৈছে তেনেকৈ বিভিন্ন আধ্যাত্মিক ব্যাধিয়ে মানৰ মণ্ডলীৰ হৃদয়ৰ আধ্যাত্মিক জ্যোতি যিটোৱে মানৰ হৃদয়ক উজ্জ্বল কৰে সেইটো নাইকীয়া কৰি দিয়ে। এনেকুৱা আধ্যাত্মিক গ্ৰহণৰ পৰা কেৱল আল্লাহ তায়লাৰ কৰণাহে কোনোবাজনক বক্ষা কৰিব পাৰে। গতিকে সূৰ্য গ্ৰহণ আৰু চন্দ্ৰ গ্ৰহণৰ সময়ত ২ বাকাত নমাজ নিৰ্ধাৰিত কৰা হৈছে। এইটোৱে বিশ্বাসীক মনত পেলাই দিয়ে যে যদি সিহাঁতে নিজৰ আধ্যাত্মিক উন্নতি পাবলৈ বিচাৰে তেন্তে সিহাঁতে আল্লাহ তায়লাৰ দয়া আৰু আল্লাহ তায়লাৰ কৰণাৰ প্ৰার্থনা কৰা উচিত।

ইচ্ছামী নমাজ

চতুর্ব বা নগর আদির বাসিন্দা সকলে মছজিদ নাইবা মুকলি ময়দানত বা-
জমাত ২ বাকাত নমাজ আদায় করিব লাগে। এই নমাজত চুবা ফাতিহা
আৰু কোৰাণ কৰিমৰ দীঘল চুবা কিবাত (উচ্চস্বরে) পাঠ কৰা হয়। প্রত্যেক
ৰাকাতত দুটাকে ঝকু কৰিব লাগে। তাৰ পিছত ইমাম চাহাবে থিয় দিব
আৰু কোৰাণ কৰিমৰ কিছুমান চুবা পাঠ কৰি নমাজৰ এটা ঝকু দিব লাগে।
পিছত ইমাম চাহাবে আকো থিয় দিব লাগে আৰু কোৰাণ কৰিমৰ কেইটামান
আয়াত পাঠ কৰি দ্বিতীয়বাৰ ঝকুলৈ যাব লাগে। নবী কৰিম (ছাঃ)ৰ
কিছুমান হাদীছৰ পৰা আমি জানিব পাৰি যে এই নমাজত ১ বাকাতত তিনিটা
ঝকু কৰিব লাগে তাৰ পিছতেই ইমাম চাহাবে ছিজদা অৱস্থালৈ যায়। ঝকু
আৰু ছিজদাৰত অৱস্থাত দীৰ্ঘ সময় দোৱা কৰা হয়। নমাজত মুক্তাদি সকলে
ইমামক অনুসৰণ কৰিব লাগে। এই নমাজৰ শেষত ইমাম চাহাবে এটা
খোতবা প্ৰদান কৰিব লাগে। এই খোতবা খিনিত ইমাম চাহাবে আল্লাহ
তায়লাৰ ওচৰত ক্ষমা প্ৰার্থনা কৰাৰ বাবে দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰে আৰু সমাজ
সংশোধন হোৱাৰ বাবে পৰামৰ্শ আৰু পদ্ধতি বা গথ নিৰ্দেশ কৰিব লাগে।

(ঘ) বৰ্বুণৰ বাবে নমাজ :-

অনাবৃষ্টি বা খৰাং বতৰৰ পৰা বক্ষা পাবলৈ মানুহে আল্লাহ তায়লা দয়া আৰু
কৰণা কামনাৰে মুকলি পথাৰত দিনৰ বেলিকা নমাজৰ বাবে গোট খায়।
এই নমাজত ইমাম চাহাবে তাৰ গোছাকৰ ওপৰত এখন অতিৰিক্ত চাদৰ
মেৰিয়াই লৈ দুই বাকাত নমাজৰ ইমামতি কৰিব লাগে। এই নমাজত
উচ্চস্বরে কোৰাণ আয়াত বা চুবা তিলাওত কৰিব লাগে। নমাজৰ শেষত
ইমাম চাহাবে জমাতকলৈ হাত উঠোৱাই তলত উল্লেখিত দোৱা পাঠ কৰে
ঃ-

اللَّهُمَّ اسْقُنَا عِيْثَا مُغِيْثَا مُرِيْعَا، نَافِعَا غَيْرَ ضَارِّ، عَاجِلًا غَيْرَ
أَجِلٍ. اللَّهُمَّ اسْقِ عِبَادَكَ وَبِهَايَكَ وَانْشُرْ رَحْمَتَكَ وَأَحْسِ
بَلَدَكَ الْمَيْتَ. اللَّهُمَّ اسْقُنَا، اللَّهُمَّ اسْقُنَا.

ইচ্ছামী নমাজ

উচ্চাবণঃ-আল্লাহম্মাছকিনা গায়ছাম মুগিছাম মুবিয়ান নাফিয়ান ঘাইরা জারবিগ আজিলান ঘাইরা আজালিন-আল্লাহম্মাছকি ইবাদকা ওরা বাহাইমাকা ওরানশুর বাহমাতাকা ওরা আহয়ি বালাদাকাল মায়য়িতা- আল্লাহম্মাছ কিনা আল্লাহম্মাছকিনা ।

অর্থঃ- হে আল্লাহ ! তুমি আমাক নেৰা-নেপেৰা বৰষুণেৰে পানী দান কৰা, এনেকৈ পানী যিমানে আমাৰ হতশা দূৰ কৰিব পাৰে । সকলো শস্য-শ্যামলা কৰি তুলে (কাকো যেন) লোকচান নকৰে (সেই পানী যেন) সোনকালে আহে আৰু তোমাৰ সকলো জীৱ-জন্মবোৰক আৰু কৰণাক তুমি সিঁচৰিত কৰি দিয়া, আৰু জীৱন সঞ্চারিত কৰি দিয়া তুমি এই মৃত ভুখণ্ড । হে আল্লাহ! আমাক পানী পান কৰিবলৈ দিয়া, হে আল্লাহ! আমাক পানী পান কৰিবলৈ দিয়া । (ছুন আবু দাউদ, কিতাবুচ্ছালাত)

ইয়াৰ পিছত ইমাম চাহাবে লগত সকলোৱে দৰুদ পাঠ কৰিব আৰু বিনয় ভৰা নৰতা প্ৰকাশ কৰিব আৰু খোদা তায়লাৰ ভৰপুৰ প্ৰশংসা কৰিব আৰু ইমাম চাহাবে খোদা তায়লাৰ মহত্ত আৰু দানৰ সম্পর্কে প্ৰশংসা কৰি দোৱা কৰিব । ইয়াৰ পিছতেই ইমামে গাত মেৰিয়াই লোৱা চাঁদৰ ওলোটাই পেলাই দিব । এইটোৱে উত্তম আভসমৰ্পনৰ চিত্ৰ অক্ষন কৰে আৰু একক ভাৱে স্ফটাৰ ওচৰত লোকসকলৰ অঙ্গী কাৰক সমূলত কৰে । এইটোৱে খোদা তায়লাৰ ওচৰত এইটো অনুৰোধ কৰে যেনেকৈ ইমাম তাৰ চাদৰক ওলোটাই পেলাইছে তেনেকৈ এই সৰ্বশক্তিমান আল্লাহ সিহত্ব দোৱা গ্ৰহণ কৰি লয় আৰু খৰাং বতৰৰ অসুবিধা আৰু কষ্টকৰ পৰিস্থিতি আঁতৰ কৰি দিয়া হয় ।

ইচ্ছেখাৰাৰ নমাজ :-

সৰ্বশক্তিমান খোদা তায়লাৰ ওচৰৰ পৰা সুপথ-নিৰ্দেশনা লাভ কৰাৰ বাবে এই নমাজ পঢ়া হয় । যেতিয়া কোনো ব্যক্তিয়ে গুৰুত্বপূৰ্ণ কাম বা পৰিকল্পনা কৰিবলৈ উদ্দেশ্য হ'ল খোদা তায়লাৰ সহায় প্ৰাৰ্থনা কৰা যাতে তেওঁ কৰিবলৈ লোৱা কাম সাফল্যমণ্ডিত হয় । বাতি টোপনিলৈ যোৱাৰ আগত

ইচ্ছামী নমাজ

এই দুই বাকাত নমাজ পঢ়িব পাবে। এই নমাজৰ প্ৰথম বাকাতত চুৰা ফাতিহাৰ পিছত চুৰা কাফিৰৰ আকৌ দ্বিতীয় বাকাতত চুৰা ফাতিহাৰ পিছত চুৰা ইখলাচ পাঠ কৰিব লাগে। কাদাহ বা বৈঠক অৱস্থাত তাৰ্খাহুন্দ আৰু দৰদ শ্ৰীফৰ পিছত অন্যান্য দোৱা পাঠৰ লগত নিম্ন লিখিত দোৱাটো পাঠ কৰিব লাগে।

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْيِرُكَ بِعِلْمِكَ وَأَسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ
 وَأَسْئَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ طَفَّالَكَ تَقْدِيرُ وَلَا أَقْدِرُ
 وَتَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ط
 اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ خَيْرٌ فِي دِينِي
 وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةً أَمْرٍ فَاقْبِرْ دُلْيَ وَيَسِّرْ دُلْي
 ثُمَّ بَارِكْ لِي فِيهِ وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ شَرٌّ لِي
 فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةً أَمْرٍ فَاضْعِفْ فُهْ عَنِّي
 وَأَضْرِبْ فِنْيَ عَنْهُ وَأَقْبِرْ لِي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ ثُمَّ ارْضِنِي بِهِ

উচ্চাবণ :-আল্লাহুম্মা ইন্নি আছতাখিরকা বিহলিকা ওৱা আছতাকদিৰকা বিকুণ্ডবাতিকা ওৱা আছতালুকা মিন ফাজলিকাল আজিম, ফাইনাকা তাকদিৰ ওৱা লা আকদিৰ ওৱা তাআলামু ওৱা লা আলামু ওৱা আনতা আল্লামুল গুইটুব। আল্লাহুম্মা ইন কুনতা তাআলামু আন্না হাজাল আমৰা খাইকললি ফি দিনি ওৱা মাআশি ওৱা আকিবাতি আমৰি ফাতাকদিৰহ লি ওৱা ইয়াছিবহ লি, ছুম্মা বাৰিক লি ফিহি, ওৱা ইন কুনতা তাআলামু আন্না হাজাল আমৰা শ্বাবৰজল লি ফি দিনি ওৱা মাআশি ওৱা আকিবাতি আমৰি ফাতাছিবিষহ আন্নি ওৱা আছবিফনি আনহ ওৱা আকদিৰ লিআল খাইৰা হাইছু কানা ছুম্মা আৰজিনি বিহি।

অর্থ :- হে আল্লাহ ! নিশ্য মই তোমাৰ জ্ঞানৰ ফালৰ পৰা মঙ্গল কামনা কৰিছো আৰু তোমাৰ শক্তি আৰু মহিমাৰ পৰা শক্তি আৰু মহিমা কামনা কৰিছো আৰু তোমাৰ দয়াৰ কামনা কৰিছো। কিয়নো তুমিয়েই শক্তিশালী আৰু মই দুৰ্বল আৰু তুমি সৰ্বজ্ঞানী আৰু মোৰ একো জ্ঞান নাই আৰু তুমি

ইহুলামী নমাজ

অদ্রশ্য সকলোতে জ্ঞান বাখা। হে আল্লাহ ! তুমি নিশ্চয় জানা যে এই কাম (এইখনিতে মনস্ত করা কামৰ কথা উল্লেখ হ'ব) মোৰ বাবে মোৰ দ্বীন আৰু দুনিয়াৰ আৰু মোৰ পৰিগামৰ বাবে কল্যাণজনক হ'বনে নহয় ? (যদি হয়) তেন্তে তুমি এইটো মোৰ বাবে নিৰ্ধাৰিত কৰা আৰু মোৰ বাবে সহজ কৰি দিয়া আৰু মোৰ বাবে ইয়াৰ মাজত কল্যাণ নিহিত কৰা। আৰু যদি তুমি জানিছা যে এই কাম মোৰ দ্বীন আৰু পার্থিৰ ক্ষেত্ৰত আৰু মোৰ শেষ পৰিণতিৰ বাবে অমঙ্গল জনক তেন্তে মোৰ পৰা এইটো আঁতৰত বাখা আৰু মোক এইটো কামৰ পৰা দূৰত বাখা আৰু য'ত মোৰ বাবে মঙ্গল নিহিত হৈ আছে নিৰ্ধাৰিত কৰা মোৰ বাবে। আকো ইয়াতেই মোক সন্তুষ্টি কৰি দিয়া (বুখারী কিতাবুত দাউৱাত বাব ইস্তেখাবা)

ছালাতুল হাজত অৰ্থাৎ বিশেষ সমস্যা সমাধানৰ নমাজ :-

কোনো ব্যক্তিৰ সহায়ৰ প্ৰয়োজন হলে বা কোনো সংকট দেখা দিলে এই নমাজ পঢ়িব লাগো। হজৰত নবী কৰিম (ছাঃ)য়ে কৈছে, যেতিয়া কোনো এজনৰ কিবা প্ৰয়োজন হয় তেতিয়া তাৰ অজু কৰি দুই ৰাকাত নমাজ পঢ়া উচিত। নমাজ পঢ়াৰ পিছত তাৰ প্ৰশংসা বা সৰ্বশক্তিমান আল্লাহৰ গৌৰৰ আৰু কীৰ্তন কৰা উচিত লগতে দৰবাদ পাঠ কৰা অতি প্ৰয়োজন। তাৰ পিছত তলত দিয়া দোৱা পাঠ কৰিলে আশা কৰিব পাৰে যে ইয়াৰ দ্বাৰা বিশেষ প্ৰয়োজন নিশ্চয় পূৰ্ণ হ'ব আৰু খোদা তায়লা তাক উদ্দেশ্য সাধনৰ পথ-প্ৰদৰ্শন কৰিব।

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْكَرِيمُ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ أَسْأَلُكَ مُوْجَبَاتَ رَحْمَتِكَ وَعَزَّائِمَ مَغْفِرَتِكَ
وَالْعَدِيْمَةَ مِنْ كُلِّ بِرٍّ وَالسَّلَامَةَ مِنْ كُلِّ إِثْمٍ لَا تَسْعَ إِذْنَبًا إِلَّا
غَفَرْتَهُ وَلَا هُمْ إِلَّا فَرَجْتَهُ وَلَا حَاجَةٌ هُنَّ لَكَ رِضًا إِلَّا قَضَيْتَهُ
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

ইচ্ছামী নমাজ

উচ্চাবণ ১-লা ইলাহা ইলাল্লাহুল হালিমুল কারিমু, ছুবহানাল্লাহি বাববিল আবশিল
আজিম- ওরালহামদু লিল্লাহি বাববিল আলামিন, আছআলুকা মুজিবাতি
বাহমাতিকা ওরা আজায়িমা মাগফিবাতিকা ওরালগানিমাতা মিন কুল্লি বিববিণ
ওরাচ্ছালামাতা মিন কুল্লি ইচ্ছিম-লা তাদা লি জামবান ইল্লা গাফৰতাহ ওরা
লা হাম্মান ইল্লা ফারবাজতাহ ওরা লা হাজাতান হিয়া লাকা বিজান ইল্লা
কাজায়তাহ ইয়া আবহামার বাহিমিন।

অর্থ :- আল্লাহর বাহিবে কোনো উপাস্য নাই। তেওঁ পরম সহিষ্ণু আৰু পৰম
দয়ালু। আল্লাহ পৱিত্র মহান সিংহসনৰ প্রভু। সকলো প্রশংসা আল্লাহৰ বাবে
যিজনা সমগ্র বিশ্বৰ প্রতিপালক। (এই সকলো গুণালীৰ অধিকাৰী আল্লাহ)।
মই তোমাৰ ওচৰত সেইবিলাক কামৰ বাবে সামৰ্থ বিচাৰো যি বিলাক
তোমাৰ কৰণাৰ উপকৰণ আৰু তোমাৰ ক্ষমাক নিশ্চিত কৰে আৰু তোমাৰ
ওচৰৰ পৰা পুণ্যৰ এখনি ভাণ্ডাৰ কৰণাকাৰী। তুমি মোৰ কোনো পাপ ক্ষমা
নকৰি এবি নিদিবা, মোৰ সংকট আঁতৰ কৰিবা, মোৰ তোমাৰ সন্তুষ্টি অৰ্জনৰ
সক্ষম হোৱাৰ কোনো উপকৰণ বাকী নাৰাখিবা।

ইচ্ছাকৰ নমাজ :-

এই নফল নমাজ দুটা পর্যায়ত পঢ়া হয়। সূর্য উদয় হৈছে কিন্তু বদ প্ৰথৰ হৈ
উত্তাপ অনুভৱ হোৱা নাই তেতিয়া দুই বাকাত নমাজ পঢ়া। ছালাতুল
ইচ্ছাক আৰু দ্বিতীয় পৰ্যায় হ'ল ছালাতুল যোহা নামেৰে পৰিচিত। ইয়াক
ছালাতুল আওওৱাবীন বুলিও কোৱা হয়। কিছুমান হাদীছত মগৰিব আৰু
ইশ্বাৰ মধ্যৱৰ্তী সময়ত আদায় কৰা ২ বাকাত নফল নমাজক ছালাতুল
আও-ওয়াবীন বুলি কোৱা হয়।

(জ) ছালাতুত তছবিহ :-

নবী কৰিম (ছাঃ)য়ে কোৱা মতে যদি কোনো ব্যক্তিয়ে ছালাতুত তছবিহৰ
নমাজ পঢ়িলে তেওঁ আল্লাহ তায়লাৰ পৰা মহা পুৰস্কাৰ আৰু দয়া লাভ
কৰিব পাৰে। এই নমাজ চাৰি বাকাত পঢ়িব লাগে। কোনো ব্যক্তি অৱস্থানুযায়ী
প্ৰত্যেক দিন এবাৰ নাইবা প্ৰত্যেক সপ্তাহত এবাৰ বা প্ৰত্যেক মাহত এবাৰ

ইছলামী নমাজ

বা প্রত্যেক বছরত এবাব বা গোটেই জীরনত এবাব পঢ়িব পাৰে। নমাজৰ নিষিদ্ধ সময়ৰ যিকোনো সময়ত এই নমাজ আদায় কৰিব পাৰে। প্রত্যেক বাকাতত চুৰা ফাতিহা পাঠ কৰাৰ পিছত কোৰাণ কৰিমৰ আৰু কিছুমান আয়াত পাঠ কৰি তলত উল্লেখ কৰা বাক্যটো ১৫ বাৰ পাঠ কৰিব লাগে।

سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُوَكُبَرُّ

উচ্চাবণ :- ছুবহানাল্লাহি ওৱালহামদুলিল্লাহি ওৱা লা ইলাহা ইল্লাল্লাহ ওৱাল্লাহ আকবাৰ।

অর্থ :- আল্লাহ তায়লা পৱিত্ৰ ত্ৰিমুক্ত আৰু সকলো প্ৰশংসা তেওঁৰেই আৰু আল্লাহৰ বাহিৰে কোনো উপাস্য নাই আৰু আল্লাহ সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ।

- এই বাক্যখনি তলত উল্লেখিত অৱস্থাত ১০ বাৰকৈ পাঠ কৰিব লাগে।
- (ক) ৰুকুত ছুবহানা ৰাববিয়াল আজিম পাঠ কৰাৰ পিছত ১০ বাৰ।
 - (খ) কাউমা বা থিয় দিয়া অৱস্থাত ছামিতাল্লাহ লিমান হামিদাহ আৰু ৰাববানা ওৱা লাকাল হামদ পাঠ কৰাৰ পিছত ১০ বাৰ।
 - (গ) ছিজদালৈ গৈ ছুবহানা ৰাববিয়াল আলা পাঠ কৰাৰ পিছত ১০ বাৰ।
 - (ঘ) জিলছা বা সংক্ষিপ্ত বৈঠকত নিৰ্ধাৰিত দোৱা সমূহ পাঠ কৰাৰ পিছত ১০ বাৰ।
 - (ঙ) কাদাহ বা শেষ বৈঠকত নিৰ্ধাৰিত দোৱা পাঠ কৰাৰ শেষত ১০ বাৰ।

এনেকৈ এজন নমাজীয়ে এক বাকাত নমাজত ৫০ বাৰ আৰু চাৰি বাকাত নমাজত ২০০ বাৰ উপযুক্ত বাক্যখনি পাঠ কৰিব।

জানাজাৰ নমাজ

পানী অলগ উতলাই সৰ্বপ্রথম যি সকল অঙ্গ স্বাভাৱিক অজু কৰাৰ সময়ত ধুই ল'ব লাগে সেই অঙ্গ সমূহ ধুব লাগে কিন্তু মুখৰ ভিতৰত আৰু নাকৰ ছিদ্ৰ আদিত পানী সুমুৰাই পৰিষ্কাৰ বা চাফ কৰাৰ আৱশ্যক নহয়। ইয়াৰ পিছত গোটেই শৰীৰ ধুব লাগে। প্ৰথমে সোঁফালে পিছত বাওঁফালে ধুই

ইচ্ছামী নমাজ

দিব লাগে। মৃতকর গুপ্ত অঙ্গ কাপোরেবে ঢাকি বাখিব লাগে। পুরুষ মানুহে পুরুষ সকলৰ মৃতদেহ আৰু তিৰোতা সকলে তিৰোতাক গা ধুৱাব। নিয়মানুসৰি কাপোৰটো মেৰিয়াই দিব লাগে। কাপোৰটো সাধাৰণতে কম দামৰ বগা কাপোৰ হোৱাটো পচন্দনীয়।

পুরুষৰ কফনৰ কাপোৰ তিনি টুকুৰা হয়। ওপৰৰ অংশ ঢাকি দিবলৈ ব্যৱহাৰ কৰা টুকুৰা খিনিক ইজাৰ আৰু গোটেই শৰীৰ ঢাকিবলৈ ব্যৱহাৰ কৰা কাপোৰ খণ্ডক লিফাফা বুলি কয়। মহিলা সকলৰ ক্ষেত্ৰত আৰু অতিৰিক্ত দুটা (কাপোৰ) খণ্ড ব্যৱহাৰ কৰা হয়। এটা হ'ল বক্ষস্থলৰ বাবে (ছিনাবাল্দ) আৰু মূৰৰ বাবে (দামলী) ইচ্ছামত অতি সাধাৰণ ভাৱে মৃত ব্যক্তিক দফন কৰিবলৈ নিৰ্দেশ দিছে।

এজন শুইদ ব্যক্তিক গোচল বা কাফনৰ প্রয়োজন নহয়। মৃত্যুৰ সময়ত তাৰ পিন্ধনত যি কাপোৰ থাকে সেই কাপোৰৰ দ্বাৰাই সমাধিস্থ হয়। গোচল আৰু কাফন পৰিধান কৰোৱাৰ পিছত মৃত ব্যক্তিক চাঁত উঠাই চাৰিজনে কান্ধত লৈ যোৱা হয় তাৰ পিছত জানাজাৰ নমাজ মুকলি পথাৰত পঢ়া হয়, নাইবা কোনো নিৰ্ধাৰিত স্থান যাক জানাজা গাহ বুলি কয়। জানাজাৰ নমাজ যিসকলে পঢ়িব সেই সকলে ইমামৰ পিছত শাৰী পাতি থিয় হ'ব লাগে। বেয়োৰ সংখ্যাত শাৰী পাতিব লাগে। ইমাম চাহাৰ প্ৰথম শাৰীৰ সন্মুখত আৰু মৃতকৰ দেহ ইমাম চাহাৰ সন্মুখত বাখি থিয় দিব। মৃত ব্যক্তিক এনেকুৰা অৱস্থানত বাখিব লাগে যেন তাৰ সোঁফালে কাবা অৱস্থান থাকে। ইমাম চাহাৰ উচ্চস্বৰে আল্লাহ আকবৰ (আল্লাহ সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ) পাঠ কৰি নমাজ আৰম্ভ কৰিব। মুকোদ্দি সকলে মনে মনে আল্লাহ আকবৰ ক'ব। ইমাম চাহাবে নিঃশব্দে ছানা ও চুৰা ফাতিহা পাঠ কৰিব। চুৰা ফাতিহা পাঠৰ পিছত উচ্চস্বৰে আল্লাহ আকবৰ পাঠ কৰিব। মুকোদ্দি সকলে মনে মনে আল্লাহ আকবৰ পাঠ কৰিব। তাৰ পিছত সকলো নমাজীয়ে মনে মনে দৰ্দন শৰিক পাঠ কৰিব। তাৰ পিছত আকেী ইমাম চাহাৰ উচ্চস্বৰে আল্লাহ আকবৰ পাঠ কৰিব। মুকোদ্দি সকলে মনে মনে এয়া পাঠ কৰিব। ইয়াৰ পিছত মৃত ব্যক্তিৰ উদ্দেশ্যে নিমোন্ত দোৱা পাঠ কৰি ইমাম চাহাবে উচ্চস্বৰে আল্লাহ আকবৰ

ইছলামী নমাজ

পাঠ করি সোঁফালে আৰু বাঁওফালে নিয়মানুসৰি আছালামু আলাইকুম ওৱা
বাহমাতুল্লাহ পাঠৰ সৈতে ছালাম ফিরাই নমাজ শেষ কৰিব লাগে।

জানাজাৰ নমাজত কৰু আৰু ছিজদা নাই। মৃত ব্যক্তিৰ উদ্দেশ্যে গায়বি
(মৃতকৰ দেহ সন্মুখত নাথাকিলে) জানাজাৰ নমাজ পঢ়িব পৰা যায়।

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَكُنَا وَمَيِّنَا وَشَاهِدِنَا
وَغَارِبِنَا وَصَغِيرِنَا وَكَبِيرِنَا وَذَكِرِنَا وَأَثْنَانَا -
اللَّهُمَّ مَنْ أَحْيَيْتَهُ مِنَ الْمَيْتَةِ عَلَى الْإِسْلَامِ -
وَمَنْ تَوْفَّيْتَهُ مِنَ الْمَاقَوْفَةِ عَلَى الْإِيمَانِ -
اللَّهُمَّ لَا تَحْرِمْنَا أَجْرَهُ وَلَا تَفْتَنْنَا بَعْدَهُ -

উচ্চাবণ ৪- আল্লাহম্মাগ ফিরলি হায়রিনা ওৱা মায়িরিতিনা ওৱা শাহিদিনা ওৱা
গায়বিনা ওৱা ছাগিবিনা ওৱা কাবিবিনা ওৱা জাকাবিনা ওৱা উনছানা। আল্লাহম্মা
মান আহইয়ায়তাহ মিন্না ফাআহহৈ আলাল ইছলাম। ওৱা মান তাওৱাফায়তাহ
মিন্না ফাতাওৱাফাহ আলাল ঈমান। আল্লাহম্মা লা তাহবিমনা আজৰাহ ওৱা
লা তাফতিন্না বাদাহ।

অর্থ ৪-হে আল্লাহ আমাৰ জীৱিত সকলক আৰু যিসকলে মৃত্যুবৰণ কৰিছে
আৰু যিসকল উপস্থিত নাই আৰু আমাৰ সৰু ডাঙৰ সকলোকে ক্ষমা কৰা,
আৰু আমাৰ পুৰুষ সকল আৰু মহিলাসকলকো। হে আল্লাহ ! তুমি আমাৰ
মাজৰ পৰা যাক জীৱিত বখা তাক শাস্তিৰ সৈতে জীৱিত ৰাখা, আৰু যাক তুমি
মৃত্যু দান কৰা তাক ঈমানৰ সৈতে মৃত্যু দিয়া। হে আল্লাহ ! তাৰ প্রতিদান
আৰু ছোৱাৰ পৰা আমাক বঢ়িত নাৰাখিবা, তাৰ পিছত আমাক কোনো
ধৰণৰ পৰীক্ষাত নেপালাবা।

জানাজাৰ নমাজ পঢ়া হৈ গলে পলম নকৰি মৃতদেহক সোনকালে কৰৰত
সমাধিস্থ কৰি দিয়া উচিত। মৃতদেহ কঢ়িয়াই লৈ যোৱা চাং বা কাফন কান্ধত
বহন কৰি লৈ যোৱা উচিত আৰু কাফন লৈ যোৱা সময়ত গমনকাৰী সকলে
সাল-সলনি কৰি কেইবাজনে বহন কৰা নিয়ম আছে। যদি সমাধিস্থ কৰিব
লগা কাফন বহু দূৰলৈ লৈ যাব লাগে তেন্তে যানবাহন আদিৰে লৈ যাব

ইচ্ছামী নমাজ

পারে। জানাজাৰ দলত অংশগ্রহণকাৰী সকলে আল্লাহৰ জিকৰ কৰা উচিত আৰু মৃতকৰ বাবে নিম্নস্বেৰে দোৱা কৰিব লাগে।

بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ عَلَىٰ مُلْكِهِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

উচ্চাবণ ৪- বিছমিল্লাহি ওৱা বিল্লাহি আলা মিল্লাতি বাচুলিল্লাহি ছাল্লাল্লাহ আলাইহি ওৱা ছাল্লাম।

অর্থ ৪:- আৰষ্ট কৰিছো আল্লাহৰ নামত আৰু তাৰ দয়াৰ সৈতে আৰু বছুলে কৰিম ছাল্লাল্লাহ আলাইহি ওৱা ছাল্লামৰ নিৰ্ধাৰিত আদৰ্শ আৰু পদ্ধতি অনুযায়ী।

মাটি খান্দি এনেকুৰা কৰৰ প্ৰস্তুত কৰিব পৰা যায় যেনিবা ভিতৰৰ ফালে হেলনীয়া কৈ গাতৰ দৰে থাকে যিথিনিত মৃতদেহ সুন্দৰকৈ বাখিব পৰা যায় নাইবা পোনকৈ তলপিনে মাটি খান্দি কৰৰ তৈয়াৰ কৰিব পাৰি। মুঠতে কৰৰ মৃতদেহ বখাৰ বাবে পৰিণাম অনুযায়ী বিস্তৃত হোৱা প্ৰয়োজন। বিশেষ প্ৰয়োজন সাপেক্ষে এটা কৰৰত একাধিক মৃতদেহ সমাধিস্থ কৰিব পৰা যায়। যদি কোনো ঠাইত অস্থায়ী হিচাপে মৃতদেহ কৰৰহ কৰা হয় বা যদি কৰৰস্থান প্ৰারম্ভ পানীত ক্ষতিগ্ৰস্ত হৈ যোৱাৰ সম্ভাৱনা থাকে, সেই ক্ষেত্ৰত লো বা কাঠেৰে নিৰ্মিত বাকচ ব্যৱহাৰ কৰা বৈধ।

মৃতকৰ দেহ কৰৰত নমাই মুখমণ্ডলৰ কাফন (কাপোৰ) ঢিলা কৰি দিয়া উচিত। মৃতকৰ মুখমণ্ডলৰ সামান্য পৰিমাণে কাবাৰ ফালে হেলনীয়া কৰি দিয়া উচিত। কিছুমান ইট নাইবা টুকুৰাৰে কৰৰৰ মুখ বন্ধ কৰিবলৈ ব্যৱহাৰ কৰা উচিত। (অসমত সাধাৰণতে বাঁহৰ ধাৰা, টুকুৰা আদি ব্যৱহাৰ কৰা হয়)(অনুবাদক)। তাৰ পিছত মাটিৰ সহায়াৰে ঢাকিব লাগে। এই সময়ত নিম্ন লিখিত কোৰাণৰ আয়াত পাঠ কৰা উচিত।

مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نَعِيْدُ كَمْ وَمِنْهَا نَخْرُجُ كَمْ تَارِيْخِيْ

উচ্চাবণ ৪- মিনহা খালাকনাকুম ওৱা ফিহা নুয়িদুকুম ওৱা মিনহা নুখবিজিকুম তাৰাতান উখৰা।

অর্থ ৪:-আমি তোমালোকক ইয়াৰ পৰা(পৃথিৰীৰ পৰা) সৃষ্টি কৰিছো আৰু আমি তোমালোকক ইয়াৰ মাজতেই ঘূৰাই লৈ আনিম আৰু অৱশেষত ইয়াৰ

পৰাই তোমালোকক পুনৰখান কৰিম।

নবী কৰিম (ছাঃ)ৰ ছুন্নত অনুযায়ী কৰৱক সমতল মাটিতকৈ অলগ ওখ টিপৰ দৰে তৈয়াৰী কৰা হয়। যেতিয়া দফন কাফনৰ কাম সম্পূর্ণ হয় তেতিয়া মৃত ব্যক্তিৰ সদগতি কামনার্থে হাত উঠাই নিঃশব্দেৰে সংক্ষিপ্ত দোৱা কৰিব লাগে। ইয়াৰ পিছত নিমোন্ত বাক্য উচ্চাৰণ কৰি শোক সন্তপ্ত লোকসকলে সমাধিস্থল এৰি আহিব লাগে।

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَإِنَّ شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لَلَّا حَقُونَ.

উচ্চাৰণ :- আচ্ছালামু আলাইকুম ওৱা ইয়া ইন খাআল্লাহ বিকুম লালআহিকুন।
অর্থ :- তোমালোকৰ ওপৰত শান্তি বৰ্ষিত হওক আৰু আল্লাহৰ ইছাত নিশ্চয় আমিও তোমালোকৰ লগত যোগদান কৰিম।

বিবাহৰ খোতবা

বিবাহৰ খোতবা :- বিবাহ মজলিছত উপস্থিত থকা সকলোৱে সন্মুখত থিয় দি নিম্ন লিখিত খোতবা পাঠ কৰা হয়।

أَحْمَدُ بْنُ سُلَيْمَانَ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ أَنَّهُ قَالَ
وَنَوْمَنِ يَهُ وَنَتَوْ كَلْ عَلَيْهِ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ
آنفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَمْ يُضِلْ لَهُ
وَمَنْ يُضِلِّلُهُ فَلَا هَادِي لَهُ طَأْشَهَدُنَّ لَلَّا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ
أَمَا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَنِ الرَّجِيمِ ط
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ط

۱- يَأَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِّنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ
وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً
وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُ عَنْ يَهُ وَالْأَرْحَامَ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ۝

(4:2)

۲- يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ۝
يُصْلِحُ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرُ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۝
وَمَنْ يُطِيعَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ۝

(33:71,72)

۳- يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُنْظِرْ نَفْسَ
مَا قَدَّمَتْ لِغَدِيرَ وَاتَّقُوا اللَّهَ
إِنَّ اللَّهَ حَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝

(59:19)

উচ্চাবণ :- আলহামদু লিল্লাহি নাহমাদুহ ওরা নাচ্চতায়িনুহ ওরা নাচ্চতাগফিরুহ
ওরা নুমিনুবিহি ওরা নাতাওরাক্ষালু আলাইহি ওরা নাউজুবিল্লাহি মিন শুরুবি
আনফুছিনা ওরা মিন ছায়ায়িতাতি আমালিনা মায়ায়াহদিহিল্লাহ ফালা মুজিল্লা
লাহ ওরা মায়ইযুজিলিহ ফালা হাদিয়ালাহ আশ্বহাদু আল্লা ইলাহা ইল্লাহাহ
ওরা আশ্বহাদু আল্লা মুহাম্মাদান আবদুহ ওরা বাচ্চুলুহ। আম্মাবাদু ফাউজুবিল্লাহিমিনাথ
খ্যাতানির বাজিম বিছমিল্লাহির বাহমানির বাহিম।

১) ইয়া আয়য়ুহাল্লাছু ইত্তাকু বাববাকুমুল্লাজি খালাকাকুম মিন নাফছিন ওরাহিদাতিন
ওরা খালাকা মিনহা জাউজাহা ওরা বাচ্চা মিনহমা বিজালান কচিবাও ওরা
নিছাতা- ওরাত্তাকুল্লাহাল্লাজি তাছাআলুনা বিহি ওরাল আবহাম। ইল্লাহাহা কানা
আলাইকুম বাকিবা।

ইচ্ছামী নমাজ

- ২) ইয়া আয়য়হাল্লাজিনা আমানুততাকুল্লাহা ওরা কুলু কাউলান ছাদিদা, ইউচলিহ লাকুম আমালাকুম ওরা ইয়াগফির লাকুম জুনুবাকুম, ওরা মায়ইডতিয়াল্লাহা ওরা বাচুলাহ ফাকাদ ফাজা ফাউজান আজিমা।
- ৩) ইয়া আয়য়হাল্লাজিনা আমানু ইতাকুল্লাহা, ওরালতানজুর নাফছুম মা কাদমাত লিগাদিন, ওরাত্তাকুল্লাহা ইন্নাল্লাহা খাবিকম বিমা তা'মালুন।

অর্থ :- সকলো প্রশংসা আল্লাহ তায়লাব। আমি তাবেই প্রশংসা করোঁ, তাৰ ওচৰতেই সহায় প্রার্থনা করোঁ আমি তেওঁবেই ওচৰতে ক্ষমা ভিক্ষা করোঁ, তাৰ ওচৰত পূৰ্ণ দ্বিমান বাখো তাৰ ওপৰতেই আমাৰ সকলো ভৰসা। আমি আমাৰ প্ৰবৃত্তিৰ কুপ্রৰোচনাৰ পৰা আঁতৰত থাকিবলৈ আৰু আমাৰ দ্বাৰা হোৱা বেয়া কামৰ পৰা আঁতৰত থকাৰ বাবে আল্লাহৰ আশ্রয় প্রার্থনা করোঁ। আল্লাহ তায়লা যিজনক সৎপথ দেখুৱায় তেওঁক কোনেও পথভৰ্ত কৰিব নোৱাৰে আৰু আল্লাহ তায়লা যিজনক পথভৰ্ত হিচাপে ধৰি লয় তাক কোনেও হিদায়ত (সুপথ) দান কৰিব নোৱাৰে। ইয়াৰ পিছত মই আশ্রয় প্রার্থনা কৰো আল্লাহ তায়লাৰ ওচৰত ভৰ্তীচাৰ চয়তানৰ পৰা। পৰম কৰণাময়, পৰম দানশীল আল্লাহৰ নামত।

১) হে মানৱমণ্ডলী ! তোমালোকে নিজ প্ৰভু প্ৰতিপালকৰ ভীতি অৱলম্বন কৰা, যিজনাই তোমালোকক একেই আস্থাৰ সৈতে সৃষ্টি কৰিছে আৰু তাৰ পৰাই ইয়াৰ যোৰা সৃষ্টি কৰিছে আৰু উভয়ৰ পৰা নৰ-নাৰী বিস্তাৰ কৰিছে আৰু তোমালোকে আল্লাহ তায়লাব তাকৰা অৱলম্বন কৰা, যিজনাৰ নামত তোমালোকে এজনে আনজনৰ ওচৰত আবেদন কৰিব পাৰা। এনেকুৱা আঘ্ৰায়তাৰ বন্ধনৰ ক্ষেত্ৰে সততা বাখিবা। বাস্তৰতে আল্লাহ তোমালোকৰ বৰ্থীয়া। (চুৰা নিছা আয়াত ২)

২) হে বিশ্বাসী সকল আল্লাহলৈ ভয় বাখি চলিবা আৰু সৰল সঠিক কথা ব্যক্ত কৰিবা। (তাৰ ফলত) আল্লাহ তোমালোকৰ কাৰ্য্যসমূহ তোমালোকৰ কাৰণে শুধৰাই দিব, আৰু তোমালোকৰ অপৰাধসমূহ তোমালোকৰ নিমিত্তে মাৰ্জনা কৰিব। আৰু যিজনে আল্লাহ আৰু বছুলৰ আজ্ঞা পালন কৰে নিশ্চয় সেইজনাই সাফল্য অৰ্জন কৰিব। (চুৰা আহজাৰ আয়াত ৭১, ৭২)

ইচ্ছামী নমাজ

৩) হে বিশ্বাসী সকল ! তোমালোক আপ্নাহৰ প্রতি কর্তব্যৰ বিষয়ে সজাগ থাকিবা আৰু প্রত্যেক আত্মাৰ ভৱিষ্যতৰ বাবে কি পঠিয়াইছে লক্ষ্য বাখিবলৈ দিয়া আৰু আপ্নাহ তায়লাৰ ভয় কৰা বাস্তৱতে তোমালোকে কি কৰা আপ্নাহ তায়লা ভালদৰে অৱগত । (চুৰা হাশ্বৰ আয়াত ১৯)

বিবাহ সম্পর্কীয় কার্য্যত ততাতৈয়া কৰা ঠিক নহয় :-

কোৱাণ কৰিবল উল্লেখিত আয়াতসমূহ কেইবাবাৰ তাকৰা বা খোদা তায়লাৰ ভীতি সম্পর্কে উল্লেখ কৰিছে। গতিকে খোদা তায়লাৰ ভীতিৰ ওপৰত সৰ্বপেক্ষা গুৰুত্ব প্ৰদান কৰি বিয়াৰ সম্বন্ধ স্থিৰ আৰু বিবাহ কাৰ্য্য সমাধা কৰা বাহুনীয়। সম্বন্ধ স্থিৰ কৰাৰ আগত ইস্তিখাৰা কৰি লোৱা আৱশ্যক। বিবাহ কাৰ্য্যৰ লগত নিম্নলিখিত বিষয়সমূহ বাদে অন্যান্য প্ৰচলিত পৰম্পৰা বা আচাৰ ব্যৱহাৰ আদিৰ লগত ইচ্ছামৰ কোনো সম্পর্ক নাই। এই বিলাক হ'ল বিদআত (অগ্রহনীয় নিয়ম-নীতিৰ) অন্তৰ্ভুক্ত। আহমদী সকলে এইবিলাকৰ পৰা আঁতৰত থকা উচিত। মছজিদ নাইবা কোনো সুবিধাজনক স্থানত জমাতৰ আমিৰ, সদৰ অথবা অন্য কোনো মূৰব্বী (স্থানীয় নিকা-বিবাহৰ ঘোষণা কৰিব। নিয়ম অনুসৰি জমাতৰ দ্বাৰা নিৰ্ধাৰিত ৰেজিস্ট্ৰেচন কৰা প্ৰয়োজন। দৰা পক্ষই সমান্য মিঠাই বিতৰণ কৰি শুভ কামনাবে দোৱা কৰিব লাগে। নবো পতিগৃহলৈ নিলে দাওৱাতে অনিমা কৰা চুন্নত। এই সম্পর্কে সম্পূৰ্ণ খৰচ দৰা পক্ষই কৰিব।

মোহৰণা

মোহৰণা এক প্ৰকাৰৰ ঝণ। এই ঝণ অৱশ্যই পৰিশোধ কৰিব লাগিব। (চুৰা নিচা) যদি সন্তোষ হয় তেন্তে বিয়াৰ সময়তেই স্বামীয়ে তাৰ স্ত্ৰীক দিব লাগে। সম্ভতি ক্ৰমে পিছত অতি সোনাকালে আদায় দিয়া উচিত। মোহৰণা আদায় দিয়াৰ আগতেই স্ত্ৰীৰ মৃত্যু হলে মৃতকৰ এৰি যোৱা সম্পত্তি হিচাপ গণ্য হয় আৰু এয়া উত্তৰাধিকাৰী সকলৰ মাজত চৰিয়তৰ বিধান অনুযায়ী বণ্টন কৰিব লাগিব। মহিলাজনীৰ স্বামীয়ে উত্তৰাধিকাৰী হিচাপে তাৰ নিৰ্ধাৰিত অংশ লাভ কৰিব। অৱশ্যে স্ত্ৰীয়ে তাইৰ গিৰীয়েকক ইচ্ছাকৃত ভাৱে এই মোহৰণাৰ

ইছলামী নমাজ

সম্পদ এবি দিলে পরিশোধৰ প্ৰশং নুঠে। (চুৰা নিছা আয়াত ৫) কিন্তু কোনো ধৰণৰ ঠঁগবাজি বা জোৰ কৰি নাইবা ভয় দেখুৱাই বেহাই লৈ লোৱা চৰিয়ত বিৰোধী হ'ব। মোহৰাগাৰ পৰিমাণ নিৰ্ধাৰণ সম্পর্কে চৰিয়তত কোনো ধৰা বন্ধা নিয়ম নাই। কিন্তু আহমদীয়া মুছলিম জমাতৰ নিয়মানুযায়ী মোহৰাগাৰ সৰ্বোচ্চ পৰিমাণ পাত্ৰ দুই বছৰত কৰা হয়। যিহেতু ইছলাম ধৰ্মত এজন পুৰুষক চাৰি জনী স্ত্ৰী গ্ৰহণ কৰিবলৈ অধিকাৰ দিছে, সেই বাবে আহমদীয়া মুছলিম জমাতত সাধাৰণতে বিবাহ কালীন প্রত্যেক জনী স্ত্ৰীৰ বাবে স্বামীৰ ৬ মাহৰ (ইনকামৰ) আয়ৰ পৰিমাণৰ টকা মোহৰাগা হিচাপে নিৰ্ধাৰণ কৰি ৰাখিছে অৰ্থাৎ এজনী স্ত্ৰীৰ বাবে ৬ মাহৰ আয়ৰ যি পৰিমাণ সেই খিনি মোহৰাগা হিচাপে ধৰিব পাৰে। যি ক্ষেত্ৰত দৰাজনৰ কোনো সম্পত্তি বা আয় নাই সেই ক্ষেত্ৰত মোহৰাগাৰ পৰিমাণ নিৰ্ধাৰণ কৰিব নোৱাৰি কিন্তু সেই ক্ষেত্ৰত স্বামীয়ে পৰৱৰ্তী সময়ত উপাৰ্জনশীল হলে তাৰ স্ত্ৰী জনীক জমাতৰ প্ৰচলিত নিয়ম অনুযায়ী মোহৰাগা আদায় দিবলৈ বাধ্য থাকিব লাগিব।

আপদ-বিপদ দূৰ হোৱাৰ দোৱা

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ جَهَنَّمَ وَذُرُّكَ الشَّقَاءِ
وَسُوءِ الْقَضَاءِ وَشَمَائِيلِ الْأَعْرَاءِ.

উচ্চাৰণ :- আল্লাহহস্তা ইমি আউজুবিকা মিন জাহদিল বালায় ওৱাদাৰকিথ শ্বাকায়ি ওৱা চুইল কাজায় ওৱা শ্বামাতাতিল আ'দায়।

অৰ্থ :- হে আল্লাহ মই তোমাৰ আশ্ৰয় বিচাৰোঁ বিপদমূলক কষ্টৰ পৰা অষ্টাচাৰৰ পৰা আৰু বেয়া সিদ্ধান্তৰ পৰা আৰু শক্রসকলৰ আনন্দৰ পৰা।

ছাদকা গ্ৰহণ হোৱাৰ বাবে দোৱা

رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

ইচ্ছামী নমাজ

উচ্চারণ :- বাববানা তাকাববাল মিন্না ইন্নাকা আনতাছ ছামিউল আলিম।
অর্থ :- হে আমার প্রভু প্রতিপালক ! গ্রহণ করা আমাক, নিশ্চয় তুমি শ্রবণ
করোঁতা, সর্বজ্ঞানী।

জ্ঞান বৃদ্ধির বাবে দোরা

رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا

উচ্চারণ :- বাববি জিদনি ইলমা।
অর্থ :- হে মোর প্রভু প্রতিপালক ! মোর জ্ঞান বৃদ্ধি করা।

খোদার পরিত্রিতা আৰু নিজৰ ওপৰত হোৱা বিপদৰ পৰা বক্ষা পোৱাৰ দোরা

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَنَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ

উচ্চারণ :- লা ইলাহা ইন্না আনতা ছুবহানাকা ইনি কুনতু মিনাজ জালিমিন।
অর্থ :- তোমার বাহিৰে কোনো উপাস্য নাই। তুমি পরিত্রি, নিশ্চয় মই জালিম
সকলৰ অন্তর্ভুক্ত।

সাফল্যমণ্ডিত হোৱাৰ বাবে দোরা

رَبَّنَا أَتَنَا مِنْ لُذْنِكَ رَحْمَةً وَهَيْئَنَا مِنْ أَمْرِ تَارَشَّ

উচ্চারণ :- বাববানা আতিনা মিল্লাদুনকা বাহমাতাও ওৱা হায়যিলানা মিন
আমৰিণা বাশ্বাদা।

অর্থ :- হে মোর প্রভু প্রতিপালক ! আমাক তোমার ফালৰ পৰা কৃপা বৰ্ধিত
কৰা আৰু আমার বাবে আমার কাম সাফল্যমণ্ডিত কৰা।

পিতৃ-মাতৃর বাবে দোরা

رَبِّ ارْجُمْهُمَا كَمَارَبِّيْنِي صَغِيرًا .

উচ্চারণ :- বাববির হামহমা কামা বাববাইয়ানি ছাগিবা।

অর্থ :- হে মোৰ প্রভু প্রতিপালক ! সিহঁত (পিতৃ-মাতৃ)দুয়োৰে ওপৰত কৃপা বৰ্ষিত কৰা যেনেকৈ সিহঁতে আমাক বাল্য কালত লালন পালন কৰিছে।

কৃপা বৰ্ষিত হোবাৰ দোরা

رَبَّنَا ظَلَمْتَنَا أَنْفُسَنَا . وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا
لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَسِيرِينَ .

উচ্চারণ :- - বাববানা জালামনা আনফুছানা ওৱা ইল্লাম তাগফিরলানা ওৱা তাৰহামনা লানাকুনানা মিলাল খাচ্ছিবণ।

অর্থ :- হে মোৰ প্রভু প্রতিপালক ! আমি আমাৰ হৃদয়ৰ ওপৰত জুলুম কৰিছোঁ। যদি তুমি আমাক ক্ষমা নকৰা আৰু দয়া নকৰা, তেন্তে আমি ক্ষতিকাৰকৰ অন্তৰ্ভুক্ত হৈ যাম।

ছাদকা গ্ৰহণীয় হোৱাৰ আৰু ভাল পৰিগামৰ বাবে দোরা

رَبَّنَا إِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًّا يَنْدِبِي لِلْيَمَانِ أَنْ أَمِنُوا بِرِبِّكُمْ
فَأَمَّنَاهُ رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَ كَفِرْ عَنَّا سِيَّاتِنَا
وَتَوَفَّقْنَا مَعَ الْأَبْوَارِ ۝ رَبَّنَا وَأَتَنَا مَا وَعْدْنَا عَلَى رُسُلِكَ
وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيْمَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ .

উচ্চারণ :- বাববানা ইয়ানা ছামিনা মুনাদিইয়ায় ইউনাদি লিলস্টমানি আন আমিনু বিবাববিকুম ফাআমানা, বাববানা ফাগফিরলানা জুনুবানা ওৱা কাফফিৰ আনা

ইছলামী নমাজ

ছায়ায়িতাতিনা ওরা তাওওরাফফানা মাতাল আবৰাব, বাববানা ওরা আতিনা মা ওরা আততানা আলা কচুলিকা ওরা লা তুখজিনা ইয়াওমাল কিয়ামাতি ইন্নাকা লা তুখলিফুল মিআদ।

অর্থ :- হে আমাৰ প্ৰভু প্ৰতিপালক ! আমি এজন আহ্লান কৰাজনৰ শব্দ শ্ৰবণ কৰিছো যে তেওঁ ঈমানৰ ফালে আহ্লান কৰে যে তুমি নিজৰ প্ৰভুৰ ওপৰত ঈমান আনা। অৰ্থাৎ আমি ঈমান আনিলো, হে মোৰ প্ৰভু প্ৰতিপালক ! আমাৰ পাপ ক্ষমা কৰা আৰু আমাৰ পৰা বেয়া আঁতৰ কৰা, আৰু আমাক পুণ্যবান সকলৰ সৈতে মৃত্যু দি পুণ্যবানৰ সৈতে অন্তৰ্ভুক্ত কৰা। হে আমাৰ প্ৰভু প্ৰতিপালক ! দেয়া দান কৰা যাৰ প্ৰতিশ্ৰুতি তুমি আমাৰ সৈতে বচুলক চিনিবৰ বাবে কৰিছা, আৰু আমাক পুনৰুত্থানৰ দিনা লাঞ্ছিত নকৰিবা, নিশ্চয় তুমি প্ৰতিশ্ৰুতি ভঙ্গ নকৰা।

আল্লাহৰ শাস্তিৰ পৰা বক্ষা পোৱা আৰু কৰণা অৰ্জনৰ বাবে দোৱা

رَبَّنَا لَا تُؤْخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَحْطَلْنَا
رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مَنْ قَبْلَنَا
رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا يَهِ
وَاعْفْ عَنَّا وَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا
فَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَفِرِينَ.

উচ্চারণ :- বাববানা লা তুৰাখিজনা ইন নাছিনা আউ আখতানা, বাববানা ওরা লা তাহমিল আলাইনা ইছৰান কামা হামালতাহ আলাম্মাজিনা মিন কাবলিনা, বাববানা ওরা লা তুহান্ধিলনা মা লা তাকাতা লানা বিহি, ওৱাফু আমা ওৱাগফিৰলানা ওৱাৰহামনা আনতা মাউলানা ফানছুৰনা আলাল কাউমিল কাফিৰিন।

অর্থ :- হে আমাৰ প্ৰভু প্ৰতিপালক ! যদি আমি কিবা পাহৰি যাওঁ বা কিবা ভুল

ইছলামী নমাজ

করো তেতিয়া আমাক গ্রেপ্তাব নকৰিবা। হে আমাৰ প্ৰভু প্ৰতিপালক! আমাৰ
ওপৰত বোজা নাৰাখিবা যেনেকুৱা বোজা সেইসকলৰ ওপৰত বাখিছিলা
যিসকল আমাৰ পূৰ্বত আছিল। হে আমাৰ প্ৰভু প্ৰতিপালক! যি উঠোৱাৰ
আমাৰ শক্তি নাই সেয়া আমাৰ ওপৰত অৰ্পণ নকৰিবা,আৰু আমাৰ পাপা
ক্ষমা কৰা আৰু কৰণা বৰ্যৰ্থ কৰা,আৰু আমাক সহায় কৰা কাফিৰসকলৰ
মোকাবিলাত।

হিদায়তৰ পিছত পথঅষ্টৰ পৰা বক্ষা পোৱাৰ বাবে দোৱা

رَبَّنَا لَا تُرِّعْ قُلُونَّا بَعْدَ أَذْهَلْنَا
وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ

উচ্চাবণ ১-ৰাববানা লা তুজিগ কুলুবানা বাদা ইজ হাদায়তানা ওৱা হাবলানা
মিল্লা দুনকা বাহমাতান ইন্নাকা আনতাল ওৱাহহাব।

অর্থ ১-হে আমাৰ প্ৰভু প্ৰতিপালক ! আমাৰ হৃদয় হিদায়তৰ পিছত বেকা
নকৰিবা,আৰু তোমাৰ ফালৰ পৰা আমাক কৃপা দান কৰা,তুমি নিশ্চয় কৃপালু।

দৃঢ়তা আৰু কাফিৰসকলৰ পৰা বক্ষা পোৱাৰ বাবে দোৱা

رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبَرًا وَتَبِّعْ أَقْدَامَنَا
وَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكُفَّارِينَ.

উচ্চাবণ ১- ৰাববানা আফবিগ আলাইনা ছাবৰাও ওৱা ছাববিত আকদামানা
ওৱানচুৰণা আলাল কাউমিল কাফিৰিণ।

অর্থ ১:- হে আমাৰ প্ৰভু প্ৰতিপালক! আমাক ধৈৰ্যশীল বনোৱা আৰু আমাক
দৃঢ়তা প্ৰদান কৰা আৰু কাফিৰ সকলৰ মোকাবিলাত আমাক সহায় কৰা।

দোৱা গ্ৰহণযোগ্য আৰু ইবাদত কৰাৰ পদ্ধতিৰ দোৱা

رَبَّنَا تَقْبِلْ مَعًا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
 رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً
 مُسْلِمَةً لَكَ وَأَرْنَا مَنَّا سِكَنًا وَتُبَّ عَلَيْنَا
 إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَابُ الرَّحِيمُ۔

উচ্চারণ ৪-বাববানা তাকাববাল মিন্না ইন্নাকা আনতাছ ছামিউল আলিম,
 বাববানা ওরাজআলনা মুছলিমাইনি লাকা ওরা মিন জুবিয়াতিনা উম্মাতান
 মুছলিমাতাল লাকা ওরা আবিনা মানাছিকানা ওরা তুব আলাইনা ইন্নাকা আনতাত
 তাওরাবুর বাহিম।

অর্থ ৪-হে আমাৰ প্ৰভু প্ৰতিপালক ! আমাৰ পৰা (এই খিদমত) গ্ৰহণ কৰা
 নিশ্চয় তুমি বহুত শ্ৰৱণ কৰোঁতা আৰু সৰ্বজ্ঞনী। হে আমাৰ প্ৰভু প্ৰতিপালক !
 আমাক আত্মসমৰ্পনকাৰী বনোৱা আৰু আমাৰ সন্তানসকলৰ মাজৰ পৰা এটা
 আত্মসমৰ্পনকাৰী দল বনোৱা নিজৰ বাবে আৰু আমাক এবাদতৰ পদ্ধতি
 দেখোৱা আৰু আমাৰ তোৱা গ্ৰহণ কৰা নিশ্চয় তুমি তোৱা গ্ৰহণ কৰোঁতা,
 পৰম দানশীল।

আল্লাহৰ ফালে আহ্লান কৰাত সাফল্যমণ্ডিত হোৱাৰ বাবে
 দোৱা

رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي وَيَسِّرْ لِيْ أَمْرِي ۝
 وَاحْجُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي ۝ يَفْعَهُ أَقْوَى وَاجْعَلْ لِيْ
 وَزِيرًا مِنْ أَهْلِي ۝ هُرُونَ أَخْنَى ۝ أَشْدُدْ بِهَ أَزِيرِي ۝
 وَآشِرِ كُهْ فِي أَمْرِي ۝ كَيْ نُسْبِحَ كَكِثِيرًا ۝
 وَنَذْ كُرْكَ كَثِيرًا ۝ إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا ۝

উচ্চারণ ৪-বাববিশ্বাহ লি চাদৰি ওরা ইয়াছছিলি আমৰি, ওৱাহলুল
 ওকদাতামমিল লিছানি, ইয়াফকাহ কাউলি ওৱাজআল লি ওজিৰামমিন আহলি

ইহুমামী নমাজ

হারগণ আখিশ্বদুদ বিহি আজবি,ওরা আখবিকহ ফি আমবি কায় নুছাবিহাকা কাছিবা ওরা নাজকুবাকা কাছিবা, ইন্নাকা কুনতা বিনা বাছিবা।

অর্থ :- হে মোৰ প্রভু প্রতিপালক ! মোৰ হন্দয় মুকলি কৰি দিয়া,আৰু মোৰ কাম মোৰ ওপৰত সহজ কৰি দিয়া আৰু মোৰ কথাবোৰ স্পষ্ট কৰি দিয়া,যাতে সিহঁতে মোৰ কথা বুজিব পাৰে। আৰু মোৰ বংশধৰৰ পৰা কোনো এজনক মোৰ বোজা বহনকাৰী বনোৱা অৰ্থাৎ মোৰ ভাই হারগণক। তাৰ জৰিয়তে মোৰ শক্তি বৃদ্ধি কৰা। আৰু তেওঁক মোৰ কামত সংযোগ কৰা, যাতে তোমাৰ প্ৰশংসা বেছিকৈ কৰিব পাৰে,আৰু তোমাক বেছিকৈ স্মৰণ কৰে,নিশ্চয় তুমি বহুত দৃষ্টি বাঞ্ছোতা।

আৰোগ্যৰ বাবে দোৱা

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ .
بِسْمِ اللَّهِ الرَّغْفُورِ الرَّحِيمِ .
بِسْمِ اللَّهِ الرَّبِّ الْكَرِيمِ .
يَا حَفِيظُ يَا عَزِيزُ يَا رَفِيقُ يَا وَلِيُّ إِشْفَقِي .

উচ্চাবণ :- বিছমিল্লাহিল কাফি,বিছমিল্লাহিশ্বাফি,বিছমিল্লাহিল গাফুৰিব ৰাহিম,বিছমিল্লাহিলবাৰবিল কাৰিম, ইয়া হাফিজু ইয়া আজিজু ইয়া ৰাফিকু ইয়া ওৱালিয়ু ইশফিনি।

অর্থ :-আল্লাহৰ নামৰ সৈতে সহায় বিচাৰোঁ যিজনা যথেষ্ট। মই আল্লাহৰ নাম লৈ সহায় বিচাৰোঁ যিজনা আৰোগ্য প্ৰদানকাৰী। মই আল্লাহৰ নামলৈ সহায় বিচাৰোঁ যিজনা ক্ষমাকাৰী,পৰম দানশীল। হে সুৰক্ষা প্ৰদানকাৰী,বিজয় দান কৰোতা,ৰফিক, হে অলী মোক আৰোগ্য প্ৰদান কৰা।

আঘায়-স্বজন আৰু ওচৰ-চুবুৰীয়া সকলৰ বাবে দোৱা

رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَرْوَاحِنَا وَذُرِّيَّتْنَا قُرْةً أَعْيْنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا .

ইচ্ছামী নমাজ

উচ্চারণ :- বাববানা হাবলানা মিন আজওরাজিনা ওরা জুববিয়াতিনা কুবৰাতা আহউনিও ওরাজআলনা লিলমুত্তকিনা ইমামা।

অর্থ :- হে আমাৰ প্রভু প্ৰতিপালক! আমাৰ স্তৰীসকলক আৰু আমাৰ সন্তুষ্টসকলক আমাৰ নয়নৰ বাবে প্ৰিয় বনাই দিয়া, আৰু আমাক মুন্তকী সকলৰ বাবে পথপ্ৰদৰ্শক বনাই দিয়া।

খাদ্য খোৱাৰ সময়ত দোৱা

بِسْمِ اللَّهِ وَعَلَى بَرَكَةِ اللَّهِ

উচ্চারণ :- বিছমিল্লাহি ওৱা আলা বাবাকাতিল্লাহি।

অর্থ :- আল্লাহৰ নামৰ সৈতে আৰু আল্লাহৰ কল্যাণৰ সৈতে।

খাদ্য খোৱাৰ পিছৰ দোৱা

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا وَجَعَلَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ.

উচ্চারণ :- আলহামদুলিল্লাহি লাজি আতআমানা ওৱা ছাকানা ওৱা জাতালানা মিনাল মুছলিমিন।

অর্থ :- সকলো প্ৰশংসা আল্লাহৰ বাবে যিজনা আমাক খাদ্য খোৱাইছে আৰু পান কৰাইছে আৰু আমাক আত্মসমৰ্পনকাৰী বানাইছে।

নিমন্ত্রণ খোৱাৰ পিছত দোৱা

أَللَّهُمَّ بَارِكْ لَهُمْ فِيمَا رَزَقْتَهُمْ

উচ্চারণ :- আল্লাহৰ্মা বাৰিক লাহুম ফিমা ৰাজাকতাহুম।

অর্থ :- হে আল্লাহ সিহঁতক যি তুমি ৰিজক (খাদ্য)দান কৰিছা তাত বৰকত প্ৰদান কৰা।

ঘৰত প্ৰৱেশ হোৱাৰ দোৱা

اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ الْمَوْلِجِ وَخَيْرَ الْمَخْرِجِ
بِسْمِ اللّٰهِ وَجَنَّا وَعَلَى النَّورِ بَثَّنَا تَوَكَّلْنَا

উচ্চাবণ :- আল্লাহহ্যাই ইন্নি আছআলুকা খাযবাল মাউলিজি ওৱা খাযবাল মাখবাজি বিছমিল্লাহি ওৱালাজনা ওৱা আলাল্লাহি বাববানা তাওকালনা।

অর্থ :- হে আল্লাহহ মই তোমাৰ পৰা উপকাৰ বিচাৰোঁ ঘৰত প্ৰৱেশ হোৱাৰ সময়ত আৰু ঘৰৰ পৰা ওলোৱাৰ সময়ত। আমি আল্লাহহৰ নামলৈ প্ৰৱেশ কৰোঁ আৰু নিজৰ প্ৰভুৰ ওপৰত ভৰসা কৰোঁ।

ঘৰৰ পৰা ওলোৱাৰ সময়ত দোৱা

بِسْمِ اللّٰهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللّٰهِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ
اللّٰهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَضِلَّ أَوْ أَظْلِمَ
أَوْ أَجْهَلَ أَوْ يُبَهِّلَ عَلَيَّ

উচ্চাবণ :- বিছমিল্লাহি তাওওৱাকালতু আলাল্লাহি লা হাওলা ওৱা লা কুৰৰাতা ইল্লা বিল্লাহি, আল্লাহহ্যাই ইন্নি আউজুবিকা আন আজিল্লা আও উজাল্লা আও আজিলিমা আও উজলামা আও আজহালা আও ইউজহালা আলায়িয়িয়া।

অর্থ :- আল্লাহহৰ নামলৈ বাহিৰলৈ যাও, আল্লাহহৰ ওপৰত ভৰসা কৰোঁ আল্লাহহ তায়লাৰ তৌফিকৰ বাহিৰে কোনেও নাই যি পাগৰ পৰা মুক্তি দান কৰিব আৰু পুণ্য কৰ্মৰ শক্তি প্ৰদান কৰিব।

হে আল্লাহহ! মই গথভষ্ট হৈ যাও বা কোনোৰা গথভষ্ট কৰি দিয়ে বা অত্যাচাৰ কৰোঁ বা অত্যাচাৰিত হৈ যাওঁ বা অজ্ঞতা হৈ যাওঁ বা কোনোৰা মোক অজ্ঞতা বনাই দিয়ে তাৰ পৰা আশ্রয় বিচাৰোঁ।

চন্দ্ৰ দেখাৰ দোৱা

اللَّهُمَّ أَهْلِهِ عَلَيْنَا بِالْأَمْنِ وَالْإِيمَانِ وَالسَّلَامَةَ

উচ্চাবণ :- আল্লাহু আলিল্লাহু আলাইনা বিল আমানি ওৱাল ঈমানি ওৱাছালামাতি।

অর্থ :- হে আল্লাহ! আমি এই চন্দ্ৰ শান্তি, ঈমান আৰু ছালামতৰ সৈতে দেখিছোঁ।

কলিমা তৈয়ব

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدُ رَسُولُ اللَّهِ

উচ্চাবণ :- লা ইলাহা ইল্লাল্লাহ মুহাম্মাদুৰ বাচুলুল্লাহ।

অর্থ :- আল্লাহৰ বাহিৰে কোনো উপাস্য নাই মহম্মদ (ছাঃ) আল্লাহৰ বচুল

কলিমা শাহাদত

أَشْهُدُ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ
وَأَشْهُدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

উচ্চাবণ :- আশ্বহাদু আল্লা ইলাহা ইল্লাল্লাহ ওৱাহাদু লা শাবিকালাহ ওৱা আশ্বহাদু আমা মুহাম্মাদান আবদুহ ওৱা বাচুলুহ।

অর্থ :- মই সাক্ষী প্ৰদান কৰো যে আল্লাহৰ বাহিৰে কোনো উপাস্য নাই, সেইজনা এক, সেইজনাৰ কোনো অংশী নাই আৰু মই সাক্ষী দিওঁ যে মহম্মদ (ছাঃ) আল্লাহৰ ভূত্য আৰু বচুল।

কলিমা তামজিদ

سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا
بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ -

উচ্চাবণ :- ছুবাহানাল্লাহি ওরালহামদু লিল্লাহি ওরা লা ইলাহা ইল্লাল্লাহু ওরাল্লাহু
আকবাক ওরা লা হাউলা ওরা লা কুরৰাতা ইল্লা বিল্লাহিল আলিয়িল
আজিম।

অর্থ :- আল্লাহ পরিত্র আৰু সকলো প্ৰশংসা আল্লাহৰ বাবে হয় আৰু
আল্লাহৰ বাহিৰে কোনো উপাস্য নাই আৰু আল্লাহ তায়লা সকলোতকৈ
ডাঙৰ, পাপৰ পৰা বক্ষা গোৱা আৰু পুণ্য কাম কৰাৰ শক্তি আল্লাহৰ বাহিৰে
কোনেও প্ৰদান কৰিব নোৱাৰে যিজনাই সৰ্বশক্তিমান।

কলিমা তৌহিদ

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْسِنُ مَا يَشَاءُ
وَهُوَ خَيْرٌ لَا يَمْنُوتُ أَبَدًا - ذُو الْجَلَالِ وَالْكَرَامِ - بِيَدِهِ الْخَيْرُ - وَهُوَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ -

উচ্চাবণ :- লা ইলাহা ইল্লাল্লাহু ওৱাহদাহু লা শ্বারিকালাহু লাহল মুলকু ওৱা
লাহল হামদু ইউহি ওৱা ইউমিতু ওৱা হৰা হায়যুল্লা ইয়ামুতু আবাদা জুলজালানি
ওৱাল ইকবামি বিহয়দিহিল খায়ৰু, ওৱা হৰা আলা কুলি শ্বায়যিন কদিৰ।

অর্থ :- আল্লাহৰ বাহিৰে কোনো উপাস্য নাই, সেইজনাব কোনো অংশী নাই
,সেইজনাব বাদথাহত আৰু সেইজনাব সকলো প্ৰশংসা, সেইজনাই জীৱিত
কৰে,আৰু সেইজনাই মৃত্যু দান কৰে,আৰু সেইজনাই চিৰস্থায়ী জীৱিত,আৰু
সেইজনাব কেতিয়াও মৃত্যু নহয়,সেইজনা বৰ সন্মানীত আৰু বুজৰগী, সকলো
ধৰণৰ কল্যাণ সেইজনাব হাততেই আছে আৰু সেইজনা সৰ্বশক্তিমান।

কলিমা ইছতিগফাৰ

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ رَبِّيْ مِنْ كُلِّ ذَنْبٍ أَذْنَبْتُهُ عَمَدًا أَوْ حَطَّاً سِرًا أَوْ عَلَانِيَةً
وَأَتُوْبُ إِلَيْهِ مِنَ الذَّنْبِ الَّذِي أَعْلَمُ وَمِنَ الذَّنْبِ الَّذِي لَاَعْلَمُ
إِنَّكَ أَنْتَ عَلَامُ الْغُيُوبِ وَسَتَارُ الْغُيُوبِ وَغَفَارُ الذَّنْبِ
وَلَا حُوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

উচ্চাবণ :- আছতাগফিরুল্লাহা ৰাববি মিন কুলি জামবিন আজনাবতুহ আমাদান আও খাতাআন ছিৰৰান আও আলানিয়াতাও ওৱা আতুবু ইলাইহি মিনাজ জামবিল্লাজি আ'লামু ওৱা মিনাজ জামবিল্লাজি লা আ'লামু ইন্নাকা আনতা আল্লামুল গুইটুবি, ওৱা ছাত্রাকল উইটুবি ওৱা গাফফাকজ জুনুবি। ওৱা লা হাওলা ওৱা লা কুৰৰাতা ইল্লা বিল্লাহিল আলিইল আজিম।

অর্থ :- মই আল্লাহৰ পৰা ক্ষমা বিচাৰোঁ যিজনা মোৰ প্ৰভু প্ৰতিপালক, সকলো ধৰণৰ পাপৰ পৰা যি মোৰ দ্বাৰা জানি বুজি বা গোপন অৱস্থাত বা প্ৰকাশ্য ভাৱে হৈছে তাৰ পৰা মই তোৰা কৰো সেইজনাৰ চৰণত সেই পাপৰ পৰা যি মই নিজে জানো আৰু সেই পাপ যি মই নাজানো, বাস্তৱিকতে অদৃশ্যৰ জ্ঞান তোমাৰেই ওচৰত। আৰু পাপসমূহ গোপন কৰোঁতাৰ কৰ্তৃত তোমাৰেই আৰু পাপসমূহৰ ক্ষমাকাৰী তুমিয়েই। পাপৰ পৰা বক্ষা পোৱাৰ আৰু পুণ্য কৰ্ম কৰাৰ শক্তি আল্লাহৰ বাহিৰে কাৰো ওচৰত নাই যি সৰ্বশক্তিমান।